

AUTHOR _____

NO 4650

TITLE YEMENITE SIDDUR

RR _____

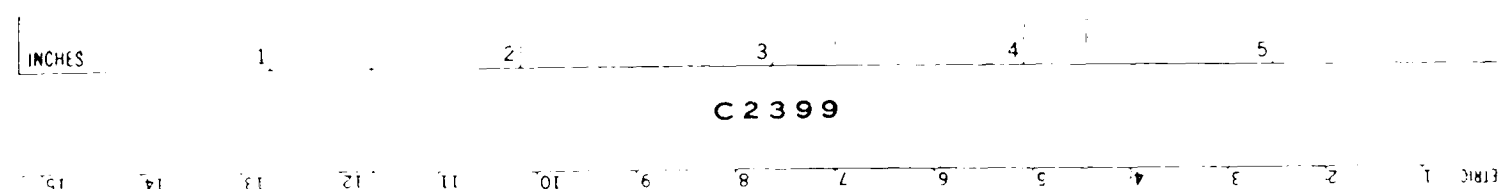
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1350

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A XEROX COMPANY

לעולם יכתוב אדם שמו על ספרו
שמו יבוא אדם אחד מן השם ואמר
שלי הוא חגי הער אברהם ו' אה
זכריה ו' אברהם נמר יצא

אמר חגי אהיה את עברי אברהם ו' יחזקאל יצא

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

י/א/א

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

דודי ירד לגנו לרעות בגנים " להשתעשע
ולקדוש שוטנים קול דודי דופק פתחי לי

תנתי "שערי ציון אשר אהבה
אליה דודי נפסי חשח איך חשה נעוריס היה מרשה
מחזי הייתי על לבך חרשה ועפה המלכות
אשת גנונים בתי ל הפחד כי עוד

אנכרך "ומאדך רחוקה חקבץ פונך" עוד חבנך
ונבית ביפך והדרך" וגם חמנס את אחותי

גדל כחבי כל עת אנכרה "איכה
שמה תידש גבירה" והיא ענה מתנכרה "בשמחת
מולם וטעני נעמנים

דעי כי אחי סנה עת רצון "והשחבי מניס חיים
בששון" אשכח גדי עזים מן הצאן "ל אדך גורה
ביר תיש עתי" דה יה אדונכ כה

בזיתנ "ומשמים אדך שער השלכתנ" ביום קרה
הערה בגדי עטנ "ותחבית היה לבוש שנים

לביסך רקמה ושש אחב שך
ומשכרות ותב על לבושך "ועפרת הסחרת
היה

היה בראשך ועל כל כבוד יפה את רעיתך ישי
 זר כמות היכל קדשי בני צמח היקדים
 לגבלי חרשי ערו ערו יסוד מקדשי עבדו על
 ראשי מים הזדונים
 חץ יפלה סגור לבבם החת הנחשה תבוא גבס
 בעך מרחוק יבוא על גבס עתה בת סען
 יובילך מנחתי טהור אתה ישי
 חפץ רשע עד אן לא היה צדיק ונושע תעלה
 ותלביש בגדי יסע מעיל צדקה ורב פטמים
 ידידות נכשי מה התאצל צדקך
 גם אהבתך לא נפלאה מע לכן מניס בלוחך
 נדדתי את כצפור נודדה עובדי את ביכי
 כלום יש הנחה מנשר שממרים
 כי השבח אהבה אשה נעורים לחצוב לך בור ור
 כולם נשברים וחיון בהם מים אך ראש בתכם
 לסתתך אבד עקב עמלן
 וימינך הגש יחור מרוב אהבתך לא נבשרת
 בבית מניס בלוחך לבב ארצה ברעתי

מלני

מלני קטל לכבוד שכינך בעלמו אדונים זרים
 חלדך ובמקום מקדשך ונחלתך שמו האשרים
 והחמטם נקם לבס וסלהבת יה
 נאשרוף בית אדום ובית המזריה אשכיר חצי
 נאמ חלל ושביה ויהי זאת נחמתי
 ספק אבנה ואעריך ארים ויסדתיך סביב קבים
 פטמים ושמתי בדכור שמשותף מאירים ובני
 היצחק על ראש מים שמנים
 עוזי יעזרי לבשי בגד ציון כי בעך אגל ענב
 וחבאן עזרי עזרי דברי סיר בבני אפריון השמיעני
 קולך חם אהבה פני השגי
 מראש אמנה עין השורך מרחשית השנה וחמט
 ידועתך למנה כן דודי ברנך בין הבנים
 אית יבש יוב אמהך ושי חך
 הפסם ימיני אם אשפחך ולקטלות המיד על רצח
 משפחך על משכבי לילך בקדש
 קולך שמעני נחמד עיני אשל מנשיקות פיהי
 יסני

כבוד י"י בהוכה למופת ולאות" האש
חזקה בלילה פביב להיראות" נח פיש בולינו אדון
הנפלאות" הושיעה ימינך בירח החיותים"

ה'יקום הנכס | לר' חברהם מיתין זל

אל
מסתהר בשכריר חביון השכל העולם
מכל רעיון עילה העילות בפרט טליון
כהר יתנו לך י"י
הקדומו"ה ראשונה חכמה הקדמו"ה מוחין המצא
והיא נעלמה" ראשית חכמה יראה י"י

רחובות הנדר נחלי אמצע "מים עמוקים ירם
אש תבועה" הוצאות חמש שגרי בינה

הא גדול עלי
כל נערך רב חסד גדול על השמים חסדך להי

חברים וגביר מעבדך חסדי יי חזקיר הרב

אחד

אתה גבור לעולם יי"ד
 מלא כבוד
 עשה גדולות אביר יעקב נורא תהלות הפחדת
 ישרא שומע תפלות כי שומע אביונים יי"
 יה זכור חבור יבן עלינו נצח
 ישרא מצריותינו גלינו ומבור גלוי דלינו והעלינו
 לנצח על מלכות ביה יי"
 ומשמש יניקה הנביאים נצח והוד מים נמצאים
 ילין ובעל בשם נקראים וכל בעד למודי יי"
 יסוד צדיק בשבעה נעלם חות
 צדיק היא לעולם מעין הברכות יצדיק יסוד
 עולם צדיק אתה יי"
 מלכות דוד ושלמה בעמדה שטורה לו אמרי
 כנסק ישרא כלל קדשנו בנעימה עטרת הפארת
 ביה יי"
 חוק מייח באחד עשה
 ספידות ומפריד את לא ירחי מאורות ספיר
 גדרים יחד מחדש הקרב דמי לפעם יי"
 צדיק כפש חב הרחמן משוך עבדך
 דעוך ירוץ עבדך כמו חל ישרא
 חת

צמח הדרך כי יערב לו ידידות מנופת צוף וכל
 טעם הדוד נאה מן העולם נמשי חולת
 אהבהך אנא נא רפא נא לי בהרצות לך נועם
 יצח את ההחזק וההרפא והיה לך שמחה עולם
 והיה יהמו נא רחמיך חסדו נא
 על בן אהובך כי זה כמה נכספך נכספך לראות
 בראות עורך אנא לי חמדה לבי חסד נא וא
 העולם הגלה נא ופרנס חביב עבדי
 את לוכה שלומך תאחר ארץ מכבודך נגיילת
 ונשמחה בך מהד אהוב כי בא מועד וחננוכי
 עולם יי" חנינו לך קדשו היה זרעם
 לבקרים את שומענו בעת צדק ועד צדק היא
 לעולם ומונה ישיע קומי אורי כי בא חוק וכוונ
 יי" עליך נח כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל
 לאומים ועליך יצח יי" וכבודו עליך יהא
 למד הלוי המזובל זכריה בן סעריה זל
 חיונה מכל נועד ונברא את שם אדוני
 אשר

אֲשֶׁר לֹא הִגְדִּילָהּ וְהִגְבִּירָה" אֶחָד וּמִסּוּד קִדּוּשָׁהּ מִכֶּחָ
 וְיִירָא "אֵין קִדּוּשׁ כִּי" בְּרִכַּי בְּהַלְלוּתָהּ
 מִכָּל נֶפֶשׁ חַיָּה "אֵת שֵׁם בְּרוּךְ שֶׁאֵמֶר לְעוֹלָם וְהָיָה
 בְּחֵרֶךְ וְהִנְחִילֶךָ דָּת וְהוֹשִׁיעַ בְּרוּכָה אַתָּה לֵ"י
 בְּרִכַּי גּוֹמְלֵת חֶסֶד לְגוֹף לְהַחְיֶיהָ "אֶת
 שֵׁם גּוֹאֵן לְמַעַן הוֹרֶהוּ וּמַתִּירָהּ" גְּבוּרָה וּמִשְׁגַּב־יָדָהּ
 לְכָל בְּעִבּוּר בְּרִיתָהּ "בְּדוֹלִים מִמֶּנֶּה לֵ"י
 בְּרִכַּי דֹּבֶקָה בְּנֶפֶשׁ בְּלִי רָצוֹן "אֵת שֵׁם רֹבֵדֶךְ וְהַהֲדִירָךְ
 מִלְּרָצוֹן" דְּגִלְךָ בְּשֶׁכֶל כְּנָעִי וְחִיצוֹן" דַּעַת צְדָקוֹת לֵ"י
 בְּרִכַּי הַשּׁוֹכֵנֶה בְּחֻדְרֵי חֲדָרִים "אֵת
 שֵׁם הַמְכִּין הַמְהוֹמֵךְ לְעֵתִים סְכָרִים הִטָּהִי וְעָמְדוֹ
 בְּמִקְוֵם כְּתוּרִים" הַנְּגִישׁ לֵ"י
 בְּרִכַּי וְעֵצָה לְהַשִּׁיג הַמַּעֲלֹת הַדַּמּוֹת" אֵת שֵׁם הַמַּעֲלֵה
 הַמַּחְכְּמֵךְ בְּחִמּוּת נִעְלָמוֹת" וְהַחֲוִשִּׁים קִרְאָה
 בְּסוֹמְנֵהם עֲלֵי אֲדָמוֹת" וְעֲלִיךָ יִזְרַח לֵ"י
 בְּרִכַּי זֵהִירָה מְטַנֶּה הַגֶּשֶׁם וּמַעֲלָלָהּ "אֵת שֵׁם הַלֹּבֵן חֲסִין
 נִעְדִּירָךְ בְּהִיכָלוֹ וּמְרִי לְשִׁמּוֹ בְּכָל דָּגַע בְּמַהֲלָלָהּ" זֵה
 הַשֵּׁם

בְּרִכַּי חֲגוּרָה בְּעוֹן לְעִבּוּדֵי
 יוֹצֵדֶךְ" אֵת שֵׁם חוֹנֵן דַּעַת מַלְמֵדֶךְ וּמוֹדֶךְ" חֶפֶץ
 בְּנִיבֻךְ אִם הַקָּבִל מוֹסֵדֶךְ" חֵן וְכִבּוּר יִהְיֶה לֵ"י
 בְּרִכַּי כְּהִנּוּחַ כְּגִלְגָּלִי מַעֲלֵה" אֵת שֵׁם
 עֶקֶר בְּחֵר בְּעָמְלוֹ לְסִגְנוּלָהּ" טוֹב וּמַגִּיב וְלוֹ דוּמִיָּה
 הַהֲלִי" טַטְמוֹ וְדַחֲוִי כִי טוֹב לֵ"י
 יוֹשֶׁבֶת בְּנֶפֶשׁ עַד יוֹם פְּדִיָּךְ" אֵת שֵׁם יוֹשֵׁב הַהֲלוֹהִיךָ
 וְיִוְדַע סוּדֶךְ" יִרְחוּ הַחֲטָאִים כְּבוֹדֶךְ וְהוֹדֶךְ" יוֹכְדוּ
 וְיִשְׁבְּחוּ לֵ"י
 בְּרִכַּי כְּלִילָה מִן
 הַמַּעֲלֹת כֹּלֶם" אֵת שֵׁם כְּבִיד כַּח מְכַפֵּר לְחֲטָאִים
 מַעֲלָם" כּוֹנֵן כִּסְאוֹ בְּחֶסֶד וְצִדָּה לְעוֹלָם" כִּי בָּאָה
 חֶכְמָתָה נָחֵם לֵ"י
 בְּרִכַּי לִבְשָׁה כְּבוֹד
 מַגִּידָה לֵ"י וְהוֹדוּ" אֵת שֵׁם לִבְשָׁה גִּתִּי וְלֹא וּדְעַת סוּדוֹ
 לְקַחַת מִהַחֶסֶד כִּדּוּת כְּבוֹדוֹ" לְעֵמֶד לְשֵׁת בְּשֵׁם לֵ"י
 בְּרִכַּי מִיִּתְלָה לְעִבּוּת מִמַּחְצָה
 הַדַּחֲשׁוֹן" אֵת שֵׁם מוֹדֶךְ מַצִּית בָּלָא פִּה וְלֹא לְשׁוֹן
 מַחֲכֶה מִלְּבָבָהּ הַשְׁמִירָה כַּח יִשׁוֹן" מְדִי עֲבוּרָה
 בְּרִכַּי נִשְׁקָה עַל הַחֵץ
 כָּל

[illegible]

באגשכרת

באשמרת
הבקר טמאדי מרעיד ולב
סחרחר "עצבני כוחי וגם פחי
בקדוה גדולי כיחד" ואוד עצי גס הם אין וארדי
פכע סחר "יסן פי ארכה בלהי כליל שאין לו שחר
עצבני כליותי ולפי קום קדא א החדר" להנצח טל
חילת הסחר
העבה ולילת ולת כמנהג לו ואין קול חזק טעם חנה
אך עבדך חנה חסד וטעם חנה חסד חסד חסד חסד
חנה

אֶתְּהִי לַמַּלְאָךְ חוֹנֶה "אֲלֵי אֶרְצָה בְּשִׁמְעִי שָׁחַר"
 מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם בְּדֶרֶךְ אֲבֹנֵי נֶהֱרִי
 אֲבִן מִקִּיר הַזֶּה מִי כֵן לַמַּשְׁחֶה" וְכַפִּים מִן הַדְּלִיקָה
 יִמֵּה לְאֵין חֲנֻכָּה יִפְתְּחוּ וְחִילָתֵינוּ עֵין הָעֵר עֲלֵיהֶם
 לֹא חֶסֶד "וְהַדְבִיר יִנָּח וְחֶקֶת חֹלֵל תִּיהֶ הַנִּשְׁקָפוֹ מִמֶּה
 וְהַתְרִישׁ וְהַדְרָא שְׁאֵמֻנִי כִלְבָּא
 עַל כִּי שָׁבַת מִמַּעֲשֵׂיךָ מֶלֶךְ וְכֵן וְכֵן וְלִשְׁכַּת רִנָּתְךָ
 הַמִּסָּה עַל חֲסִידֶיךָ וְהַשְׁרֵה אֵין לְהֵבִיא "מִי יִקְבֹּל
 קִרְבָּנוֹנִי וְאִי יִכְפֹּר עַל חֻבִּי "אֲשַׁכֵּנָה בְּאַחֲרִית יָם
 חֶסֶד לִנְפִי שָׁחַר"
 הָאֵין וְהַזֶּה קֹבֵלִין עַל אֵיהֶ עֵר מִי יִתֵּן
 בְּיָמֶיךָ וְאַתָּה "בְּנוֹתִים בְּנֵי חֵלֶת טָמֵר לֹא הוֹעִלָת
 וְהַבְטָחָה" שֶׁנֶּאֱמַר שְׂנִים שֹׂכֵט בְּנֵי חֵתֵר וְהַדְרִים
 שְׁמִינִי "מִי יִהְיֶה מִחֲדָתֵנוּ כִּי בֹא מִלֻּעֵךְ כִּי מִלֵּךְ
 חֵתֵר"
 צִיָּן וְיִשְׁלֹם מִן בִּקְרָעֵי עֵר
 יִמֵּה חֹלֵם מִלֵּאכֵי שְׁלוֹם מִדֵּי יִבְכִּין הֵן אֲדֹאֲלֵם
 עַד בְּרִיךְ מִלֻּעֵה חֵתֵר אֲמַלֵּם טָמֵר הַדְרִ
 לְשִׁיחַ מִחֵסֶד קִדֵּר וְהַשִּׁיחַ וְהַשִּׁיחַ וְהַשִּׁיחַ וְהַשִּׁיחַ
 הַלֵּל

הַלֵּל בֵּן שָׁחַר" וְאֲדֹם וְשִׁמְעֵנָה
 לְשִׁיחַ עַל הַשְׁמִיעָה" וְהַקּוֹהִינוּ וְעֵינֵינוּ לְמִרְוֶם
 לְהֵקִים הַשְׁבֻּעָה" יִשְׁכּוֹר לֵנוּ בְרִית דֹּאשׁוֹנִים לְהַפִּיר
 יְהִי הַקּוֹהִנָה" יִשְׁכּוֹר לְהַדְמִינוּ אֲמַלֵּם הַחֲרִץ וְעֵה
 עֵה: כְּבוֹדִי עֵה: הַנִּבֵּל וְכֵן אֲשִׁירָה שָׁחַר"
 הַשִּׁלַּח אֵיה לְבָשֶׁר מִלֵּה וְלִשְׁכַּת
 לְשִׁיחַ לְבִי חֲבֹת עַל בְּנֵים הוּא מִלֵּאכֵי הַבְּשִׁירָה
 אֲדֹרִיָּא אֵת עֵה: יִשְׁכּוֹר מִאֲכִילָה לְחֹדֶה" כְּהַגֵּב
 לְבָשֶׁר צִדֵּן בִּירְדָּה" יִשְׁכּוֹר הַשִּׁלַּח קוֹל מִבְּשִׁיר
 מִלֵּב אֵן יִשְׁכּוֹר כְּשָׁחַר"
 מִבְּשִׁיר צִיָּן מִבְּשִׁיר יִשְׁלֹם מִלֵּךְ לֵהִים עַל חֵסֶד
 עֵה: מִיכָל מִן הַשָּׁמַיִם" לְמַעַן וְלִמַּעַן וְלִמַּעַן וְלִמַּעַן
 וְלֵהִים" וְלִמַּעַן אֲמַרִים בְּכָל יוֹם שֹׁמֵעַ יִשְׁכּוֹר
 מִלֵּב יִשְׁכּוֹר" יִשְׁכּוֹר צִיָּן בִּקְרָעֵי יִשְׁכּוֹר הַשָּׁחַר"
 מִלֵּב עֵה: שְׁמִיעָה מִדֵּי שִׁיחַ מִדֵּי שִׁיחַ
 לְשִׁיחַ לְשִׁיחַ צִיָּן וְלִמַּעַן יִשְׁלֹם לֵאמֹר אֲמַלֵּם
 יִשְׁכּוֹר דֹּאשׁוֹנִים עַם אֲדֹרִין וְעֵה: וְעֵה: וְעֵה:
 יִשְׁכּוֹר אֲמַרִים וְלֵאמֹר אֲמַלֵּם עַל חֵסֶד וְעֵה:
 יִהְיֶה

ואדם רב" למהלך גופו ומכאן לשבועות בשמים גני"ס
או בשם נדבות וזה הדיקיע נבלי לעין סכלי נעלם
ההוא איך יצא ערב וקרי בקד יום סני"

[illegible]

שפחדת שמו בופיע ממלחתי עדין "לאחד יתקן
 הכל יחד" ביום ששבת י"א אלו שני המלכות
 המלך למלכות ביום להבין ולחיות" והמלך
 יתקן למלכות "ע"י המלך למלכות
 את המלך" וזהו המלך המלך המלך

192

בראשית קדומה יום

שֵׁהִים אֶרֶץ וּשְׂמִים וְרוּחַ שָׁהִים
 מִרְחֶמֶת עַל פֶּת הַתַּיִם נִגְדַּת בְּמִתְאֲדָרוֹ עַל הָעוֹלָם
 וְנִבְקַע "וְעַל הָאֹר וְנִבְקַע" מִן הָאֹר הַרְיוּחָה
 הַקְדָּמָה הַפְּשׁוּטָה אֲחֵלָּה אֲמִינָה נֶאֱחָז מִן הָאֹר הַקְּדָמָה
 וְעַל הָעוֹלָם מִשְׁמַח "וְהַבְּדִיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ"
 בַּחֲכָמָה וּבִתְבוּנָה וּבִדְעָה מִזִּינֵי שֶׁחַף נִשְׁפָּטָה
 בְּשִׁמְרוֹת שָׁמַיִם וּשְׁמִים אֲדָרָס נִעְלָם מִעֵינַי וְשֶׁבֶת
 אֲחֵלָּה מִן הָאֹר הַזֶּה לְכַמְדוֹ וְקִידָשׁוֹ וּבִדְבָרֵינוּ לְהַבִּין
 אֲחֵלָּה וְלִשְׁמֹרֵנוּ לְאֵלֵינוּ הַזֶּה בְּכֹתֵב אֲחֵלָּה
 בְּשִׁמְרוֹת הַמִּיחָדָה וְהִי טָרֵב וְהִי בָקָר יוֹם שָׁמַיִם

ובגדולתו נסמך לזבין חללים
 בלעז "כמעט יחבול קרבו" ומעל הארץ להדר בע'
 וכו' ובקצת מהו וחקרן" בקל מדון פל עבדים
 שיש להם כחה ולקחת וכן בחייה משה
 וזה כל המה שמנה והוא זה וזהו מחקים על
 חל

2187

[illegible]

התאחדות העובדים הכללית

בדברי תומרים ואמורים א' קדור שהן כתבות שאל

[illegible]

ע"ז למנהג של ירושלים
בדפוס שטערנבוך קהל א
לוי"ה

פה למענה לבני קרית מנחם
רביה' ארנצ'.

קח לרודי ברכי נפש ותר פ'
וכל קרבי את שם קדשו
קח ברכי נפש ותר ל' אלי
נדרה מחד

קיד בוצה על מנערים
כח על מנעור בור
מנעור על מנעור
מנעור על מנעור
מנעור על מנעור
מנעור על מנעור

7-20-68 10:00 AM
7-20-68 10:00 AM
7-20-68 10:00 AM

ה' למעלה הנחילת אל
 י' מלא ברוך שמעתי ה'
 עז

צוה לשון צדנה לה
לשון צדנה לה

מלך ישראל

WILLIAM H. HARRIS
JAN 10 1964

המחלקה הכלכלית
המחלקה הכלכלית
המחלקה הכלכלית

2025 7/23/197

1968-1969

1992年12月

7

[illegible]

507

תפלה לשאלת המטר

אנא בקראינו לקול שועינו יי' שומע
 אנה ברחמיך מלך חיינו יי' שפוק
 ומגמול שניך שומע יי' וגם למאריך שלח יי'
 קונו העמים שומע יי' וגם רחמים שלח יי'
 ורחמיך שומע יי' והמון נשמתך שלח יי'
 קונו רחמים שומע יי' וגם ומלך ויורה שלח יי'
 קונו רחמים שומע יי' וגם ומלך שלח יי'
 קונו רחמים שומע יי' וגם ומלך שלח יי'
 קונו רחמים שומע יי' וגם ומלך שלח יי'
 קונו רחמים שומע יי' וגם ומלך שלח יי'
 קונו רחמים שומע יי' וגם ומלך שלח יי'
 קונו רחמים שומע יי' וגם ומלך שלח יי'
 קונו רחמים שומע יי' וגם ומלך שלח יי'

בקשות

ומהד גשם יין לפס' לקול הו' המון מים בשמים
 ויפלה נפילים מקצה הארץ ברחמים למנוח עשה
 ויפלה רוח מלאכה וי' המכסה פנים בעבים המכין
 לארץ מנוח ומנוחה הרים חציר המון מנוח על פני
 ארץ ושולח מים על פני חצוב מנוח חציר למנוח
 ועשב לעבודת האדם להוציא לחם מן הארץ וי' וי' וי'
 שחקים מנוח ודלתי שמים פתח ומעלה חציר
 מנוח וי' מנוח ומנוח השבע הארץ שובת יי' וי' וי'
 שבי' מנוח כחציר בננו שובת יי' עד מה ומנוח של
 מנוח יי' מנוח מנוח וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
 יי' מנוח מנוח וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
 מנוח מנוח וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
 מנוח מנוח וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
 מנוח מנוח וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
 מנוח מנוח וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
 מנוח מנוח וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
 מנוח מנוח וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'

חוק ורחם עליה ועל כל הבוהה ופיריה וברכה
 בגמלי רצון ברכה וגדלה בשנים חסדות והדר
 תתנו לבד וחרם ודעב ואדבה ושב ופיה ונשחית
 ונמנה וטמן ויצר רע וחללים רעים וקשים ונאודמות
 קשות ונמנה עלינו גזירות מכות מלפניך והן לנו
 מנצח ומגן של ברכה ופרנסה מוכד ויכבדו רחמיך
 את כספך ויגלו רחמיך על מדרוכיך ותגנה טומנו
 יי עלינו במדת חסד ובמדת הרחמים ול תגנה
 טמנו במדת הדין כי אתה אב הרחמים ועל רחמיך
 אנו נשענים ולחסדיך אנו מייחלים כי אתה הוא
 הן ואהבה ואהבה ואתה הוא המפרנס ואתה הוא
 המכלכל הספיט לנו במדת טובך ומידך המלאת
 ולדבך בי יתמיד בקדש ואם לא הרחם עלינו מי
 ירחם עלינו מלפניך לכן אלהי אבותינו ואל
 תעלם אנך תאמר בעליונו ונחל ונחל לבד
 מנחם ונחם מנחם מנחם לנפש נשמה יתירה
 ונחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם

יקראו שמי אענה עוד הם מדברים חזני אשמע ר
 לכן ירא יי אלינו ואלו אבותינו שתכן לינו ברחמים
 לנצח יי מדרוכיך מדות הרחמים והאריכות לחם חוקינו
 וחמול עלינו ועל שפינו ועל עוללינו שלנו מנחך חיים
 ולא נהיו חרפה רעב בגוים ועשן למען קדושת שמיך
 שונע הפלג שונע הפלג טס נחלניך הכר כעס וכעס
 גידך בטל כל גזירות קשות ורעות מעמך יי שיהא
 ברחמיך הרבים א העש טמנו כלה ול העצמו יי אהבה
 יי חסד יי חסד יי חסד ועש א תואחד למענך אלי כי שמיך
 נקדש על עידך ועל שמיך ויטבד ופי

רשע אלהי האלים ואדוני האדונים אשר גדת
 אלהי וגדול שמי בנבוכדנאס אלהי גדול כבודך
 וכבוד גדול עשה ורע דעלליה אלהי עיניך מנחם
 טל שם ורע בני אדם מנחם מנחם מנחם מנחם
 מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם
 מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם
 מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם מנחם

בקשות

והשגחך מפורסמה לפני כל יצורך בכללם וגם
בפרטם למען שמך הגדול והנורא דאך בדוחק מאד
ישראל אשר היו כעצן מבלי דעת מרוב הכלאות
ובפרט על דוחק המצאות למה פנך הקדש השכר
ענינו ולחצינו למה יי' השמור בדוחק העלים לעשות
בצדק למה לבדך בשכחנו בעצמו לאורך ימים
למה יתנו הגוים חוק נח איהם למה היה כחיש
עצם כבוד לא יוכל להשיע למה היה כגד בארץ
וכתורה נטה ללך יערה להדיחן יי' הקדש הנבחר
לבוא כי שקה לספר נכסיו דבקה לארץ במוצאו
ואם למלך בו נהכלל וקרה ישמע תהיהו גם אלה
יי' טוב ושלח רב חסד לכל קוראיו חנינו יי' כי איך
קראנו לך היום שמעתי יי' תפלתנו ושועהינו האלה
השומענו א' בראש האם שמעתי תפלה נעצבו
שמעתי דמעה ב' א' מנה למה יתנו הקדש השכר
יחסיף לקדש השמירנו יתנו השמירנו ושמעתי ושמע
שמעתי א' אל כל אשים ושמע עולות שח
בשם ושמע לומר יתנו השמירנו ושמעתי ושמעתי
יחסיף

יחסיף ואני אמנה עוד קם מדברים ואני אשמע
ולפחות קיים במו והיה אחר שיקראו שמעתי ואחר
שידברו אשמע למה יתנו הקדש השכר לא יראה יה
ולא יבין לוי יתקב' אנה להיו אם חפצו שיאליבו
אחזי שומעתי ועין רואה יי' שמעתי הכלבנו ושועהינו
ליך תבוא השמירנו אחזי הלוא ישמע ויוצר עין הלוח
יביע' למה יתנו חנינים עוב יי' וזה חזק' לכן
ענינו יי' אלהינו ואת יתנו שאתה משגיח על כל העולם
למה יתנו השמירנו כל תפלה ישלח בנ א' יי' וזה
שכלו חסדיו מרחם בם ועת הכללם חסדך לוי למה
יחדנו למעשרות לומר איך בדם אים אישמו לוי
תכלהו שדשם כפלת עדינים שמעתי למה יתנו
אנני תכליתו איך קבולה בלשון הקדש להעלות
הכלבם לפני מלך הקדש וזה בקדש וזה חסד
רמות חסדיו וזהו מצוה בלי קוולת והשלח כחם
אנני להיו בקדש עיניך וזהו ושמעתי בשביל
אנני ושמעתי השמירנו נעצבו אחזי השמירנו
אנני ושמעתי כל שמעתי כי יי' וזהו

בקשות

ישראל האנשים שאהיה חן בלתי נרחם לכן ההינה
 חונך קטנות לקול החנוכה ואם קרוב אהז לנשברי
 לב איך קודמך לשברי לבני ודחיתו למך וחבריו
 אהיה גתה גלה מן עמיתותיך לכל כי יחונך פשוטה
 לקבל הפלות כי אהיה שומע הפלג כל פה וברמה יודע
 מציאותיך טהה שאין עוד נביא ולא אהנו יודע עוד
 והי' אהיה שהקדית פכך מוטנו טהה ששחה לעפר
 נפלינו ודברך לארץ בשמינו ובהנה ידע חס לא השמע
 שומענו ולא עולם כמנחנו נוקה אם לא תאזין ר
 להחנותנו אנה לבינו ראה ורחם כל הקהל הקדוש
 היה המאמרים לפניך בבית מקדש תפסו וקיים ביהם
 והיו עמי ולבי אם כל הימים וא תפס להשמינו ר
 לקדש דרך פסלותינו מעלות לפניך כי אם שנתב
 פנחנו תפלותינו החנינה תחננונו ודחיתונו עמנו
 פדוקנו וכל בביא במופסות את פדוק כי לא יסדק
 לפניך כל חן ואם לא השמע תפלותנו בלי נפסד
 חן שומע חס נשים בשר ודחיתונו חס נפסד
 חן ודחיתונו חס נשים בשר ודחיתונו חס נפסד

בקשות

שומענו ודחיתונו לכן אהנו למען חסדך הכנס לנו
 לפניך תפלות דין גל תגמול מרה במרה שחם המול
 לה מאכסלנו לא יסחר מומט מאחורנו לכן מחול
 ודלח פדוקך לדיעוב לדון ולפלותי חסן ין שומע ין
 ולח ין הקשיבה ועשה א תאחר למענך לני וכו'

ועבור

רש"א זכור כי אנחנו יצודיך טהה קבוצה (אין רי
 ברחוק ובתפלה אנחנו קוהים כי נפסד חס
 לנו (מחננו) מנענונו ודחיתונו ין תפלות וני לענ
 ודלח כי בעומותנו נחברנו ובפשוטנו שולחה חנינו
 בזהם בדחיות שליש ועינינו יודות דחיות וכליות
 לשומע מנפס לישועתיך מתי נראה מוטנו קול
 מתי ילד מלכינו אינו מתי ידא ין בענינו העל
 תאפק ין בהעמנו לפניך כל הקהל הקדוש דלח
 תפלותנו ומתחננים ומתנכלים לפניך ועד י ארם
 עמודי תפלות ין ושב ברחם רחמים ורחם כל פליות
 גולה ארץ הפנים אין לישדל ואם חסדנו ועבדנו
 על תאמר כבודיך זכור לאבדנו לעתה ולישדל

הנהגה זו היא שגויה ופסולה
והיא נגד חוקי התורה והדין
והיא נגד צדק ושלום
והיא נגד כל ערך אנושי
והיא נגד כל ערך דתי
והיא נגד כל ערך מוסרי
והיא נגד כל ערך חברתי
והיא נגד כל ערך לאומי
והיא נגד כל ערך כלכלי
והיא נגד כל ערך מדעי
והיא נגד כל ערך תרבותי
והיא נגד כל ערך אומנותי
והיא נגד כל ערך ספורטיבי
והיא נגד כל ערך חינוכי
והיא נגד כל ערך רפואי
והיא נגד כל ערך חקלאי
והיא נגד כל ערך תעשייתי
והיא נגד כל ערך מסחרי
והיא נגד כל ערך מדיני
והיא נגד כל ערך צבאי
והיא נגד כל ערך כלכלי
והיא נגד כל ערך מדעי
והיא נגד כל ערך תרבותי
והיא נגד כל ערך אומנותי
והיא נגד כל ערך ספורטיבי
והיא נגד כל ערך חינוכי
והיא נגד כל ערך רפואי
והיא נגד כל ערך חקלאי
והיא נגד כל ערך תעשייתי
והיא נגד כל ערך מסחרי
והיא נגד כל ערך מדיני
והיא נגד כל ערך צבאי

הנהגה זו היא שגויה ופסולה
והיא נגד חוקי התורה והדין
והיא נגד צדק ושלום
והיא נגד כל ערך אנושי
והיא נגד כל ערך דתי
והיא נגד כל ערך מוסרי
והיא נגד כל ערך חברתי
והיא נגד כל ערך לאומי
והיא נגד כל ערך כלכלי
והיא נגד כל ערך מדעי
והיא נגד כל ערך תרבותי
והיא נגד כל ערך אומנותי
והיא נגד כל ערך ספורטיבי
והיא נגד כל ערך חינוכי
והיא נגד כל ערך רפואי
והיא נגד כל ערך חקלאי
והיא נגד כל ערך תעשייתי
והיא נגד כל ערך מסחרי
והיא נגד כל ערך מדיני
והיא נגד כל ערך צבאי
והיא נגד כל ערך כלכלי
והיא נגד כל ערך מדעי
והיא נגד כל ערך תרבותי
והיא נגד כל ערך אומנותי
והיא נגד כל ערך ספורטיבי
והיא נגד כל ערך חינוכי
והיא נגד כל ערך רפואי
והיא נגד כל ערך חקלאי
והיא נגד כל ערך תעשייתי
והיא נגד כל ערך מסחרי
והיא נגד כל ערך מדיני
והיא נגד כל ערך צבאי

28

1985

29

[REDACTED]

30

[REDACTED]

[The text in this block is extremely faint and illegible due to heavy noise and low contrast. It appears to be a series of lines of text, possibly a list or a paragraph, but the specific words cannot be discerned.]

[The text in this block is also extremely faint and illegible, similar to the left page. It consists of several lines of text that are not readable due to the same quality issues.]

SECRET

[illegible]

OF JUDGE THOMAS H. OF THE COURT

סמלור זק

The image is a severely degraded scan of a document page. It exhibits extreme contrast, with large areas of solid black and white, and significant horizontal banding and noise throughout. No text or other content is legible.

[illegible]

1922

[The text in this block is extremely dark and illegible, appearing as a dense block of black marks.]

1923

1924

[The text in this block is extremely dark and illegible, appearing as a dense block of black marks.]

1925

1926

[The text in this block is extremely dark and illegible, appearing as a series of horizontal black bars.]

[The text in this block is extremely dark and illegible, appearing as a series of horizontal black bars.]

[REDACTED]

[REDACTED]

נִקְרָא אֶתֶּה הַטֶּנֶה טָרֵם נִדְבָר אֶתֶה הַטֶּנֶה כִּי אֶתֶה טָוֹעַ
הַפֶּלֶה כָּל בֶּה בְּדֶךְ אֶתֶה יֵי

שׁוֹמֵעַ דִּתְּמַלֵּן

וְלֹא יָצָא הַבֵּינִי כִי חֹזֵק אֶסְבֵּת וְאֶעֱיֵד וְכֹלֵךְ כִּי אֵלֵּם טַלְכָּה
אֶמְסֹר וְבֹאקִי אֵלֵּם מֵהָא חֲדָל שֶׁל פֶּאֶלֶל

הַבֵּינִי וְלֵים כִּי דֹאךְ גִּנְחָה

וְבֹאקִי צִלְהִי אֵיחִיד כְּצִלְהִי אֶמְחַלְעֵה וְלֵים יֵעִיד אֶלְלָה בְּזִוְרֵת
עַל וְלֹא יִקּוּל אֶקְדוּשָׁה חֲבֵדָה וְלֹא

וְלֹא יִקּוּל קִדְשׁ בְּלִי קוּל

כִּי אֶפֶר כָּל צִלְהִי

בְּדֶךְ שְׁמִיָּה וְקִרְשָׁה בְּדֶךְ הוּא לְעִילָה לְעִילָה מִכִּי
בְּדִבְתָּה שִׁירְתָּה וְתוֹשִׁבְחָתָה

וְנִתְמַתָּה דִּי אֶמְיֵדָה

בְּעִלְמָה תִּתְקַבֵּל

עֲלֹתִי וְכו' עוֹשֶׁה

שְׁלוֹם וְכו'

הַשְׁמִיעַ אֶשְׁרֵי לִשְׁלֹמֶה וְיִשְׁכְּנִי בְּנִשְׁיָקוֹת פִּירֵה
כִּי טָעִים דִּוְדִּיָּה מִיָּין לִרְיָה שְׁמִיָּה כְּזֹבִים שְׁמִין

תֹּרֶךְ שְׁמִיָּה עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּךְ מִשְׁכְּנִי אֶרְדֶּךְ
נִרְוֶה הַבֵּינִי הַמֶּלֶךְ חֲרִיֵּן נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ בְּזִכְרִיָּה

דִּרְךָ מִיָּין מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבֹּךְ שְׁחֹרָה אֲנִי וְנִאֻוָּה בְּזֹוֹת
יְרוּשָׁלַיִם כִּי אֶהְיֶה קִדְרֵי פִירִיעוֹת שְׁלֹמֶה אֶל תִּרְאֻנִי שְׁמִיָּה

שְׁחֹרָתָה שְׁשִׁזְפַּתִּי הַשְׁמִיעַ בְּנֵי אֲמִי נִיחֹרֵי כִי שְׁמִיָּה
נִבְיָה אֶת הַבְּרָמִים בְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִבְרָתִי הַגִּידָה לִי

שְׁאֶהְבָּה נִפְשִׁי אִיכָּה חֲרֵטָה אִיכָּה תִרְבִּיץ בְּצִהְרִים שְׁמִיָּה
אֶהְיֶה כְּעֵטָה עַל עֲדָרִי חֲבֵרִיָּה אִם לֹא חֲרֵטִי לֹא תִּשְׁכַּח

בְּנֵשִׁים עֲמִי לֹא בְּעֵקֶב־י הַצֶּאֱן חֲרֵטִי אֶת גִּרְתֶּךָ עַל
מִשְׁכְּנֹת הָרָעִים לִסְסָתִי בְּרִכְבִּי פִרְעָה דִּמְחִיָּה בְּרִיָּה

נִאֻוָּה לְחֵטֵי בְּתוֹרִים צוֹאֲרֶךְ בְּחִרְוִים תוֹרִי יִהְיֶה נִקְשָׁתִי
לִי עֵם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף עַד שְׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבֵּן נִרְדִּיָּה

רִיחוֹ עֲדוֹר הַמֹּר דִּוְדִּי לִי בֵּין שְׁנֵי יָלִין אֶשְׁמַל בְּבִיָּה
דִּוְדִּי לִי בְּבִרְמִי עֵין גְּדִי הֶגֶךְ יִפְהָ רֵעִיתִי הֶגֶךְ יִפְהָ עַד יָמִים

יָעִים הֶגֶךְ יִפְהָ דִּוְדִּי אֶת גִּעִים אֶת עֲרִשְׁנִי בְּעֵנֶה קִדְרִיָּה
בְּחֵנִי אֶרְדִּים בְּהִסְטֵנִי בְּרִתִּים אֲנִי חֲבִצְלַת הַשָּׁרֹן שׁוֹשָׁן

דְּעִמְקִים כִּשְׁשִׁשְׁנָה בֵּין הַחֹחִים כֵּן רֵעִיתִי בֵּין הַכֶּנֶת
בְּחִפְזָה בְּעֵצִי הַיֵּסֶר כֵּן דִּוְדִּי בֵּין הַכֶּנֶת בְּעִלְוֵי חֲמוֹר

יִשְׁכְּנִי וְתִרְוִי מִתּוֹךְ לִחְכִּי הַבֵּינִי אֶל בֵּית בְּמִן וְנִתְמַתָּה
עַל אֶרֶץ מִכְּבוֹדִי בְּאִשְׁשׁוֹת רִמְדִּיָּה בְּחִפְזָה

בְּחִפְזָה בְּעֵצִי הַיֵּסֶר כֵּן דִּוְדִּי בֵּין הַכֶּנֶת בְּעִלְוֵי חֲמוֹר
יִשְׁכְּנִי וְתִרְוִי מִתּוֹךְ לִחְכִּי הַבֵּינִי אֶל בֵּית בְּמִן וְנִתְמַתָּה

חולת אהבה אני : שמאלו תחת לראשי וימינו תחבוקני :
 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות
 השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ :
 קול דודי הגה זה במדבר על ההרים מקפץ עד
 הגבעות : דומה דודי לעזבי או לעופר האילים הגה זה
 עומד אחר פתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן
 החרכים : ענה דודי ואמר ליקומי לך פעיתי ופתי ולכי
 לך : כי הגה הסתו עבר הגשם חלה הלך לו : והגשם
 נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע : ב
 בארצנו : התאמה תוכה פניה והגפנים סמדר נתנו ריח
 קומי לך רעתי ופתי ולכי לך : יונתי בחגוי הסלע בסתר
 הערבה הראיתי את מדאך השמיעני את קולך כי קולך
 שם ואמאך נאמה : אחזו לנו שעלים שעלים קטנים
 שיעלים כרמים וברמים סמדר : דודי לי ואני לו מדוע
 בשושנים : עד שישם היום ונסו העללים סג דמי
 לב דודי לעזבי או לעופר האילים של הדי בתר : על
 אהבה בלילות בקשתי את האהבה נפשי בקשתי
 : אקומה נא ואסוככה בעיר בשוק ים
 אבקשה את האהבה נפשי בקשתי ולא
 מצאתי : מצאתי השומרים הסבבים בעיר ואני
 חסרת נפשי ראתם : פמשי על עברי חסרתי
 חסרת את שאלתי נפשי חסרת את שאלתי

עד שהבאתי אל בית אחי ואל חדר הנרתי : השבעתי
 אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה
 אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ :
 מי זאת עולה מן המדבר כתימנה עישן מקשרת
 מור ולבונה מכל אבקת חבל : תמכתו של אמו
 ששים גבדים סביב לה כגבור ישראל : כלם
 אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרמו על ירכו
 מסחר בלילות אפריון עשה לו המלך שלמה
 מעצי הלבנון : עמודיו עשה כסה רפידתו זהב
 מרפבו ארגמן חוכו רצח אהבה בננות ירושלם
 צאניה וראיה בנות ציון במלך שלמה בעבודת
 שעטרה לו אמו ביום חתונתו ובים שמרת לך
 הגד יפה רעתי הגד יפה עניך יונם מבשר לשון
 שערך בערר העצים שגלשו מהר גל שערך
 שגד בערר הקצוות שעלו מן הרחבה שבעים
 מתאימות ושכלה אין בהם : פחוס הקשי עשיתי
 מדברך נאמה סלה חרמון וקחך מבשר לבשרי
 פמגדל דוד צוארך בנני לתפוזת אלה רמון
 עליו כל השלם הגבדים : שני שרץ משני שרץ
 חסרת נפשי חסרת נפשי חסרת נפשי : עד שישם
 חסרת נפשי חסרת נפשי חסרת נפשי : עד שישם

בְּהַר צֶדֶק נִאֻחַ כִּירוּשָׁלַם אִימָה בְּגִדְלוֹת הַסִּבִּיעִין
מִגִּבְרֵי שָׁמַיִם הִרְבִּיכֵנִי שְׁעָרָה פֶּעֶרֶר הַעֲדִים שְׁעָרָה
מִן־גִּלְעָד שְׁעָרָה פֶּעֶרֶר הַרְחֵלִים שְׁעָרָה בֵּין
הַרְחֵצָה שְׁמֵלִים כְּתֻבֵּי־מִוֶּת וְשִׁבְלָה אֵין בְּהִים וּפְסִלִם
הַרְבִּזוֹן רִמְתָּן מִבֶּשֶׁר לַעֲמִתָּךְ שְׁשִׁים הַכֹּל
מַלְכוּת וְשִׁסְנִים פִּילֵגְשִׁים וְעַלְמוֹת אֵין מִסְפָּר
אַחַת הִיא יוֹנֵתִי תִמְתִּי אֶחָת הִיא לֵאמָה בְּרָה הִיא
לְיִלְרָה רֵאשִׁית בְּנוֹת וַיֵּאשְׁרֶה מַלְכוּת וּפִילֵגְשִׁים
וַיִּהְיֶה לָּהּ כִּי זֹאת הַשְׁקָפָה כְּמוֹ שְׁחַר יִפְרֹ
לְבָנָה בְּרָה בְּחֵמָה אִימָה בְּגִדְלוֹת אֵל גְּבוּרָה
מִגִּבְרֵי יִרְדֵּי לְרֵאשִׁית בְּאֵפִי הַנִּחַל לְרֵאשִׁית הַפְּרִתָּה
מִגִּבְרֵי הַנֶּעֱזָר הַמְּנוּחִים לֹא יִדְעֵתִי נֶפֶשׁ שְׁמִי לֹא
מִלְקָבוֹת עַמִּי גְדִיבִי שְׂבוֹי שְׂבוֹי הַשְׁוֹלְמִית שְׂבוֹי
שְׂבוֹי זִנְחָה בֶּן מִה תִּחַח בְּשׁוֹלְמוֹת כְּמוֹת לֹדֶת
כִּי יִפְרֹ מִעֲמִיק בְּנִעְלִים כֵּת גְּדִיב חֲמוֹקִי
יִפְרֹ כְּמוֹ חֲלָאִים מִעֲשֶׂה דִּי אֱמִין שְׂדֵרָה אֱמִין
כִּי אֵל יִחַד בְּמוֹת כְּמוֹ עֲדֵמָה תִּבְרִית מִעֲדֵר
וּשְׁשִׁים שְׁשֵׁן שְׂדֵרָה שְׂשֵׁן עֲמִיקִים מִלְּמִי
וְאַחֲרָיִם מִגִּבְרֵי הַשְׁוֹלְמִית מִגִּבְרֵי הַשְׁוֹלְמִית
וְאַחֲרָיִם מִגִּבְרֵי הַשְׁוֹלְמִית מִגִּבְרֵי הַשְׁוֹלְמִית
וְאַחֲרָיִם מִגִּבְרֵי הַשְׁוֹלְמִית מִגִּבְרֵי הַשְׁוֹלְמִית

ורלת ראשך בארצון מלך אסר ברהטים : ביד
 יפית וזה געמח אהבה בעשנאם : זאת קומתך
 דמותה לתכור רשרד לאשכלת : אמרת אלה
 בתכור אחזה בסנסנו ויהי נא שרדך פאשכלת
 געפן וריח אפך פתפחים : וחפך ביין הנטוב הנלך
 לדודי למישרים רובב שפתי ישנים אני לדודי
 ועלי תשוקתו : לכה דודי נצא הישדה נלגי
 בפגרים : נשפיקה לפרמים נראה אם פריחת
 געפן פתח הסמדר הנצו הרמנים שם את דודי
 לך : הרעאים נתנו ריח ועל פתחנו כל מערים
 וירשים גם ישנים דודי עפנתי לך : מי יתנב
 פאם לי ונקי שרי אפר אמצאך בחוץ אשקב
 גם לא יבדו לי : אנהגך אביאך אל בית אבות
 תלמדני אשקב מיין הרקח מעקים רכוני
 שכלאלו חתת ראשי וכינונו תחבקני הישנים
 אתכם בנות יושלים מה העירו ומה תעור
 את האבה עד שתחפשי : מי זאת עור
 מן הסדר מתקנת על דודה חתת
 שפתי אפך אפך שמה
 שפתי אפך אפך שמה

זרועיך בי עזה כמות אהבה קשה כשאור
 קנאה רשמה רשפי אש שלהבת יד ומס רבים
 לא יוכלו לכבות את האהבה וגדלת לא ישנמה
 אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבדו
 לו אחות לנו ככנה ושרתים אין לה מה בעשה
 לאחתי ביום שידבר בה אם חומה היא נבנה
 עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה
 טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה דלת ארז
 אני חומה ושרי כמגדלות אז תלחי עיני
 כסאית שלום פרס היה לשלמה בבער
 וסוף עתן את הפרס לנצרים איש יביא
 פריז אלה כסף פרמי שלי לפני
 גאלה לה שלמה ומאמין
 לנצרים את פריז וריאנת
 פגנים ובריו
 מקשיב
 קולך השכיני
 ביה דודי ויהיה
 לנצרי או לעמי
 הנצרים
 על הוי קשמים

לכא נדונה ליל גדיעה לצור ישענו
 נקדמה פניו בתורה בזמירות נדנע לו
 כי אל גדול מל ומלך גדול על כל אלהים
 אשר בידו מהקרי אסן ותועפות הרים לו
 אשר לו הים והוא עושם ויבשת בידו יצרה
 באוגשתתוה ונכרעה נדבכה לפני יל עושינו
 כי הוא מלכנו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידיו
 היום אם נבאנו ונשמעו א תקשו לבבכם
 כמריבה שור כספה כמדבר אשר נסתי אנחנו
 בתנוני גם דאנו פעלי ארבעים שנה נקום
 ברור ואנכד עם תועי לבב הם והם לא ידעו
 דרכי אשר נשבעתי באמי אם יבא
 כגונתי קולך ליל שיר חדש שורה
 פל הארץ שירי ליל ברכו שכל
 מזים ליום ושושנתו ספרו בגוים כבוד
 העמים נמלא אתו כי גדול יל וסדור
 צדא הוא על כל אלהים כי כל אלהים
 על שמו עשה חסד וחסד לפניו עש
 כבו ליל השפחות עמ

ועוד רבו לית כבוד שמו שמו מנהג וכו' וכו'
למחרתיו השתחוה לית בדרת קרש חיל ומעני
למחרתיו אמרו בגוים ית מלך את מבון חבל
למחרתיו יצין עמים במישרים ישתחוה העמים
למחרתיו ירעם הים ומלאו יעלה שדי וכל
אשר בו אז ירגו כל עצי יער לפני ית כי בא
כי בא לשפוט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
באמונתו ית מלך תגל הארץ ישמחו אלים
ובנים עני וערפל סבבו צדק ומשפט
מבון כסאו אש לפניו תלך ותלהט סבב צדק
למחרתיו תכל ראיה ותחל הארץ הרים
למחרתיו לפני ית מלפני ארון כל הארץ תגידו
למים צדקו וראו כל העמים כבודו וכו' שוב
למחרתיו תתגללים בארצות השתחוה לו כל
העמים שמעו ותשמחו ציון ותגלגל בגות והנה
אשטרה ית כי אתה עליון על כל הארץ
על כל על כל אלים אלהי ית שמו רב
שמו רביו מיד השמים יציל את
איש שדי לב שבתה שבתה
העני לזכר בן שן

כא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות: באתי
לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי
יערי עם דבשי שתיתי ויני עם חלבי אכלורעים
שתי ושכרו דודים:

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון
מחבורך:

בר יוחאי שמן מנחת קדש: נמשחת ממדת
הקדש: נשאת ציון נזר הקדש:
חבוש על ראשך פאריך:

בר יוחאי מושב כאב ישבת יום נסתי יום אשר
ברחת במערת צורים שעלדת שם
קצית הדרך והדרך:

עצי שטים עומדים למורי יגוב
לומדים: אור מופלא אור היקודתם
ופרים: הלא המה יורד מורד:

ולמארה תפוחים עלית ללבוש בו
מקדחים סוד תורה כציצים וערדנים:
נעשה אדם נאמר בסבורך:

נאזרת בגבורה ובמלחמת איש רת
השערה: ולרב חוצאת מתעורר:
שלפת נגר צורריך:

למקום אבני שיש דגית וקצת ארץ
ליש גם גולת כוחם על מלכות
תשור פני שור יעלה:

בר יוחאי בקודש הקדשים: קו ירוק מתירש
חרשים: שבע שבתות סוד חמשים:
קשרת קשרי שין קשרוך:

בר יוחאי יוד חכמה קדומה: השקפת לכבודי
פנימה: לב נתיבות ראשית תרומתך:
את כרוב משימה דין דאך:

בר יוחאי אור מופלא רום מעלה: דאמלך
כי רב לה: תעלומה ואין קורא לה:
נכת עין לא תשאריך:

בר יוחאי ואשרי יולריך ואשרי השם
ואשרי העומדים על סודך:
חשן תמך ואמריך:

במה מדליקין ובמה אין מדליקין:
לא כלש ולא בחוסן ולא בכל
בפתילת האדן ולא בפתילת המדבר:

ששל פני דמים: לא נזפת ולא נשענה
כשמן קק ולא בשמן שריפה ולא בנא
בחלב: נחום המדי אומר מדליקין בחלב:

וחכמים אומרים אחד מבושל ואחד שטוף
אין מדליקין בו: ב אין מדליקין
בין שני כי יאמר אומר:

אין מדליקין בו: ב אין מדליקין
בין שני כי יאמר אומר:

[illegible]

2025

ליל שבת

עבירות נשים מתות בשעת לדתן על שאנן ו
זהירות בנדה ובחלה ובהדלקת הנר ו
דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת
עם השיבה עשרתן עירבתן הרדיקו את הנר
ספק השיבה ספק אין השיבה אין מעשה
את הודאי ואין מטבילין את הכלים ואין
מירליקין את הנרות אבל מעשרין את הנרות
ומעריבין וכאומנין את החמין זה אפס זה חמין
עד שלום על ישראל ועומד לז' וחומר קליש דרבנן ואם אינו

כדזכור ליום השבת טוב להודיע
לומר לשמך עליון להגיד
חסדך ואמונתך בלילות עלי עשור ועל
עלי הגיון בכנור כי שמחתני יי' בפעל
במעשי ירך ארנן מה גדלו מעשיך
עמקו מתשבתך איש בער לא ידם
ובין את זאת בפרה רשעים כמו
כל פעלי און להשמדם סדי שר
לשלם וי' כי הנה אויבך יי' מרגל איבך
עמקו כל פועלי און
בשמך נענן ותבסס

וזה תחיל סג

רצה ומזדים שום שלום ופוקט

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צנאם
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו

אשר עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו
אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש

אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר מלא אדם
לעשות ואלה לומר ברבה מעין שבע ימים

בא' אלהו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב הא הגדול הגבור

אל עליון בגג ברחמי שמים וארץ
טובים וקונה הכל כגן אבות ברברו

במאמרו המלך הקדוש שאין כמוהו
לעמו בשבת קדשו כי כם רצה

לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו
יום תמיד מעון הנדבות ארון השלום

השביעי ומקדש השבת ומצות בקדוש
לעם בודשני עונג זכר למעשה בראשית

אלינו ואלהי אבותינו רחמינו וכו' וזהו באי מקדש השבת
וקדש וקדש לומר למצוה על הנדבות כפיהם בחול

למפלת האומות זה ש

דתו לעולמים לחולתו : צופה וזרע סתרגו מביט
 לסוף דבר בקדמותו : גומל לאיש הסדר כמעטלו
 נותן לרשע רע כרשעתו : ישלח לקץ יבזק
 משוחנו לפדות מהבי קץ ישועתו : מתיב
 יהיה אל ברוב חסדו ברוך עדי עד שש
 תהלתו : אלה שלוש עשרה הם עיקרים יסוד
 תורת משה אמת ונבואתו :

והקץ ימיד ילך לביתו ששומה ולא יפסיק בשום דבר עד בואו
 בעשות קידוש של היין ולוקח בוס יין המצחיק רביעית ומקנה
 בשתי ידיו והנותן בזהב כסף ידיו במש בל והארי על והתורה
 ממוקד כמו שהפירו גם משמו של הרס כמלל בפתח בל והתורה
 ע"ש וזאת

שְׁלוֹם עליכם מלאכי השרת מלאכי עז
 ממלך מלכי המלכים הקדוש משה
 הוא : ג' בואכם לשלום מלאכי
 השלום מלאכי עליון ממלך מלכי המלכים
 הקב"ה : ג' ברכוני לשלום מלאכי השלום
 מלאכי עליון ממלך מלכי המלכים הקב"ה
 ג' בצאתכם לשלום מלאכי השלום
 מלאכי עליון ממלך מלכי המלכים הקב"ה

תפלת שזרית דשבת

אֱלֹהֵינוּ וְשֵׁי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכוּת עַל כָּל הָעוֹלָם כָּל
בְּכֹדֶךָ וְהַנֶּשֶׁא עַל כָּל הָאֲרָץ בִּיקְרָךְ
וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר בְּאֵן עוֹךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי הַבֵּל אֲרָצְךָ
וְיִדַע כָּל פֶּעַל כִּי אַתָּה פִּעְלָתָהּ וַיְבִין כָּל יָצוֹר כִּי
אַתָּה יִצְרָהּ וַיֵּאמֶר כָּל אֲשֶׁר הִנֵּשְׁמָה בָּאֵפוֹ יֵי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִלְּךָ וּמַלְכוּתָהּ בְּכָל מִשְׁלָה
אֱלֹהֵינוּ וְשֵׁי אֲבוֹתֵינוּ זְכוּרֵינוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
וּפְקֻדֵינוּ בְּפִקְדוֹת יִשְׁעָה וְרַחֲמִים מִשְׁפָּה
שְׁמִי קָדִים וְנִכְבֹּר כִּנּוֹ יֵי אֱלֹהֵינוּ תְהַבֵּת הַקְדֻמָּתִים
אֲבִרָה יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אַתָּה הַבְרִית חַת־חֻמֶּךָ
וְאַתָּה הַשְׁכֵּנָה שְׁשֻׁבָה לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַדָּר
הַמְּוֹדֶה וְהַיִּדְאָה לְפָנֶיךָ הַעֲקִידָה שְׁעָרֶיךָ אַתָּה יִצְחָק
בִּנּוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ כְּתוּב בְּהוֹדֶה וַיִּחַי
אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהַשְׁלִים נִלְהֵ אַתָּה
אֲבִרָה וַיֵּאמֶר שֵׁן אֲבִרָה וַיֵּאמֶר הֵנּוּ וַיֵּאמֶר
קָה נָתַתָּ בְּנֶךְ אַתָּה יִחִידךָ אַתָּה תְהַבֵּת אַתָּה
יִצְחָק וְלֶךְ בְּךָ אֲרָץ הַמְּוֹדֶה וְהַעֲלֵה־שֶׁם לְעוֹלָם

סג

בִּי מִלֵּאכֹו יִצְחָק לְשִׁמְרוֹךְ בְּכָל דְּרָכֶיךָ וַיֵּי
יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמָר אֶת גִּפְשִׁיךָ וַיֵּי
יִשְׁמָר צִאתִי וּבֹאִי מִעֵתָה וְעַד עוֹלָם

וַיֵּי כֹהֲנִים לְמֹדֶר רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים עַד אֲמֵן סֵלָה וַיֵּאמֶר אֲשֶׁר
חִיל וְכָל לֵאמֹר אֲתִקְנוֹ סְעוּדָתָה עָלֵי יֵי אֲלֹמֶר בַּשְּׁבָחִין וְאַחַב
וְהֵי רִשּׁוֹ וְכָל עַד אֲמֵן כֵּן יִבִּי רָצוֹן וְאַחֲרֵי אֲמֵן

כֹּה יִשְׁוֹעוֹת אִשָּׁה וּבִשְׁם יֵי אֲקָרָא חֲדָו לֵיֵן
כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲדָו וַיֵּאמֶר מִזְמֹר לְדָוִד

וְרָצוֹ וְכָל עַד סוֹף וַיֵּאמֶר יוֹם הַשִּׁשְׁשִׁי וַיְבָלֵן הַשְּׁמַחִים
וְכָל צִבְאָם וְכָל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי

מִלֵּאכֹו אִשָּׁה עִשָּׂה וְכִסֵּף אֱלֹהִים וַיִּשְׁבְּחוּ
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מִלֵּאכֹו אִשָּׁה עִשָּׂה

וְכִסֵּף אֱלֹהִים אַתָּה יוֹם הַשְּׁבִיעִי וְיִקְרָשׁ אֲתָן כִּי כֹן
שָׁבַת מִכָּל מִלֵּאכֹו אִשָּׁה בְּרָא אֱלֹהִים לְעִשְׂוֹת

סִבְרֵי מִרְנָן וְעוֹמֵם אֱלֹהִים אֲמֹרִים כֹּן לְחִי
כִּי אֱלֹהִים בֹּרָא מִיָּה

בִּנְיָן כִּי אֱלֹהִים אִשָּׁה קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְשָׁבַת קִדְשָׁנוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן

וְיִדְעוּ זִכְרוֹן לְקִדְשָׁהּ בְּרָא שִׁית תְּחִלָּה לְמִקְדָּא
וְיִצְחָק לִי צִיָּאת מִצָּרִים כִּי בָנוּ בְּהַר־תִּי וְאַחֲרָיו

קִדְשָׁה

על אחד ההרים אשר אומר לך "וישכם חברהם
 בבקר ויחבוש את חמורו ויקח את שני נערי-יו
 חתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך
 אל המקום אשר אמר לו האלהים ביום השלישי
 וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחוק
 ויאמר אברהם אל נעריו שבולכם כה עם החמור
 ואני והנער נלכה עד כה ונשהחורה ונשובה
 ליכם" ויקח אברהם את עצי העולה וישם על
 יצחק בנו ויקח בידו את החם ואת המחבלת
 וילכו שניהם יחדו ויאמר יצחק אל אברהם חביו
 ויאמר חביו ויאמר הנה החם והעצים ואיה השה
 לעולה ויאמר אברהם להם יראה לו השה
 לעולה בעי וילכו שניהם יחדו ויבאו אל המקום
 אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח
 ויערך את העצים ויעקר את יצחק בנו וישם אותו
 על המזבח ממעל לעצים וישלח אברהם את
 ידו ויקח את המחבלת לשחוט את בנו ויקרא
 שמו מלחך יי מן השמים ויאמר אברהם חברהם
 ויאמר הנני ויאמר אל השלח ידך והנער ואל
 העש

העש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא להים אתה
 ולא חשבת את בנך את יחידך ממני וישא
 אברהם את עיניו וירא והנה תיל אחד נאחז בקנך
 בקדניו וילך אברהם ויקח את התיל ויעלהו לעולה
 החת בנו ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי ויהא
 אשר יאמר היום בהר יי יראה ויקרא מלחך יי
 אל אברהם שנת מן השמים ויאמר בי נשבעתי
 נחם יי כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת
 את בנך את יחידך כי בדרך אבדך והרבה
 ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחל אשר על
 שפת הים וירש זרעך את שער אויביו והתברכו
 בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקולי
 וישב אברהם אל נעריו ויקראו וילכו יחדו אל בתי
 שבע וישב אברהם בבאר שבע רבשע כמו
 שכבש אברהם אבינו רחמיו וישן רצונך
 בליב שלם כן יכבשו רחמיה את כעסך ויבטלו
 רחמיה על מדותיה והתנהג עמונו יי אלינו במדת
 החקר ובמדת הרחמים והבנים לנו כלבים משירת

הדין ובעבור שמך הגדול ישוב חרון אפך מעמך
 ישראל ומעירך ומנחלתך וקיים לנו יי' אלהינו את
 הדבר שהבטחנו בביתך על ידי משה עבדך מפי
 כבודך כאמור וזכרתי את בריתי יעקוב ואת את
 בריתי יצחק ואת את בריתי אברהם אביך והארץ
 אביר " ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם
 לא מאתקים ולא געלהם לגלותם להט בריתי
 אהם כי את יי' אלהים " וזכרתי להם בריתי
 ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני
 הגוים להיות להם לאלהים את יי' ושב יי' אליה
 את שבוך ורחמך ושב וקבע מכל העמים אשר
 הפיצך יי' אליה שמה " את יתיה נדחק בקצה
 השמים משם יקבע יי' אליה ומשם יתקן והבית
 יי' אליה הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה
 והיטיבך והרבך מאבותיך (בשבת אינו אומר פסוק לו)
 ונאמר יי' חנינו לך קנינו היה גרועם לבקרים אף
 ישועה בעת צרה ועת צרה היא ליעקב וממנה
 יושע " בכל צרהם לו צד ומלך פניו הושיעם
 מאד

באברהם ובחמלה הוא גשם וינכולם וינשאם כל ימי
 עולם " (בזו א כמודך נושא עין ועבד על פשע
 נחלתו לא החזיק לעד חכו כי חפץ
 חסד הוא " ישוב ורחמנו יבנוש עונותינו והשליך
 במצולות ים כל חטאתם " הן תמה ליעקב חסד
 לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם
 והבית אלהים אלהי קדש ושמחתים בבית הפלתי
 עולותיהם ונבחיהם לרצון על מנבחי כי בית בית
 הפלתי יקרא לכל העמים " נחם יי' אלהים מקבץ
 נדחו ישראל עוד תקבץ עליו לנקבצו
 ארצה הוא יי' אלהים בשמים מתעל ועל
 הארץ מרחם בשמי השמים העליונים
 והרחמנים אתה הוא רחמן ואתה הוא תחריט
 ומבלעדיך אין אלהים קבץ נפוצות קויה מארבע
 כנפות כל הארץ יכירו וידעו כל בתי עולם כי
 אתה הוא אלהים לברוך עליון לכל ממלכות הארץ
 אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים ואת
 כל אשר בהם ומי בכל מעשה ידך בעליונים
 ו

ובתחלתם שיאמר כך מה תעשה ומה תעל אבינו
 שבשמים חי וקיים עשה עמנו צדקה וחסד בעבור
 שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו וקיים
 לנו יי' אלהינו את הדבר שהבטחנו על ידי צפניה
 חנוך כאמור בעת ההיא אבית אהבם ובעת קבצי
 אהבם כי אתם אהבם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ
 בשמי את שבתכם לעיניכם תמיד
 ולזה פלס הנלמד עד סופו חנוך ויאמר איהם ישראל
 אביהם תם כן תפוח זה עשוקח וממית
 הארץ בכלים והורידו לאיש מגחה מעט צדי
 ומעט דבש נכחם ולפני בלעם נקדים יורו
 משפטך ליעקב והורקך לישראל ישמנו קנוריה
 באפיק וכלי על מגב חיה בך יי' חילו ופעל
 ידיו גדלה מחץ מהנים קמיו ומשנאיו מן קוממו
 אנכי אדר עמך מצרימה וחנני אעלך גם עלה
 ויוסף ישות ידו על עיניך ויין נהן את חן העם
 בעיני מצרים וישאילום וינצלו את מצרים הן
 עם כלבית יקום וכארי יהנשא לא ישכב עד יאכל
 מות

טרח ודם חללים ישה "תשדך ישראל מי כמור
 עם נוסע ב"ן מגן עזרך ואשר חרב גאווה ויכחשו
 אויביך לך ואהר על במותימו הרדוך "נעדרה
 ליי' אלהינו יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים
 קדמוניות אמי הוה מקדש קדש המערכה
 משמח דגמרא וליבא דאבא שאול
 מערכה גדולה קודמת למערכה שנייה של קנוריה
 ומערכה שנייה של קנוריה קודמת לפסודו שני גזרי
 עצים ופסודו שני גזרי עצים קודם לרשן מגב
 הפנימי ורשן מגב הפנימי קודם להטבת חמש
 גדול והטבת חמש גדול קודם לרשן המיד ודם
 המיד קודם להטבת שני גדול והטבת שני גדול
 קודמת לקנוריה וקנוריה קודמת לחיבדים וחבדים
 קודמין למגחה ומגחה קודמת לחבדים וחבדים
 קודמין לבגדים ובגדים קודמין להמיר של ב"ן
 הערבים שני וערך עליה העולה והקטיר עליה
 חלבי השלמים עליה השלם כל הקדשנות כולם
 ואות חמ בכה ואחכ חנה ישקני מנשיקות
 פיו

פיהו כי טובים דודיה מניין עורי צפון ובואי
 הימן הפיחי נני יצלו בשמיין יבוא דודי לגבו
 ויאכל פדי מגדיו קול דודי הנה זה בא מירלב
 על ההרים מקפץ על הגבעות באה לבנה
 אחוה כלה ארית מורי עם בשמי אכלתי יערי
 עם דבשי שהיה יני עם חלבי אכלו רעים שהו
 ושברו דודים איזהו מקומן של זבחים
 קדשי קדשים שחיטתן בצפון פר
 ושעיר של יום הכפורים שחיטתן בצפון וקבול
 דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הוייה על בין
 הברדים ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב מטה אחת
 מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד
 מערבי של מזבח החיצון חס לא נהן לא עכב
 פרים הנשרפים ושעירים הנשדפים שחיטתן
 בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן
 טעון הוייה על הפרוכת ועל מזבח הזהב מהנה
 אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד
 מערבי של מזבח החיצון חס לא נהן לא עכב
 לו

לו ואלו נשרפין בבית הדשן הטאאות הצבור והיחיד
 לו הן חטאות הצבור שיערי
 ושל מועדות שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת
 בצפון ודמן טעון ארבע על ארבע קדוה כיצד
 עלה בכבש ופנה למזבח ובא לו לקרן דרומית
 מערבות מזרחית צפונה צפונה מערבית מערבית
 דרומית שירי הדם היה שופך על יסוד הדרומי
 ונאכלים לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה בכל
 מאכל ליום ולילה עד חצות העולה קדשי
 קדשים שחיטתן בצפון וקבול
 בכלי שרת בצפון ודמן טעון שרת מהנות שהן
 ארבע וטעונה הפשט וניהוח וכליל לאישים
 זבחי שלמי צבור ואשמות לו הן אשמות חס
 גזילות חס מעילות חס שפחה חרופה
 חס נזיר חס מזורע חס חס חס שחיטתן בצפון
 וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שרת מהנות
 שהן ארבע ונאכלים לפנים מן הקלעים לזכרי
 כהונה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות חצות

Handwritten text in a cursive script, likely a manuscript. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and flowing, with many ligatures and flourishes. The ink is dark, and the paper appears aged and slightly discolored. The text is written in a style characteristic of the 16th or 17th century, possibly in a European language like Italian or Spanish, though the specific words are difficult to decipher due to the cursive nature of the script.

Handwritten text, possibly a title or a section heading, located on the left side of the page. It is written in a similar cursive script to the main body of text.

עשרה מדות הוזכרה בדרשה (א) מקל וחומר (ב)
 מגזירה שזה (ג) מבנין אב וכתוב אחד מבנין
 אב ואפי' כתובים (ד) בכלל ופרט (ה) מפרט
 הכלל (ו) כלל ופרט ובכלל אי חתה דין אא
 כעין הפרט (ז) ומפרט שהוא צריך לכלל
 ומכלל שהוא צריך לפרט (ח) וכל דבר שהיה
 בכלל ויצא לטעון טעון אחר שהוא כענינו
 יצא להקל ולא להחמיר (ט) וכל דבר שהיה
 בכלל ויצא לטעון טעון אחר שלא כענינו
 יצא להקל ולהחמיר (י) וכל דבר שהיה בכלל
 ויצא מין הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא
 לא ללמד על הכלל כגון יצא (יא) וכל דבר
 שהיה בכלל ויצא לדון בדבר חדש אי אתה
 יכול להחזירו לכללו עד שיחזירנו הכתוב לכללו
 בפרוש (יב) ודבר הלמד מענינו ודבר הלמד
 מקומו (יג) וכן שני כתובים המנחת שנים זה
 זה עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם
 דרמ' י' אהינו ואהי אבותינו שרבעה עירך במהרה
 בימינו והן חלקינו בהודתך ועם עושי דעותך

This image shows a single page from a handwritten manuscript in Arabic script. The text is densely packed, filling most of the page with many horizontal lines of writing. The script is a cursive style, characteristic of historical Islamic manuscripts. On the left side, there are some smaller, less dense blocks of text, possibly representing marginalia or smaller sections of the work. The overall appearance is that of a well-used, historical document.

הפלה שבת

וחדוה במקומו הבו ל"י משפחות עמים הבו ל"י
 כבוד ועון הבו ל"י כבוד שמו שמו מנחה ובחן
 לפני השבח ל"י בהדרת קדש חילו מלפניו
 כל הארץ אתה רבין בכל בל המוט שמחו השמים
 והגל הארץ ויאמרו בגוים י"י מלך ירעם הים
 ומלוחו ועלון השדה וכל אשר בו את ירננו עצי
 היער מלפני י"י כי בא לשפוט את הארץ הודו
 ל"י כי טוב כלם ויאמרו הושיענו להי ישינו
 וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך
 להשבח בהללך ברוך י"י שרל מן העולם
 ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ל"י
 רוממו י"י להינו והשכחו להודים רבלין קדוש הוא
 רוממו י"י להינו והשכחו להוד קדשו כי
 קדוש י"י להינו (בחול אונג והוא רחום יכפר עון ולא
 ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל זמיתו)
 חרה י"י לא הכלת רחמך ממנו חסדך ואמתך
 המיד ירננו וכוור רחמך י"י וחסדך כי
 מעולם היה לנו עון לאהים על שרל בתוהו
 ועונו

10

Handwritten text in Arabic script, arranged in multiple columns. The text is written in a cursive style, typical of historical Islamic manuscripts. The page is numbered '10' in the top right corner.

אֲנִי בִי לִי יְיָ אֱלֹהֵי שְׁמִיעִי אֵיךְ וְהִרְפָּחֵנִי יְיָ הַעֲלִיתָ
 מִן שָׁחַל נֶפֶשׁ חַיִּיתִי מִיַּד בּוֹר זְמַרְנוּ לִי אֶת־הַקִּידוֹן
 וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קָדְשׁ כִּי רָגַע בְּחַסְדֵּי חַיִּים בְּדַעְוֹנוֹ בְּעֶבֶר
 יִלֵּין בְּכִי וּלְבָבְךָ רִנָּה וְחַטְּ אֲמַדְלָהּ בְּשִׁלּוֹי כָּל חַמּוֹלָה
 לְעוֹלָם יְיָ בְּדַעְוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּ לְהַדְרִי עוֹן הַסְתַּדְרַת
 פֶּתֶךְ הָיִיתִי נִבְהָל אֵיךְ יְיָ תִקְרָא וְאֵי אֶת־חֶכְמְךָ
 מִה בָּדַע בְּדַמִּי בְּדַרְכֵי אֶ שְׁחָה הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר הַיָּגִיד
 אֲמַדְלָהּ שְׁמִיעִי וְהִרְפָּחֵנִי יְיָ הִיָּה עוֹזְרִי לִי הַפְּכֵת
 מִקְפָּרִי לְמַחֲוֹל לִי פִתְחֵה שְׁקִי וְהַתְּלֵנִי שְׁמַחָה
 לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדּוֹם יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲזַרְךָ
 לְדָוִד בְּרַכִּי נֶפֶשׁ אֶת יְיָ וְכָל קִרְבֵי אֶת שֵׁם
 קָדְשׁ בְּרַכִּי נֶפֶשׁ אֶת יְיָ וְאֶת־הַשְׂכָּחִי כָּל
 גְּמוּלוֹי הַקּוֹלָח לְכָל עוֹנֵכִי הַרְפֹּחַ לְכָל הַחֲלוּחֵי
 הַבּוֹל מִשְׁחַת חַיִּיכִי הַמַּעֲטָרִכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים
 הַמַּשְׁבִּיעַ בְּטוֹב עַד־יֵךְ הַהֶחֱדָשׁ כְּנֶשֶׁר גְּעוֹרֵי כִי
 עוֹשֶׂה צְדָקוֹת יְיָ וּמַשְׁפִּיעִים לְכָל עֲשׂוֹנִים יוֹדִיעַ
 דְּרָכָיו לְמַשָּׁה לְבַעֵי יִשְׂרָאֵל עַל־לוֹתָיו רַחוּם וְחַנּוּן
 יְיָ אֲזַרְךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד לֹא לְנֶעֱמָה יָרִיב וְלֹא
 לְעוֹלָם

הפלה שבה

בהלה בדוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
 ותמר כל העם אתן הללויה ^{בשבת אלהי מנצח זכ}

למנצח מנצח לדוד ^{בחול אלהי מנצח זכ}
 למנצח בנמנות מנצח ^{השמים מספרים}
 שיר אלהים יחננו וכו' ^{כבוד א ומעשה ידיו מגד}
 הרדיוע יום ליום יביע

תומר ולילה לילה יחיה רעה תין תומר ואין דברים
 בלי גשמת קולם ככל התרץ יצא קום ובקצה
 הכל מליהם לשמש שם תולה בהם והוא כחתן
 יצא מחסותו ישיש כגבור לדון אורח מקצה
 השמים מוצאו והקופהו על קצותם ואין נקתה
 מחסותו הורה יי המורה משיבת נפש עדות יי
 נאמנה מחכימה פהי פקעה יי ישרים משמחי
 לב מצות יי ברה מחירה עינים יראת יי להורה
 עומדה לעד משפטי יי אמר צדקו יחדו הנחמדים
 מזהב ומפני רב ומתוקים מדבש ונופת דופים
 גם עבדך נזהר בהם בשמרים עקב רב שגיאות
 מי יבין מנסתרות נקני גם מזידים חשך עבדך א
 יאשלו

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

לחקדו "להעיל ממנו נפשם ולחיותם ברעב"
 נפשינו חברה לך עזרנו ומגננו הוא כיבו ישמח
 לפנינו כי בשם קדשו בטחנו יהי חסדך לך עלינו
 כחשך יחלנו לך לדוד בשנותו את טעמו לפני
 אבימלך ויגרשונו וילך "אברהם ארם
 י בכל עת המיד ההלכו בפיו" ב"י הנהלם
 נכסי ישמחו ענוים וישמחו גדלו ל"י את ר
 נדרומה שמו יחדו "דרשתי את יע נענע ומכל
 ממדות העילני הביטו לך ונהדו ופניהם ל
 יחברנו זה עת קרא ו"י שמע ומכל צדקו הושיענו
 חונה מלאך י קביב לדיאיו ויחלצם טעמו וראו
 כי טוב י אשר הגבר יחסה בו יראו את י
 קדושו כי אין מחסור לדיאיו כפידים ישו
 ורעבו ודורשי י לא יחסרו כל טוב לכו בנים
 שמעו לי ידא י למדכם מי הטיח החפץ חיים
 חוקב ימים לראות טוב נצור לשונך מרע
 וספרך מדבר מדמי סוד מרע ועשן טוב בקש
 שלום ורדפהו עיני י לא צדיקים ואנחנו שוערים

This image shows a page from a manuscript in the Shikhar Ghar Library. The text is written in Devanagari script, which is a common form of the Hindi script. The handwriting is dense and appears to be from a historical period, possibly the 18th or 19th century. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines, with some lines being more prominent than others. The ink is dark, and the paper appears aged and slightly discolored. The handwriting is fluid and characteristic of traditional Indian calligraphy.

הכלה שבת

עבדך למנוח ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה
 שובה יי עד מתי והנחם על עבדך שבענו בבקר
 חסדך ונרננה לשמחה בכל ימינו שמחנו כימות
 עתהנו שנות ראינו רעה ידחה א עבדך פעלך והדך
 על בניהם ויהי נועם יי אהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו יי שב בשר
 עליון בכל שדי יהלוקי אומר ליי מחס ומצות
 אהי אבנח בו כי הוא יצילך מפח קדש מדבר הוות
 באברהם יסך לך וחתר כנפיו החסר צנה וסודו חמה
 לא הירא מפחד לילה מחץ יעץ יאוס מדבר באוכל
 יהלך מקטב יאז צהדים יכול מצדך אף ורצבה
 מימינך איה לא גש רק בעינך הבטי ושלומות
 רשעים הדחה כי חרה מוחס עליון שמה מעונך
 לא החונה איה רעה ונגע לא יקרב באדלך כי
 מלחכיו יצוה כן לשמך בכל דרכיך על כפיס
 שאיך פן המוש באבן רגליך על שחל ופן הדדך
 הרמוש כפיר והנץ כי כי חשן ואכלתו אשגבה
 כי ידע שמי יקראנו ואלענה עמו אנכי בצרה
 אחר

This image shows a page from a handwritten manuscript in Arabic script. The text is densely packed, covering most of the page area. The script is a cursive style, characteristic of many historical Arabic documents. There are several lines of text, with some words written in larger, more decorative letters, possibly indicating the start of a new section or a heading. The ink is dark, and the paper has a slightly aged, yellowish tint. The overall appearance is that of a historical document, possibly a Quranic commentary or a philosophical treatise.

הפלת סבר

בשעריך ירושלים ירושלים הבנויה בעיר שחבורה לה יחדו
שש עליו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יי
כי שמה יבנו כקדש למעבד כקדש לבית דוד שאן שלום
ירושלים שליו אהבהך יהי שלום בחילך שלום בחרמנוך
למען אחי ורעי אדברה נח שלום בך למען בית יי אלינו
אברהם טוב לך שיר המעלות לך נשאתי את עי הושב
בשמים הנה בעי עבדים א יד אדונים כעני שפחה
א יד גבורה בן עינינו א להינו עד שיחנינו חנינו יי
חנינו כי רב שבענו בן רבת שבעה לה נפשינו הלעב
השחנתם הבן לנתינתם ס יר המעלות לדוד לולי יי
שדק לנו יאמר נח ישראל לולי יי שהיה לנו בקום
עליו אדם אני חיים בלענו בחרות תפס בנו חיי חיים
שפחנו נחלה עבר על נפשינו חיי עבר על נפשינו חיים
הידונים ברך יי שלא נהנו פארם לשניהם נפשינו כדכור
נחלנו מפה יתשים הפח נשבר ותחנו נחלנו עורנו בש
עושה שמים וארץ הללוה הללוה שם יי הללו עבדי
שעומדים בבית יי בחצרות בית אלינו הללוה
כי טוב יי זמרו לשמוע נעים כי ענף בחר לו יי ישראל
לסבולתו כי אני ידעתי כי גדול יי ואדונינו מכל אלהים
כל אשר חפץ יי עשה בשמים ובארץ בימים וכל הדומות
מעלה נשיתים מתנה הארץ ברנים למען עשה מוצא דוח
מחוצותיו שדק בבורי מצרים מחדש עד בהמה שלח
חורב

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, covering the majority of the page. The text is densely packed and appears to be a continuous narrative or a collection of verses. The script is highly stylized, with many ligatures and flourishes. The text is written in dark ink on a light-colored, aged paper. The overall layout is a single block of text, with some lines being slightly more prominent than others. The text is written in a right-to-left direction, which is typical for these languages. The handwriting is very fluid, suggesting a skilled scribe. The text is a mix of long and short lines, creating a rhythmic pattern across the page. The ink is dark and consistent throughout, with some slight fading towards the edges. The paper shows signs of age, with some discoloration and wear along the edges. The text is the primary focus of the page, with no other significant markings or illustrations. The overall impression is one of a well-preserved historical document, possibly a manuscript or a printed page from an old book. The text is a mix of long and short lines, creating a rhythmic pattern across the page. The ink is dark and consistent throughout, with some slight fading towards the edges. The paper shows signs of age, with some discoloration and wear along the edges. The text is the primary focus of the page, with no other significant markings or illustrations. The overall impression is one of a well-preserved historical document, possibly a manuscript or a printed page from an old book.

קדשת מכל העמים ושבת קדשך באהבה ורצון
התלתנו באי מקדש השבת : יושב נאמה ע

סדר שחרית לאור יום השבת

מונה ט"ז בקול שמונים בצהלה וטמחה ארון העולמים ומועד
בדבת התורה ואומרי אחריה פדשת התמיד

ואחריה וציום השבת שני כבשים בני שנה

הבזימים ושני עישרנים סלת מנהה כלולה בשמן

וגסכו עלת שבת משבתו על עלת התמיד וגסכה

וערבב ליל וכו' ואחכ פרהה בדבת כהנים ואל דברים וכו'

ויעמוד ויהעטק ויברך על הציצית (ומזמין) אחד ממשווא

הקהל לעמוד לסדה בטס ה' ביוצר דשבת ויאמר

הכהולל וכו' ברוך שאתמר כמנח בחול

ומתחילים הקהל כוזמער שיר ליום דשבת וכו' עד צור

ולא יעולתובו ואחכ ידי כבוד ה' לעולם עד סוף הערב

ועמוד ט"ז ואומר רפאנו וכו' עד ליטועתך קיית ה' ואלו בנוס

נשמת

כל חיות אברך את שמך יא אלהינו ודויה

כל בשר לך תפאר ותרום את זמך

מלכנו תמיד ילדור ודור מעולם ועד עולם אתה

הוא האל ומכל עריך אין אלהים ואין לנו מלך

גוש ומושיע בכל עת צרה וצוקה לא אתה

אשר שמת בתוך פינו הן הן יורו לך ויברכו את
 שמך יי אלהינו על רוב נספלאך כי כל פה לך
 יודה וכל לשון לך תשבח וכל עין לך תצפה
 וכל ברך לך תברע וכל קומה לפניך תשתחווה
 וכל הלבבות יראוך והקרבים והכליות יזמרו
 לשמך ברכו שג' כל עצמותי תאמרנה יי
 מי כמך מציל עני מחזק ממני ועני ואביון
 מגדלו ונאמר רננו צדיקים ביי לישרים נאוו
 תהלה כפי ישרים תתרומם וברברי צדיקים
 תתכרך וכל שון חסידים תתקדש ובקדש
 קדשים תתהלל ובמקהלות רבבות עמך כל
 בית ישראל יתפאר שמך יי אלהינו שכן חובת
 כל היצורים לפניך יי אלהינו להודות להלל
 לשבח לפאר לרומם לגדל ולדדר על כל
 דברי ישירות זמירות תושבחות דוד בן ישי
 עבדך משיחך וישתבח שמך לעד מלכינו
 המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ כולך
 נאה יי אלהינו שיר ושבהה הלל וזמרה
 ברכות והודאות נצח וגבורה עוז ומלכות

וממשלה מעתה ועד עולם באי אמה מלך גדול
התושבות ש' ההודאות ארון כל המעשים הבוחר
בשירי זמרה חי העולמים : ואומר קדש כבחול ואומר
ברכו וטוען ברוך ה' וכו'

ויצר של שבת באי אמה יוצר אור

ובורא חושך
עושה שלום וכורא את הכל הכל יודוך והכל
ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש ביה הכר
ירוממוך סלה יצר הכל האל הפותח בכל יום
דלתות שערי מזרח ובוקע חלוני רקיע מוציא
חמה ממקומה אלבנה ממכון שבתה ומאיר
לעולם בולן וליושביו שברא במדת רחמים
המאיר לארץ ולררים עליה ברחמים המורש
טובו בכל יום תמיד מעשה בראשית מהונו
מעשיך יי' בולם בחכמה עשית מלאה הארץ
קניניך המלך המרום שמו לבדו מאד
המשוכה והמפואר והמתנשא וטוב מיכוח
עולם אהי עולם מלכינו ברחמין הרבים רחם
עלינו ארון עוזינו צור משגבנו מגן ישענו
משגב בערינו : אין ערוך לך ואין זולתך
אפס

יוצר

אפס בלתיך ומירומה לך אין ערוך לך יי' אלהינו
בעולם הזה ואין זולתך מלכינו להי' העולם
הבא אפס בלתי גושנינו לימות המשיח ומירומה
לך מושנינו לתחיית המתים : אל ארון על
כל המעשים ברוך ומבורך
כל הגשמה גדלו וטובו מלא עולם רעו
ותבונה סוכים אותו המתגאה על חיות הקרש
ונהדר בכבוד על כל המרכבה זכות ומישור
לפני כסאו חסד ורחמים מלא כבודו טובים
מאורות שברא אלהינו יצרים ברעית בנינו
ונשכל כח וגבורה נתן בהם להיות מושלים
בקרב תכל מלאים דין ומפיקים נוגה נאה דיום
בכל העולם שמחים בצאתם ששים בכואם
עשים באימה רצון קוניהם פאר וכבוד נותנים
לשמו צהלה ורנה לזכר מלכותו קרא לשמש
ויזרח אור ראה והתקין צורת הלבנה שבר
יתנו לו כל צבא מרום תפארת וגדולה
שרפים ואופנים וחיות הקרש : לך אשר
שבת מכל המעשים וביום השביעי
נח ונתעלה וישב על כסא כבודו תפארת

עכנה ליום המנוחה עונג קרא ליום השבת וזה
שיר שבה של יום השביעי שבו שבת אל
מכל מלאכתו ויום השביעי משבח ואומר
מזמור שיר ליום השבת לפיכך יפארו
לל כל יצורין שבה ויקר וגדולה
יהנו למלך יוצר כל המנהיל מנוחה לעמו
ישראל ביום שבת קדש שמך וילאנו יתקדש
וזכרך ותפאר מלכינו בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת ועל כל שבה מעשה ידך
ומאורות אשר יצרת הבה יפארוך סלה
תתברך וכו' וקומר כבחול וק'ש אמה ויליב וכו' ועומדים
ומתפללים ג' ברכות עד הא הקדש ואומר
ברכה אמונית בנחמה

ושמח משה במתנת חלקו כי עבר נאמן
קראת לו כליל תפארת בראשו נ
נתתה בעמדו לפניך על הר סיני שני לוחות
אבנים הוריד בידו ובתוב בהן שמירת שכר
וכן כתוב בתורתך ושמרו בני ישראל את השבת
לעשות את השבת לדרתם ברית עולם ביני
ובין בני ישראל אות היא לעולם כי שששת
ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום
השביעי

השביעי שבת ונפש **ושמח** במלכות
שומרי שבת וקוראי עונג עם
מקדשו שביעי לאהנו ואלה אבותינו רצה נא
במנוחתינו וכו' עד באי מקדש השבת

רצה ומודים שים שלום וחנור על ההפלה וקדיש התקבל ומוליא
ספר תורה מן ההיכל ואומר בפתח ההיכל אתה הראית
לדעת וכו' ירו ויל וכו' עד א תשבפני משחיד
ומוליא סה ואומר הוא והציבור וירי בנסוע הארון וכו' גדלו
וכו' אך שמעון וכו' בכתוב בחול

וקורין בטען הפרשה ג' גברי איין פוחטין מהם אכל
מוסרין עליהם ואחר שהשלים השביעי אומר קדש ואחר כך
עומד אחר וקורא מסוף הפרשה ג' פסוקים ומברך לפני
ולאחריה ואח"כ בנביא מוכתר מוטען הפרשה ומברך לפני
ולאחריה ואחר ששלים המוכתר הברכה נהגן שקורא ששטע
בחצי דף בספר מספרי המוסר להוכיח את העם ליראה את
ה' אלהים ואח"כ מנהיג ואומר ה' הושיעה וכו' אישר
יושבי ביתך וכו' עד סופו

עומדים הקהל ואומרים בעמידה מה רב טובך וכו'
כפתוב בשחרית דחול ואח"כ מברך למלך
ולקלל וזהו הנותן תשועה למלכים וכו' עד ואמרו אמן
מי שבירך וכו' מלכא דעלמא וכו'
ברוך ה' אשר נתן מנוחה וכו'

ירי ה' וכו' עד בכל אשר הלך
ואומר החן בקול דס ימלוך ויל לעולמיהך ציון
לדוד ודוד הללויה וכו' אה
הקהל ואומרים מזמור לדוד רבו ליל בני אים וכו' עד מוט
ואומרים

ואומרים האן שיערים ראשיכם והנשאן וכו' ואומר החזן
 וידעת ב' י' אהיך וכו' ^{יש אומרים אהיך}
 כקבוצ לטיל בהנלה החול עזר שאריות ^{יחד}
 ישראל ואומר יהללו את שם יי' וכו' וי' הוא השמים וכו'
 ישובה למעונך ומחזיר הקה' להיכל ואומר חזי קדיש ומתפלל
 מוסף בלהט ואומר ג' אומרים ראשונות ובדבר
 י' נוסחה

תפלת מוסף

למישה צוית על הר סיני מצות שבר
 זכור ושמור וכו' צויתנו וי' אהינו
 להקריב לך קבוצ מוסף כראוי יהי רצון מלפנך
 יי' אהינו שתעלינו לארצינו ותטעינו בגולנו
 ושם נעשה לפניך את קרבנות חובתינו תמידין
 כסדרן ומוספין בהלכתן ואת מוספי יום המנוח
 הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצוית
 רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי
 מישה עבדך לא נתתו אהינו לגוי הארצות
 ולא הנחלתנו מלכינו לעובדי פסילים
 גם במנוחתו לא ישכנו ערלים לבית ישראל
 עמך נתתו זרע ישורון אשר בם בחרת

חומדת

חמדת ימים אותו קראת אהינו ולא אכתירנה
 נא במנוחתנו וכו' עד באי מקדש השבת
 ר' נה ומורים בדבר כהנעם שים שלום

חזרת המוסף

אומר אבות וגבורות ואומר קדושה
 בדרכה ג' בלח זה

פתח יתנו לך יי' אהינו מלאכים המונימעה
 עם עמך ישראל קבוצי מטה יחד
 כולם קדושה לך ישראל וכן כתוב על ידי
 נביאך וקראתה אזה ואמר קדוש קדוש
 קדוש יי' צבאות מלא כל הארץ כבודו
 כבודו והודו מלא העולם כולו משרתיו
 שואים זה לזה איה מקום כבודו ^{וענין הקבוצ}
 משבחים ואומרים ברוך כבוד יי' ממקדו וכו'
 ואומר ג' ואומר מכקומך מלכנו וכו' ככתוב בחול ומסיים
 באי הקדש: ^{למישה צוית וכו' ועולים}
 כהנעם לדוכן שים שלום וקדיש ההקבל ואומרים

כח

ישראל יש להם חלק לשלם הבא שם
 ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ
 נצר מטעם מעשה ידי להתפאר אמר רבי
 יהודה אשרי מי שעמלו בתורה ועושה
 נחת רוח ליוצרו גדל בשם טוב מן העולם

ועליו

ונפטר בשם טוב מן העולם ועליו אמר שלמה
 בחכמתו טוב שם משמן טוב ויום המות מיום
 הולד. למור תורה הרבה ויתנו לך שכרה רבה
 ודע מתן שבדן של צדיקים לעתיד לבוא
 רבי חנניה בן עקשיא אומר רצה הקב"ה לזנות
 את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנ
 יא חפץ למען צדק וגדיל תורה ויאריר
 אין קדוש כיון כי אין בלתך ואין צור בלדינו
 כי מי אלו מבלעדיו ומי צור זולתו אהינו אין
 בלדינו אין בארצנו אין במלכינו וכו' עד סופו

ופטום הקטרת ואח"כ קדים דרבנן ועלינו ונפטרין לשלום
 ויבוא לביהו ויקרא קדושא רבא והוא זה
 מזמור לדוד וכו' עד סופו ואומר

השיב משבת רגליך וכו' עד ~~יבוא לביהו~~ אד תתענג
 וכו' עד כי יזרבר ואומר וטמרו בני ישראל את השבת וכו'
 עד ויכפס ואומר על כן ברך יי את השבת ויקדשהו
 ברוך מקדש השבת סברי לחיו באי
 אמה קורא פרי הגפן: וסוטה לאלה לוגמין

תפלת מנחה של שבת

אומרים
 פטום
 הקטרת
 כבחול ואשרי ועומד ש"כ ואומר וכו' לציון גוא ומזמור שיר
 ליום

ליום השבת וכו' לדוד לך יי כפסי אטא וכו' וקדים ואומר
 תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדיך ענני כאמת
 ישעך: ומזמור ס"ה וקדיין בן ג' גברי ממנשה שבת הבאה
 וכסגומה אומר מזה רב טובך וכו' ואומר קדים ועומד
 ומזה כלליין מנחה של שבת בלחש ג' ראשונות וברכה
 אומרים נזרי

אחרי אחד ושמן אחד ומי כ
 בעמך ישראל גוי אחד בארץ עטרת תהלה
 ותפארת ישועה לעמך נתת אברהם יצחק
 יעקב ובניו עוה"ב מנחה שלימה שאתה
 רוצה בה ויכירו בניך וידעו כי מאתך היא מנוחתם
 הנח לנו אבינו ואל תהי צרה רגון ביום מנוחתנו
 אהינו ואלה אבותינו רצה נא במנוחתינו וכו' רצה ומור
 ש"כ שלום ה"ס יהי קדש ש"כ בזיכרה לקדושה ואין כשיאונה כפ"ס
 במנחה וכסגומה אומר

צדקתך כהדריא משפטיך תהום רבה
 אדם ובהמה תושיע יי "וצדקתך
 אלהים עד מרום עד מרום אשר עשית גדולות
 אלהים מי כמוך "צדקתך צדק לעולם ותוריתך
 אמת: ואומר קדים הקבל ואומר כל ישראל יי חלק לט"ה וכו'
 הכלליה אודה ה' בכל ליבב וכו' רח קדים

ראש חדש הזה לכפר בעדניו ובעדני חסידיו גליו מורניו
 ונכרח וסל אורחותיו ואין אנו יחלי לבטח לבנין
 את קדושת חסידיו יי רצון מלפני יי אלהינו שבעלנו לארצנו
 ותענינו בגבולנו וסל נבנה כסדר את קדושת חסידיו מאידך
 כסדר (מוסרי) בהלכות ואת מוסרי יס המוסר סוד יס ראש
 חדש הזה נעשה ונדרש לפניך באחד פחות דמך כמו ש
 נאמר עלינו בתורתך על ידי מלך עבדך יי רצון מלפניך
 ואלו יאלי אבותינו שברשע עלינו את האם החדש סוד נאמר
 לברכה לך להקדש וברחמים לחיים ושלום ויי ראש חדש הזה
 עם וקל לכל חסידיו וצרותינו תחלה וראש לפדות נפשו

ויצא לא במונותינו קדשו במחזור (מן) חלקינו בתורה רך
 ושמו נפשינו בישועתך ושכרנו מוסרך וסדר לבנינו
 לטובך באמת ודנה לנו באהבה וברצון שבעות קדש וצוה כס
 כל ישר אורכי שמיך באי חקדש השבת וראש חודש חסידים
 (והחודש) לחירות וראש של המעלה ודני התיק ביי (וכו)

כרבת הרבנה

אלי ילד אקדש עבד תל ילד באהל כל שחר
 וכוך רבול מל לברכה הלא
תנא רבי רבי ישמעל אמר לא זכו ישראל לקביל
 סל אביס שבטאים פנים את בחדש דייס אמו
 אפי' חלק חסידיו **בא** אחד אשר במחזור ביי
 חקדש וברוך כיבול ופאס חקדש חסיד (מן) סלם שר
 ושר את חקדש שטיס ושמוס כפחות רצון קדש סוד

אמת

אמת שפנוכלת אמת וללכנה אומר שהתחדש להיות נטרת
 הפארת לעומותי כסל שהם עתידים להתחדש כמותה ולפאר
 ליוצרים על שם כבוד מלכותו באי מחוש חסידים סידוך
 טוב תדא לבנו ופכל ישראל גפ ברון יוצרין ברון
 עושיין ברון קונין ברון בוראין (יידק כנגד כלכנה וחות כסל
 שאנו מדקדים כנגדין ואין אנו יכולים לצע בך כן אפי'
 ידדו אחרים כנגדינו להזיקנו לא יוכלו לצע בנו המור
 עליהם אימתי ופחד בגדול צונוך ידמו כאב) כאב ידמו
 צונוך בגדול ופחד אימתי עליהם הפול (וואר וואר
 ס'מן) טוב גפ דוד מלך ישראל ח' וקייס גפ אמו אמו אמו
 סל סל סל סל לב טהור בראלי אלים ודנח כסל חדש
 בקרבני שיר לחטות לשלטינו וכו' עד סמו' דלליה דללו א בקדש
 וכו' עד סמו' ויא קול דודי הדדא כל מורג על דקדק מוקץ על
 הגבעות דומה דודי סלבי לו לעומר דללים הדדא עומד אחר
 בתלכו מלג'ה מן החלומות מדין מן הקדש (וכו) וקדש דרנך וקדש
 לחידו גפ שלום עליהם וילך לביתו כלב טוב כלא קיבל פני סבינה

תקון פורים

כשבת שלפני פורים אומרים זה לר' הרלוי דתל וזה
מי במקור ואין בחור מידומה לך ואין דומה לך
 ארון חסדך כל יחדל אמתך מוצר עט
 ומגדל כי היית מעט לרל ומחקה לאכין בדר לו בימי

קדמי

חרפי מקדמוני כי דבר רוח יי' והיום אם בידענו טובי דודי לי
 ואני לו "מחללי מלא טובות בלילות ידועות כלפנות גם אם
 ידיו הנרות קדושות אשרי כל חובי לו "דמי מתקדמוני חזק
 ורגלי אריס בדבר כל חזק ינהלני זה קדונו לו "היום חביבה
 חירות הייחסי קדם עתידות נפלא בס המובי נכונ סודות
 יודי מבטן לעבד לו "וידי בימי אהשודש מנחן חוקם עכל
 כפרוש נטל ורס עכל כל קלין וראש ויי' הכיח לו "ומן בטנת
 שטח למלכותו להראות לכל עבדיו הכמות ואנני גור מ
 מתנוססות עכל אדמותיו ועמדות זהב לו "חלק לכל בני שושן
 נהן ודקדק קדונו בחתן בחצר גנת ביתן אור לחושב לו
 טעם עשות רצון כל איש וינחן ואין אונם לאיש יי' עבדיו
 ולתת לכל שוא די מחמורו אשר יחמר לו "יחד אונמו בל
 הכדשים גם ושהי המלכה נשתה משה נשים ומשתה נשים
 כאנשים שבעת ימים יספדו לו "בטוב לב המלך ביי' אמר
 להביא לפניו את יפת דעין ומחאן בדברו לאמר אין דעה
 פניה ותאמר לו "לקרובים איני יושבים עכלי בן של רעננה
 מחובב הוא המחן לפורענות מוכן לבו יקבץ און לו
 מועצותיו בדת כהמות היי' לעמי רפואות נפשות כי לולי
 אברות ראשונות גם פליטה לא היתה לו "נועץ לקרא
 לכל המחזיו להביא כל יפת הואר לפניו והענדה אשר
 היטב בעיניו מהור ימדרנה לו "סנמן לאיר האר ונדרה

שש

ישל כגבור לרצן אורח טרם מזה לין רפואה כרח כי הסברה
 יי' חיד לו "עמו כאמנה הדעה תמיד היא אסתר בת דודו ג
 ברה כחמה ופחות אביד ואמה לקחה מרדכי לו "מגעה חן
 ותלך והלום ותבקה אסתר א בית המלך גזרת יללום ומרדכי
 צוה לה לבי לשלום כי הוא ארזניך והשתחוי לו "צדק לבשה
 במחלפתה לא הגידה אסתר נחמה מועצותיה והמלך אהבה
 וירב תפארתה כי חיי' היתה לו "קשב רב קשב לדוד מחור
 מסריטי המלך הקבועים לשמור והנם חושבים עכל המלך
 לאמר הבה נתחבמה לו "רחש אסתר למלך באמרי אשר
 בשם מרדכי וכתב בספר בוקט ונחמא לעני נבי עופר כי
 בול הרים ישא לו "שניסם נתלו עכל העץ כי שמוע מרדכי
 לשונם בהועץ נשקה למלך סס המות דועץ אולי יפנתה
 ונכבדה לו "תשועה זאת נפונה לדוד אחרון נכתבה על ספר
 הזכרון להיות לו מן המלך תגמול ויתרון כי פועל אדם ישלם
 לו "אחר כל של הדברים אהשודש את המחן הרים
 וינשאהו מעל כל השרים ותועפות הרים
 לו "נחמנו מרדכי מסגוד לרשע יי' עמלק אשר מבטן נשע
 וזה הוקיה על הטאתו נשע לא יאבה יי' סלוח לו "יוס ברעו
 לו כל עבדי המלך ומרדכי בתמוז המלך בקש לארחר דב
 על עם דל והלך עובר מתעבר על דב לא לו "עץ

תחבולות

ההבולות בשמים בלדו ויבא בעיניו במאן חמורו לשלוח יד
במורדכי ללדו לו כדבר יהל לו הרבה כסף וזה כללי חוק
ויאמר בלבו זה עת לשחוק ויבא עזות מרחוק לרשת השבמות
לא לו ויבא כד וידו בגורל הרר וירא כי בארץ מות אבי המנוח
ולא זכר כי היא עת הלידה הכלי יולדה יבואו לו דוב אור
יעזרו כל רעיוני וישא שאכלה מארציו וגם הוא שני אריות
שיצו ומתלשלות לכיא לו הן עם אחור נזורו ביהם שומות ודבר
כל ינזורו רוח יזרעו וסופה יקצורו קוצר אין לו הכינות כסף
לגנן יעל לאבד זה הגוי הנבעל כל הערבים אשר לא ברע
לבעל וכל הכה אשר לא נשק לו לרעה לגנן חולך אסר
עשרת אלפים ככרי כסף ונפש אחד לכל בית יוסף פעם אחת ולא
אשנה לו ויאמר לו החלך ידי לך קנייך וזאת טבעתי ער
יד ימיניך ויהעם לעשות בו בטוב בעיניך ונא עד קצו ואינני
לו יצא ומכרי החלך נקראו ויכתבו בכל אשר הורה ויבכ
עם ועם דלים נאן שרי ידכב אשר לו היה דברו פוזן לאמר
ברם חמד ביום אחד לזמור בשלש עשר באדר החל וזמור
לא אופין עוד עבור לו קרע מורדכי בגדי כסף וינעק
מר על גופת אריא הכני אין לשרא אם יורש אין לו טרונה
טונה שאר המלך מי נתן למשפר יעקב למוצי וישרא לבטחים
הכל יא לו חטאנו לו נטרות אסתר הגדולה לאמר שחטנו ו
נעקה בעינים במורדכי מורדכי בלבש שק עבר לא ידענו מה

היה לו בגדים שלחה להלבישו ולא קיבל טמא דנות נפשו ומלח
לחך לחור ונלד לו ברעיה מה יעשה לו רוח דומא להדוך
וחור שפחת חבקה ספני שור והפסגה שכל ושל אסתר נור
לפוא א חורך להחנן לו בתשובה אחרת להשיבו דט כינ
מות אשר לא קרא רבוא לבד וואשר ישיט כל חולך את
שרים ידכו פדכ איש להשפחות לו ידיר בשמחו דבר
חדש שנה חדר בי אי חנוכה ונח יא אלא כי חטאתי לו
שכל זה בלחוד א תדמי להחלל בית המזבח מכל לאחרי כי
את האבדי ואול עמי אתר נמוכר באוכל תרד לו חמקוס
אחר שלח שלוחיו עושה שלום במדיוחיו כי לא כל רחמי
על כל אורח לו ותענהו כל כנס כל חור פדיוס ונחמו של
שלש ימים לילה רוס ורחמים בקשו מל נדא ואיס אר
תקמו דמי לו אל נדרש בכל לב ידענו כי נחמור רחמי
לעם יקראנו ויאמר עוד זכור אזכרנו עכ כ המו מי לו
לנשה הן ביום השלישי ותבד ותהר עד מאד בקר אר
דכו בכל אשר הוא מוכר ושל כל אשר יש לו יתן כמס
נעט נעמו מה שאת כי דכל מוחמו האמר הוא חסד
וחסד א הנשנה אשר נשית לו למחר הראתם פניו פני
ויא חסד ביום דדא מוח וטעם והא מוככים יתקם
ורוצים חשק לו ויבא אורכו ורש אשתו ויספר ליה

כבוד ומועצתו וגור עוזרת לעשותו כי המועד לא לי יעלה
עליו עין בזה חמש לבנות ענין קדש קדשים ולחם בזה
חבל חרשים חרש חס יקם לו יקדשם עורד ואנו בזה
ותרד שנה המור ער יי חדר " כסדר המכונות ויהי
בקר יידע יי את אשר לו " במלא דבר מורדי מורד " ויהי
נעמד קד וברכה דרש " ויאמרו כי לא פורש מה יעשה לו
גור און קון דבריו חזק לעשות באיש אשר דמיון חזק בזה
יין ויקם בחמורו כי כסל מחקד לו דבר לטורחיו פסדי
מורדים וללכת למנו אחד מהנערים ולבו במחשבתו הו
השבים ואין נגד לו " השיבו דמולך בן דבר טעם למורד
היה כי ככל אשר אמרת בן השפטיך אלה חרצת כחשפט הזה
בן יעשה לו " וישלח מורדי א השמרתו והוא נדחק א ביהו
וישמו אוקפיז וישלח אשתו לבוא לנגד לו " ורע שורן ובר
נבניו אם יש מורדי אחד חבני אשר חללות לנפול למנו
לא תוכל לו " חמיו טורס מורדים טמו ופריס דמולך
הבדילתו להקדמו ולא דאק בן בא יוחי יי יחק לו " טרם
כלות חשבה יי אחר דמולך א יפת דעין שלי כי קל למנו
כאן וחבר ותתחנן לו " ינתן לי נפטי בשאלי וטמי אדמי
דמולך בבגדתי " כי בחברטו לעורר ולא חבדתי תאמת לבו
נתת לו " כי חזק חפני אחר זה דעני וכלי קדש שות שרני
השער הישאג ארדי בעני וטורח אין לו " לה אחר מי קא
זה מכל אנשי " ואי זה קא מכל חגרש " או מי מונש " אשר

מכירת

מכרת אהבם לו " ויחידה לעשותו קון וי חרש אשר פרעות
בני שרית פרש " אי ששע דע כי בחול יין יעלה לו " בחלא
חזק וקס א גור וטוב ורחה כוסל על פני " בבו שמים מוני
ואין מתקוותה לו " פריס אחד בזה חטאני קן עין שיה למורד
במיו יין המורד בלכותו עק דעין אשר קס " כמורדאסתר
לכח על טמח לטעם סגרי האן והמורד כי נוחס יי על מנה
מנהיג משב ורמא לו " פתאג התבב לזית חמוריס לידרוב
במוריסם סתרים בינפל סתח מורדי על המורדים וטכונ
היה לו " נזה מורדי על עס לא אמן מושיע חב ונגיד ונאמן
והמורד על בית חזק ועל כל אשר יש לו " קדשת כלורדי
מובח ואבן לבני חטבה בטון אפיקס המורד מאלה שמות
הילודים לו " רננתו כרשדנתא דלכא אספכתא סרדנתא אדלוא
ארידמא כרשדנתא אריסי ארידי וילבא גס המורד לא היתה
לו " אפלתא אכלי ואריט ריש כי טעל מנאל אביט מונ
ויחלט עני ממונ ויחוס ולא עוזר לו " התבב זאת לדור
אחרון ולבני בניס תדי לוקדון וכל המורדי אותה ירון אשר
העם שפכה לו " **אכר** רעים שתי וטכרו ויחי
המרים בשמחה שטרי ועס שמוחבם האביונים
זכרו ושלחו מנות לאין בבן לו " נטי אל ממן נשאוני וכנכבי
הם דעבדוני וכל כליהם יסדוני חוס בלי ודחולכל לו " חס
זאת פרטת אחר לטורח בראדי ערדי בלבו בחומה מימי

המכיר

חשבוני ויגטנו כי חרד לו "יבא נר אחרי טעם קדושו ויטלנו נור
 ענו להפרינו להיות על כל הארץ להיות לו יתעבדו בבהמה
 ונרדו חרדנו כי נרדו חרדנו ונרדו חרדנו ונרדו חרדנו
 חרדנו בסלע מוטל לו "ובטח דים לאיתנו בטח פרעה וכל
 האנו כי דים חרדנו חרדנו חרדנו וירא כי לא יכל לו
 דרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 יא חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו

תפלת ליל פסחים

אם חל פסח בשבת או בשני קורא בשרש שיר השירים לכבוד פסח ליל דוד
 בר יוסף בחד מולדתי אל אטור וכו' וקדיש דרבנן ומזמור שיר ליום
 השבת ודוד ליל כי טוב אשר חלש ומסרתיך דבילה דלקוץ ואם חל באל
 מתחילין ודוד ליל וכו'

ודוד ליל כי טוב כי לטובים חסדו יאמריו גאון יאמר
 גאון חרד לו "ואמרנות קבצם ומערה ומערה
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו

ודוד ליל חסדו ונפלאותיו לבני אדם "כי השביע נפשו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו
 חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו חרדנו

יסג מנדב לאגס סגיס וארץ ניה למנדא מים ויגש שם
 רעבים ויכוננו עיר מושב ויארענו שדות ויטעו ברימים
 ויטעו מרי תבואה ויברכס וירבו מאד ובהמותם לא יחסרו
 ויחטטו וישוחו מטוור רעך ויגזו שופר בן עב נדיבים
 ויתעם בהורג לא דרר וישגב אביו מטעו וישם כצאן
 משפחות יראו ימים וישוחו וכל עופר קפצה כידו מי
 חס וישמר לה ויתבוננו חסדי יי

אשר האש אשר לא הלך בעטות רשעים ובדרך חסאים
 לא שומד ובחושב לנים לא שגב כי אם בתורת
 יי חסדו ובתורה יפה יחוס וילמד וידע בעץ שהול על
 פלג מים אשר פרי יי בטהו וטלהו לא יבול וכל אשר
 יעלה יצליח לא בן רשעים כי אם במוץ אשר תדפכו
 רוח על בן לא יקומו רשעים במשפט וחסאים בעני
 נדיקים כי יודע יי דרך נדיקים ודרך רשעים תאבד
לבוז רגש גוים וכלאמים יהגו דיק יתקמו מורכי
 ארץ ורועים סעו יחד על יי ועל משיח

בנתה את חסרותיה ותשליכה ממונו טבותיהו יגש
 בשמים ילחם ויילעל למי אל ידבר אכילתו באפו ובחפזו
 יבדלמו ואני נסכתי מלכי על יי הר קדש יאמר לא חזק
 ויחזק אחר אל בן אלהי היום ילחמתי ואתנחמתי

נחלתך

נחלתך ואתה תהי ארץ מרעם בשרם ברזל כבלי חסד
 הנכנס ונתה מלכים תשליכו חסדו שרטי ארץ טבדו יי
 ביראה ויגלו ברעדה נשקו בר כן יאנח והאדני דרך בן
 יפער מחטת אש אשר כל חסד בו תלכיה דלגל אפדא
 וכל עד כל תומד תדכל יי תלכיה

וחסדך דתכל ועתיד שז וכדס על שמש ברבן וכו עד סוף ויחוס
 בעלי שבת תפוס סוכת שלום וכו' ויחמד לה מועדי יי מקדשי
 קדש אשר תקדשו אותם במועדים וידבר משה את מועדי יי
 א בני ישראל (ויס חל בשבת לומר תחלה ושכרו בני ישראל וכו'
 עד סוף ויחל לה במועדי יי וכו' וקדש ומועלל) כמו שדורש נח

אדני שמי תפס וני יגיד תהלתך באן אדני ואלהי
 אבותינו אל אברהם אל יצחק ואל יעקב קארי

הגדול הגבור והנורא אל עליון בואל יתים טומים וקובי
 קכל זכר חסדי אבות וחביא בוא לבני בנים ואל ריחמו
 מושיע ומגן בן אברהם אלהי גבור

יי מחיה מתים אלה רב להושיע מוריד הטל ופככל
 בחדד מחיה מתים ברחמים רבים רופא חולים קוחד נופלים
 מחד אסורים ונקיים חלונתו לשיני עקר מי כחור פנפ
 בבורות ומי דומה לך ומחיה מתים ונאמן אלה בלחית חסד
 באל תחיה מתים אלה קדוש ומוך קדוש
 ומרעם ככל יום ילכלך חסד בן הא קדוש

בחרתנו מכל העמים ורנית בנו חסד וחסד

קדשנו

מה לה דים ב' היום "יבדק" הפסח לאחור "הדרים תרדו בל"ס
בפסח בכ"י נא" "מלכתי אדון חולי ארץ" מלכתי אדון יעקב
הנשכח הפסח אגס מים "הלמים לחשינו מים"

לא לנו ו"ל לא לנו" כי לשמוך ה' כבוד על חסדך ע"כ
אמרתך "למה יאמרו הגוים איה נא אלהים" ואלו

בשמים כל אשר חפץ עשה "עזבירם כחן וזכב" מושל ד'
אדם "כה להם ולא ידברו" עינים להם ולא יראו "אזנים להם
ולא ישמעו" אף להם ולא ידעו "ידים ולא ימשיכו" רגלים
ולא ידעו "לא יגו בדרוס" בחוסר דיו עושים כל אשר
מוטב בהם "ישר בטה ב"י" עזרם ומגנם הוא "בית אלהים"
בטה ב"י" עזרם ומגנם הוא "רא" י"ל בטה ב"י" עזרם
ומגנם הוא

יהי זכרנו יבדק "יבדק את בית ישראל" יבדק את בית אהרן
יבדק ידא"י ב' קטנים טס גדולים יסח

עליכם "עליכם ועל בניכם" ברוכים אתם ל"ל עשה שמים
וארץ "השמים שמים ל"ל" והארץ בה נבני אדם "לא תהיה
יהללוך" ולא כל יורדי דומה "ואפנה נבדך יד" מושל
ועד עולם הללויה

אדבתי כי ישמע י"ל את קולי תחנוני "יטירה" כי תטה
אזנו ל' ובימי אקרא "אפנוני חבלי מות" ומצא
שחול מנאני "נדה ויגון אמנא" ובשם י"ל אקרא אנא
מלכה

מלכה נכסי "חנו" י"ל נדריק ואצני מרחם "שומר נפא" י"ל
דלות וכל יחשינו "שגי נכסי למנאדכי" כי י"ל גמול על כ"י
הלכה נכסי ממות "את טיני מ"ל דומה" את רגל מרחי
אתהלך נכסי י"ל בארצות החיים "האמנתי כי אדבר" אני נבית
ואד "אני אמרתי בחפזי כל האדם נוב"

בזה חשיב ל"ל כל המזבוחי ע"ל "בום שמות אלא" ובשם
י"ל אקרא "נדר" ל"ל אשכס" נבדך נא לכל עמו "יה
בטיני" תחנה לחסידיו "אנא י"ל כי אני עבדיך" אני עבדך
ב"ל אמרתך פתחת למוסרי "כך אובח ובה תודה" ובשם
אקרא "נדר" ל"ל אשכס" נבדך נא לכל עמו בחזרות ב"י
בהובכי ירושלים כללית

הלל את י"ל כל גוים "טבחונו כל האומות" כי גבר
עלינו חסדך "ואמת י"ל לעולם הללויה"

הודו ל"ל כי נאב כי לעולם חסדך "יטירה" יאמר נא
ישראל כלל "יאמרו נא בית אהרן כלל" יאמרו נא
ידא"י כלל

בזן המצור קראתי יד "ענני במרחביה" י"ל ל' לא
אירא מה יעשה לי אדם "י"ל ל' בעוזרי
ואני ארחה בשלמתי" טוב לחסות ב"ל מבטוח באדם" טוב
לחסות ב"ל מבטוח בנדיבים "כל גוים סבבני בשם י"ל כי
אמילס" סבבני גס סבבני בשם י"ל כי אמילס" סבבני בדבורים

הדר שיהיה נאמן בדברו ואגבירה שפתי לומר ששקתי וציוס
 אחרתי תול פטל כי גם כבודך רא"י טוב בזה עבד
 והעמיד מידו וחדר לו לבוא היום לשדא חדיה בטל
 אדינו וארי אבותינו בטללי אורה האיר אדמה בטללי
 פרחי הבדר אדמה בטללי בילה הגל אדמה
 בטללי דגדגדא אדמה בטללי הוד הדר אדמה בטללי
 ועד בזה הושר אדמה בטללי חורר הומר אדמה בטללי
 חיים תחיד אדמה בטללי פונה היס"ב אדמה בטללי שסך
 הושיט אדמה בטללי כלכלה הכלכל אדמה בבין שחית
 הוא שחית דב לושיט וחוריד הטל לבדכה אדמה
 דחידה לאורה לבדכה לבילה לבדכה לבדכה לוועד טב
 לבדכה לבדכה לבדכה לבדכה לבדכה לבדכה
 וחסדודי לבדכה לבדכה לבדכה לבדכה לבדכה לבדכה

תפלת בוסה

לתור שלוש ראשונות וחתם לומר לו
 אתה חובל רשעים ורשעים חובלים
 בלשונות קדשנו בלשונות קדשנו
 לטובתך וטובך הגדול וקדוש עלינו קדא"י ותתן לנו יאשי
 (עבדות לטובה) ומאכלים לשמחה חגים ושמנים לבשן (את יום
 המנוח הזה) את יום טוב וקדא"י קדש הזה את יום הגדולות הזה
 (את חירותנו בארצה ובר ליציאת מצרים)
 וביפני חסאינו גלינו והארצנו ונפרת שטל אדמה ינו

והיו אנו יבולים לעלות לירחות להשתחות לפניך
בבית בחדרהך ביום הדרך בבה גדול והקדוש
שנדרה שמך עליו מנע היר שנסתלחה בוקדשך
יהי רצון מלכתך יי אבינו שתשוב ותרחס עמנו
ועלינו ברחמיך הרבים ותקדש שמך לנו מבין הגוים
ובמנוחתנו כמות מערכת חלוקתנו לבין ערך
ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם ושם
נעשה למטח את הרבנות חובתנו תמידית במלך
ומוסף בהלכות וחת מוסף יום (למנוח הזה יום)
טוב מקדש קדש הזה יום חג המצות הזה

נעשה וקדש	דעבנות	יום חג המצות הזה
למנוח בחדרה	במנוח	יום חג המצות הזה
במנוח רצונך	בשם	יום חג המצות עזרת היום

כמו שכתבתי לך בדרךך על ידי משה עבדך
כלך לחמך ימים עלינו טוב ומעיד בדרך כלך
שוב עלינו בהמוך רחמיך בגלל חבותינו
שעבא את רצונך בנה ביהך כבתחלה (וכן) מקדשך
על מכונו והרצונו בבנינו ושמחנו בתקונו
זהב ישרא ש נהו כנעט לעבודתם ובני ים
לעולם ישרא למעמדם וחרמם על משכנו

ישב ושם נעלה ונראה ונשתחיה לפניך בשלום פעמי
 רגלנו בכתוב בתורתך כלום פעמים בשנה יראה
 כל גבורת חתם יי' אליך במקום אשר יבחר בחג
 המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות וכל יראה יראה
 חתם יי' ריבון העולם תי' כמתנת ידו בברית
 יי' אליך חתם יי' וזה חתמו יי' אלינו חתם
 ברכת מעניך לחיים לאנחה ולשלום כאשר
 רצית וחמדת לבדכנו כן תברכנו סלה

קריש'ם בצנותך והשלינו בתורתך ושמע
 נפשינו בישועתך ושמענו מלואך
 ומה לבנו לעבוד באתות והנחילנו בשמחה
 ובשלום מעניך קדשך ושמחו בם כל ישראל
 אוהבי שמך באי' מנהל השמים וישראל
 והמנונים רצה ואלו ואלו ואלו ואלו
 בים שלום יי' ברצון

קריש'ם תתקבל

ובחזרה חוננו בדרך כמנו בשבת וקריש'ם וקמנו
 הקטרת ועלנו לשבח
 ונמארי' לשלום

למנצח לדוד מזמור שיר יקום אליהם יכוצו

חויבי ויבסו משנתי מנפשו בכתוב
 עש' תנחום כהמס רונה מנפס חס יאבדו רשעים
 מנפס אליהם וצדיקים ישמחו עלצו למט אליהם וישאו
 בשמחה שיר לאלהים זמרו שמו סלו לרבם בעצבות
 ביה שמו ועלנו למנו אחי יתומים ודיין שמנות
 אליהם בועז קדשו אליהם מושיב יחידים ביה מנצח
 אמירים בבשרות חך סודרים סכנו צהייה אללים
 בצחתך למט עמך בעצרת בשימנו סלה חרץ
 רעשה חת שמים נבוכו מנפס אליהם זה סיני מנפס
 אליהם אלי ישרא' גשם נדבות תעב אדם נחל חרץ
 ונלחה אתה כוננתה חיותך ישבו ביה תבין
 בטובתך למנו אליהם חרץ יתן חוננו המעשרות
 צבא רב מלכי צבאות ידולין ידולין וגות בירת
 תחלה שלל חס תשכנן בן שפנים כנפי ונהר
 נחמה בכסף וחברותה בירקת חרוץ בפרש שדי
 מלכים ביה תשלג בצלמך הר אליהם הר בשן הר
 גבנונים הר בשן למנה תרצח הרים גבנונים להר
 מנפס למנו חת יי' ישכן למנה ירכב אליהם

רצותם

אברהם

4

01 0'3023 074

5770 11-11-68

on 1/1/59

1

יוס נבליה ודה דוריה
 דבר אל שחטו עם כושטו
 וקבלו ענה גדול הענה
 יקרה כעמיה תורה תמימה
 דת חדיעם וקול השמים
 באני חזוני דבר באני
 נפוש זר וכפלו תא האמר לו
 אתה שם רא לטוא אל תנאל
 לכבוד שבת רון נא בחבת
 טכא אומנים בטא מעדעם
 זרה שוכבי דם ואידי במוס
 רחוק ומה וחייה וחזוני מרמה
 ברעך לא תענה טוא כותאצה
 קני אח לא תחמוד גם לו
 ודעם חרדו ותהיו ופחדו
 דברו בבואר גדיבי יוסר
 חזוני עם וז בדת א שחטו טכא
 חי בואל ברוח דינו

שבתות לרבי מוסנה
 ירא האל ומה

טאד נעליה טל כל אלים
 וכלו וזני חפני אלים
 לפס חן מוא בעני אלים
 להכחיל אומיה באדאליס
 רא השמע עם קול אלים
 הלוא אני יא ואין עוד אלים
 היעשה לו אדם אלים
 כי על כל אל גדול אלים
 כי בו שבת ויכל אלים
 ותאריך שנים לפס אלים
 כי האדם בזלם אלים
 פן האם וחייה יקדו אלים
 כי שט שטא יא אלים
 תהא אשר לו נהן אלים
 ויגידו פוטל אלים
 נעשה כל אשר עז אלים
 מאורי לבו חא מפטלות אלים
 וחי' הראנו בישט אלים

שבתות לרבי שלמה בן גבירול זצ"ל
 דיר במאד בענה
 דברים הישרים
 והוא

והוא יסבה אשחיה
 והוא יתן חסד
 אספר חסדיו וחזקתו לכיזת
 ואספר חסדיו טל
 ועל פסע יסבה
 חסדיו ארבעים
 חסדיו חסדיו בקושים
 בסיני בדרנו
 ויחדו חסדיו
 אשר חסד דורות
 בחסדיו חסדיו
 ונחמנו בך ונחמד יצך
 ודרעם אל דעות
 מקבץ על גבנות
 ועת קבא אמת
 יאא וסמנס
 וחדיד סב אידיו
 ודעיב פחדיו
 אני חסדיו
 אני חסדיו

לחדש ימים חסדיו ביום

והוא יסבה אשחיה
 לרבי חסדיו
 ואני חסדיו לרבי חסדיו
 בדת טא וחסד
 חסדיו חסדיו
 וחאפוס נפוש
 כחסדיו אלים
 חסדיו נפוש
 ברוך עשרת דברים
 בתיבות נפשות
 וברס נאמר
 עד אשר לרבי חסדיו
 בקול חסדיו אומיה
 חסדיו על חסדיו
 דעדה אמת
 בדתת חסדיו
 לעמו וספדיו
 נשמות חסדיו
 אני חסדיו
 בדרבי חסדיו
 להתפלל זם זם טעמים חסדיו

לטבדן

מצות לא תעשה ליום כ

בצל שני אחיה
במזות לא תעשה

בתוכים באומה
וכי ידעך
יורים ומפנים
לבת ראי תנים
לאי כא לראתי
ושמעי תורתי
השקתך ואחרי
כמו תגבי וקב
במאתי בוכה
וקול דודי זה בא
אנכי יא
ולא ידע על פני
ולא תעשה נפש
ולא תשים פסל
ובגר מלכך
ולבנות מלכך
וסודי משפט לא
ולא תשא לשון

ונדק לא אכסה
ואגד מיטרים
בעדות גמולה
במוסר גמדים
בתודים נפלים
בעדי קשורים
אחותי רעייתי
ולבתי מוסרים
כדי תד מלכך
ורבים וגמורים
באלה רבבה
מודלג על גרים
קראתי בפי
לך אלים אחרים
ברשע ובבטל
לחמאיו בגדים
לכפא תושבה
ולטות אשים
והאמי בפי
שמותי קיקרים

וחלאת

ומלות כל המצות
ולבנות כל המצות
ולבנות כל המצות
ולא תהי מלכך
ושקר לא תעשה
ועל ריב לא תענה
והגר לא תענה
וארץ לא תבזה
אלים לא תבזה
וכרח לא תשכח
לא תבזה חרש
לא תבזה חרש
לא תבזה חרש
לא תבזה חרש
לא תבזה חרש
לא תבזה חרש
לא תבזה חרש
לא תבזה חרש
לא תבזה חרש
לא תבזה חרש

שחוד בן יצחק אף
ולא תחולד חברים
אשר דוידאבדש
להבטל חמורים
ויחם לא תעשה
לחרוד חמורים
נגזית לא תבזה
בארמון חמורים
ידעם לא תבזה
וברט דבזרים
חמור ידעם
שחורים חמורים
מלאתך חמורים
ולא תחולד חמורים
ולא תבזה חמורים
כדישו חמורים
ולא תבזה חמורים
במקח חמורים
אשר לבו חמורים
במלכות חמורים
לכל חמורים חמורים

ולא

ונזכר לא ידא
 ונשך לא תתב
 וחוק לא תגלו
 ועינך לא תגלו
 ולא תעלה אילים
 ונזכר לא תגלו
 ולא תגלו דבש
 ולא תגלו לחי
 במזבח פנימי
 בכל כנה לא תחסו
 ודל לא תגלו
 וחוק לא ידא
 וחיים תמלאו
 ובדבר לא תשקעו
 וקגר לא תלחצו
 ובדבר לא תגחשו
 ובדבר לא תפחשו
 ובדבר לא תגש
 ולא תאכל בשל
 ובדבר לא תענו
 וקעבדים תחזו

כן ערות דברים
 להלם על חסכ
 לאדיר אדירים
 בנדרים ונכלים
 בקבל דברים
 במו פתים נחש
 תמרים וטאורים
 ולא תמנו לטמי
 אשד לבד נמרים
 ופחם לא תגלו
 בחוקת המורים
 דבריו תיראו
 ושלום בנדרים
 מאד חזקו ואחזו
 כי דיתם בדים
 מאד חזקו ודרשו
 בגלחים פרים
 חדל מהתגש
 ונא ליל שומרים
 אשורין בוכ
 בצאתם לדורות
 ולא

ולא תגרע חוקים
 ולא תסלחם דיקם
 ולא תעבדו בדם
 ביטן כי לי הם
 ולא תקפוז בכך
 ולא תתן כסכך
 ולא ידע לבכך
 ולא ימנא בך
 ולא תעבד בכך
 ולא תחוס עינך
 אלא תברות בדם
 ולא תעלה בדם
 ולא תלך אהם
 ולא תחיה אותם
 בארצם לא ישכנו
 חולצית לא תתנו
 ולא תמאד עונה
 וקיא לא תמנע
 חרם עם נבד
 קדשה תל אבק
 ונמנע תמנע

למלאות את מקמם
 מורדים ונמרים
 עבדות עבדים
 עבדים נמרים
 ולא תקשה עדנך
 בגשך בידים
 כהתך לתושבך
 קמחים וחבירים
 ולא תמחית זקנך
 לבלות קמורים
 ברית ולשחיתם
 בורות גשמים
 בחוקות מאמרתם
 ולא תחזו נרים
 וגם לא תתחבנו
 בקבל שוא שומרים
 בעיר על תגד
 אבל דחרם בורים
 בידך לא ידבך
 כמקפכת זרים
 ונמנע תבזר
 ולא

ולא יבוא מחזור
 ולא תדרוש שלומים
 ולא תשים דמים
 ולא תדרוש נקיים
 ולא תעזוב פרים
 ולא תדרוש שמת
 וקמבשח בנמות
 ולא תשיג כל גבול
 ולא תשחית עץ יבול
 ולא תחלל בתך
 ולא תסיב אשהך
 ולא תסבב אותה
 ואשה לא אחזה
 ולא תהיה לאיש זר
 ולא יאכל מזוןך
 ולא תהיה קדשה
 ולא יהיה עול אשה
 ולא ילבשו אנשים
 ולא יהיו קדשים
 ולא תרדך בחורי
 ולא תמליך נכרי

בקוד עם נבחרים
 לאבירים וקמים
 להניב מחזורים
 ונדיקים נשים
 ולא יחלו ערים
 אשר אין מחולאות
 אשר ערום יערים
 בחלות שוב וזבל
 בעת תבנה מזבחים
 להזנות מדרגתך
 כלבתה לאחרים
 בגדת טמאתה
 לבנות המקורים
 בעולת אח נגזר
 קדשים מותרים
 בסוד ענין קדוש
 לבושי רגבים
 לבושי הנשים
 בבנים נבשרים
 באחיך העברי
 אבל כי בן זרים
 ולא

ולא יבדל נשים
 ולא ישיב הנשים
 ולא יסור לבנו
 ובסנו וקבו
 ולא תמכור עברי
 ולא תהעב מזרי
 ולא תהעב ארומי
 ולא יבוא בעמי
 ולא תגא עברית
 בצאת אמה נכרית
 ואם יבגוד בגירה
 ולא ימטול למחבר
 ולא יגרע אותה
 תושבב טומאתה
 וארבע נשים הן
 תאחה וזה
 תא יבדל פרע
 ולא יחלל זרע
 ולא יטמא עומי
 אבל על מות טמו
 קדבר לא יא

ופוסים וקדשים
 לארץ המזרים
 בסמי מרובו
 מחזרת האנשים
 כחמכרת נכרים
 בזואו למגורים
 בזואו לרדומי
 כלנשים גשמים
 אשר תוקח בברית
 בראשי איברים
 והפדה במחירה
 ביתר מותרים
 שארה ובסותה
 בקחתו בת אחרים
 אסורות לבד
 בשרה לאחרים
 ולא יפרוס קרע
 ומקדש מותרים
 לאביו ולאמו
 אשר אין לו קדשים
 לפטו לא ידנה

ויגל

כיום שירי בטוח וזהו דרך שחר נחמדות מהתכלית הנשגבת
האנה ושמעתי דוד לברכה שבעד קולו לחזק עמנו ב
() בנוסחה ואלו חומרי ברכה בפני עמנו לחד כנס ואלו
כל זה נוסחו

ענין ואלו חומרי ברכה נוס התענית בזה ברכה
הכללית הנחמדת א תפלה כפף מוחו ואלו
הכללים הנחמדי תפלתו ודיו קחם לנשגבו
עלם נקרא ואלו חומרי ברכה נוס התענית
כופר שבעד דוד ברכה יקרא ואלו חומרי ברכה
חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה
כאלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה
אלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה
כאלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה
אלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה
כאלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה

סדר חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה
חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה
חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה
חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה
חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה
חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה
חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה
חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה ואלו חומרי ברכה

98
ערכי לזוג הסבות למנוח

מלכיל לבני קרה כחיל תערוג על אפיקי מים ב
נפשי תערוג אל אלהים "ומה נפשי לאלים לא חי מרוב
אבוא ואיראה פני אלהים" היתה לי דמעותי לחם זמנס
ולילה באמור אי כל היום חיה אהיך אלה אלקיך
ואשכבה עלי נפשי כי תעבור בך אדרם עד בית אלים
בקול רבד ותודה המון חוגג "מה תשתוחח נפשי ותחזק
עלי החיילי לאלים כי עוד אודמו ישעיות פניו" אלי עלי
נפשי תשתוחח על אברך מארץ ירו וחרומים וחד
מעיר יהוש א תחום קורא לקול נגודך כל משברך
ואליך עלי נפשי "זמנס יאה יא חסדו וכלי כה שיהיה
עמי תכלה לא חי" אומרה לא סלעי למד שכתבי למד
קורא אבר בלחץ אויב "ברנח בעצמותי חרמני נגודי
באמורם אי כל היום חיה אהיך מה תשתוחח נפשי ומה
תחזק עלי החיילי לאלים כי עוד אודמו ישעיות פניו ואלי
שפתני אלים וריבה ריבי ממי לא חסד מאי
מרמה ועולה תפלטני "כי אהר אלי מ
מעמי בלחץ ונחתמי למד קורא אהר בלחץ אויב
שכל אורף ואומהר המד נחומי ביאומי א דר קדמך נל
משכנותיך ואבואה א מנחה אלים א אל שוחת גילי
ואחד

ואמר בכבוד אלהים אלהי מזה השמיים נפטי ומה יהיה
 נפלי הוהילי לאלהים כי עוד אודעו יטענות פני נאלי
 ואומר אשרי האיש עד כל הנשמה תהלל יה הלהויה במל
 בפסחים ומועדי רי' התפלה במל בפסחים ומועד של ומועד של
 שמוע ברבן וכו' עד קוף ויהיו כלילי שבת המוסס קובת שלום וכו'
 ואומר אלה מועדי וכו' ואם חל בשבת חומר תולה ושכרו וכו'
 ואחר אלה מועדי וכו' וקדש ומתפלל ג' ראשונה אתה בחרתנו
 וכו' במל בפסחים וכו' ואחר דבילה (אם חל בשבת חומר יום השמיני
 וברכה מטי' שבת) וקדש תתקבל וגומר' התפלה והלכה לבהיה
 ונפטי' לסוכה ואף יסבין עד שמיאין בוק מחוץ רביעית י"ז לו
 יוהר וממלאו י"ז והגדול עומד ומקדש והכל עומד' ואומע' וא'
 בום יטענות וכו' אלה מועדי י"ז וכו' באי אלה בפרג
 באי אלה אשר קדשנו מכל עם ויהוה מכל
 בשן בחר בנו ויגדלנו דנה בנו ויפארינו ונתן לנו
 לקינו (אם יום המנוח הזה) אלה יום טוב מקרא קדש הנה
 אלה יום חג השבועות הזה ומן המחרתו בארצה וכו'
 ליליאת חזרים כי בני בחרת ואומע' קדש מוסס
 העמים ומועדי קדש בשמחה ובשלשון התחלתנו באי
 מקדש (השבת) ושרא והומנים ואחכ אומר באי אלה
 אשר קדשנו במצותיו וכו' ליטב בשוכה ויטב ואחכ
 מדברך שדחיענו וסוף במל מקדש מעומר

סדר תפלה שזאריה דסוכות

מוקדד' הברכות ואו דברים ברוך שומר מוטמור לתורה וכו' עד
 סוף וטענות ויוצר דשבת חוץ מכל אשד שבת (ואם חל בשבת חומר
 לאל' ומועד' ומתפלל' כעז בערבית וחומר של התפלה
 וכו' ואף שטיד פריצה לאומה מן התורה אף גמוע דוד
 משלש וערבה ולולב בחזמה ואחרת לא סקל מן ג'
 עידא' דוד ומועד' ערבה ולולב ואחר וחצה' אפרוג ואחרת
 יגאב ואף אי לכעסה " וזה אף ייד מן אהרס כס מא שא ז'
 להדוד מצוה " פארא פרג של מן כללמה אלכח יברך באי
 אלה אקבו מל כטיילת בלולב " וכיס א' לכטיילת יברך
 שדחיענו וצפה' מוסבת למצוה אומה כי ימאנה ואחרת
 כי שאלה ויחרך למצוה " וצפה' אחרת' אף יודי אומה ביד
 אי אקבלה ויחרך ראס אלולב ג' מראת " הם יעידהא לא נדריה
 ויחרך ראס אלולב ג' מראת " הם ירעדהא אי מוק ויחרך ראס
 אלולב ג' מראת " הם יטלהא אי ספסל ויחרך ראס אלולב ג'
 מראת " והכריא יפעל פי אהלל פי הורן תאלה וסוף " ובאומה
 ה' חטיעה כל " והרא מוא בנה רבי' סעדיא גאון אל קא פיגב
 א' יבן וגה אלולב אחרת לא וגה למנל' ואסלל' לא בריא
 תסס יברך על דהלל תחלה וסוף מוא תקדס פי כלזה יום טוב
 של פסח' ובעד ואף וציחו סת ויקול' הושעבות אף וכו'
 רבי' סעדי' גאון אל וידורא חואי לכיבה מדר
 ואחרת נאלי ק' ש

החיות שבעו במחשבה

אנא אל אחד ושמו אחד ומי ישיבנו והוא ב
באחד קרא שמים וארץ ויעמוד יחד

הושיענו בחגיגת יום אחד תבנה ליי ברכה והעלינו
להובד בשמחה וראו גוים ויבואו

ויבואו זרים ודים נהדר בארבע מנות ומלביבך
ביס זד סוד וכן כאשר בהגלות מלכנו אנא
נא הושיענו ויהי ענה נא

אנא וכו' אל ירש את הארץ ויהי אחד יחיד
למורדים לב אחד לקרוא כלם בשם יי

ולעבדו שם אחד הושיענו בחגיגת יום אחד תבנה
וכו' ב' יחיד יהי לפני אל אחד

אנא שניהם בנסיון הלכו באחד נהת כופר
תהיה אל אחד הושי' בחגי' יום אחד תבנה

אנא וכו' הם מוסק חלק שם אחד קו
לעבדו דמחנה האחד אשה בין לקבלי

עול מלכות שמים פה אחד הושיענו
אנא הושיענו שהם בקולו בדבור

אחד המכילנו תודך אחת ומשפט אחד
מי כעמך ישרא' גוי אחד הושיענו תבנה

וזה

והוא לקול יקל כל יום בעד אל יעמוד לקורק כל יום הושיענו

תתפלקו ותשתלבו מן הרבא מן בפכא מן
בוקא מן שביא מן מורא מן

מוכנא מכל מיני משחית מכל מיני פורעניות ה
המתרגשות לבוא בעולם ויחיי' עינינו בבנייני

דמקדשא ובשכלוביה דהכלא ובנחמת קרתא דשלא
וירקדן רגלינו בעזרתא דקדשא וירשטן רגלינו על

פרקת נורי סנאיכו' ותקדן בלכון בריש גלי ואנא
נחוכון ותקדן לבון ביומא דרמחא פירי אי לבנו

אתרוגין בלובין ודדקין ועדבין דנחל ותענון ותמורין
הושיענו הושיענו ויהי ענה נא הושיענו את עמך

וכרך את נחלתך ודעס ונשלאס עד העולם וקדש
התקבל וקדש' ברת' ה' גוברי בפ' שור לו כסב עד וידבר משה

אלה מועדי ה' (ואס חל בשבת קודש ז') וקדש וקורא בספר
שני המפטיל ו' ומקדד' תפלה מוסק ולומדים אשרי מה

רב טובך ומברך למחל' ולקדל' יהי' אלהינו וכו' ואס דאל שבת
אחור ברוך אשר נתן מנוחה וכו' וקדש ומתפללי תפלת

מוסק כמל' בפסחים ו' וחור ש' דבפלה ואחור
בחר כמו בשבת ומסליד' דבפלה ו' תפלת מנסה

כמו באחרית ולומדים וממור של כל יום טיך
אשח ומ' ש' כאיל הערוב ו' ה' בפס' ב'ל

וְהָיוּ רַחֲמֵי רַדְי לְכַבֵּשׁ אֶת עַל קְדוּשַׁת שֵׁם " הו' לְהו' שֵׁם
 וְדַת וְיָנוּ וְתַלְפִּיּוֹת " הו' לְהו' מַלְכִּיּוֹת וּמַאֲרִית דְּמִלִּיּוֹת
 עֲנֵה הָאֲבִי יִשְׁעךָ שׁוֹבֵב
 שְׁחָקִים " שְׁחָקִים פֶּתַח נִקְוִי
 וְלֹא תִּיָּבֹנוּ רִיקִים " עֲנֵה רִיקִים מְחַמֵּשׁ וְהַרְגִּים
 קוֹס תִּקִּים " קוֹס תִּקִּים יִשְׁעךָ כִּי הֵנּוּ לְזִמְקִים " עֲנֵה
 עֲנֵה לְזִמְקִים לְמִטְרוֹת עֵזוֹ בְּרֹאשׁי דְּבִרְקִים " בְּרִיקִים
 אֲרַבֵּעַ דִּיבְנֵה לְרוּן דִּין עֲשׂוֹקִים " עֲנֵה עֲשׂוֹקִים
 מִטְעַנֵּי גִבִּי שׁוֹרְקִים " שׁוֹרְקִים נְבֻגִים וְעֹלִידִים אֲמֵנוּ
 עֲנֵה עֲנֵה נֹאקִים בְּגִלְתָּם וְקוֹרִים מְחַמֵּשׁ
 מְחַמֵּשׁ מְחַמֵּשׁ תְּדַלֵּךְ כִּי לְחַסְרָךְ אֲנוּ לְהוֹדִים " עֲנֵה
 עֲנֵה לְהוֹדִים לְחַסְרֵךְ וְתֵן כְּלִמְדִים וְבִדְרִים " בְּבִדְרִים
 יְרוּנְנוּ יִדְיוֹ לְמַחֲרֵת יֻנְקִים " עֲנֵה יֻנְקִים וְעוֹלָלִים
 שֵׁם בְּאֵב דְּקִים " עֹלֵב דְּקִים וְתִרְקִיעַ שֵׁם פִּירֵי מוֹלֵךְ
 תֻּקִּים " עֲנֵה תֻּקִּים מְחַמֵּשׁ חֲדָדִי וְזֻקִּים
 זֻקִּים לוֹיֵת ה' לְרֹאשׁוֹ וְעֻנְקִים " עֲנֵה וְעֻנְקִים
 דְּפִנֵּעַ מְחַמֵּשׁ הָרִים " דְּרִיקִים שֵׁם וְחֵשׁ לְפָנֵם בְּךָ
 דְּבָקִים " עֲנֵה דְּבָקִים בְּךָ וְחֵמֻכָּם שֵׁם תִּקִּים
 גֵּם תִּקִּים מְחַמֵּשׁ מְחַמֵּשׁ בְּרִמְבוֹת וְשׁוֹקִים " עֲנֵה

ענה בהושענא ענה האבי יטעך שוין
שחקים "שחקים פתח לביתנו"

וְלֹא תִּיָּבֶנוּ רֵיקִים " עַבְדְּךָ
הַזֶּה יֵשֶׁר כִּי הִנֵּנוּ לְפָנֶיךָ " עַבְדְּךָ

ענה וועקסלס פארשטעלונג פאר אירע קינדער

הַטַּעַם בְּכֵן שׁוֹרְקִים " שׁוֹרְקִים בְּבִקִּים וְעִירִים אֶת-נִשְׁאָרֵם
עַל עֵד נִשְׁאָרִים בְּבִקִּים וְקִרְיִים מִשְׁעִתִּים "

ממנו חקים תדליק כי לחסוך אנו להקים "טב
עוד להקים לזכות ונתן כלפידיס וחברדים "בברקים

יְרוּצוּ יָדָיו כְּמַעֲרֵת יְנֻקִּים" עַבְדְּךָ עֲלֵה וְנָקִים וְשׂוֹמְרֵי
שֵׁם קָדֹשׁ הַקָּדִים" עַבְדְּךָ הַקָּדִים וְהַדְרִיקֵם שֶׁסָּפְדָה מִלִּפְנֵי

חוקים" עב. ענה חוקים באופני חוקי חוקים.
חוקים לוית (ה) לראש ועדים עב. ענה ועדים

דברים " ע"כ טעם דברים מן המהותיים הם דברים

ענה

אָנה עֵנָה בַּשּׁוּקִים וְחִלּוֹת יִהְיוּ חֶק בְּכָל חֲדָשִׁים "חֲדָשִׁים וְחִלּוֹת יִהְיוּ בִּשְׁעַר וְקִדְדִים עֲתִיקִים" הוֹשִׁיעַ אֶחָד וְעֶבְרִית אֲמַרִי שָׁמַיִם "בְּחַיִּי הָאֵל עֲבָדָה עֲבָדָה בְּחַיִּים שָׁמַיִם" יִנָּר

הנה א אחד ומעביר אומר שנים בחני
הס פה עובדו באותיות שנים יצר

הכל בעבוד אדם ועזרו שנים "הושי' ברחמי' יהוה שנים
תבנה **אנא** זכור חסד נערה בבית' א' מופתות

שנים "בכסיו" הן עם נעדרים
שנים "במחנה" הן עם נעדרים

ימים שנים תבנה **הנה** וכו' בן רבדי
רחמי אב באמירות שנים חננו ובשרתו

בגלים שלים" וכלומים שלים" ויכרך גביר פנמיים
שלם" קמיענו בחג' ימים שלם תבנה

אָנא אָדער דאָס דאָס יחיד וְנחל כִּי שָׁנִים
וְיֵשׁ מוֹעֲדִים גְּדִיִּים שָׁנִים עֲבָד בְּמִקְדָּשׁ

הנה **המשיענו** **על ידו** **אחים** **שנים** **"** **דושי** **בחי'** **ימים** **שנים** **תבנה** **היד** **בוחנות** **שנים** **"**

המשא-עמו עשרת הדברות על נחודת
שנים (המשא) ומעיד בנו עדים שנים "דו"ח" תכנה

ה'תשנ"א
בביתנו לעיל וקדש הקדש ופוחתה פה וקור' ר' אברהם
כ"ט

ב' סור לו כשב וספר ב' קורא מפתיר כמנ' התמול ומבטיר ותשלם
ומבדק תכלה וסוף ט

ליום ג' השענה

ה' אבא י' הושיעיה
כא" ג' אני ודני
ה' הושיעיה נא י' הושיענה לחטתי אליכו ה'
לחטתי בחטתי ה' לחטתי באלוכי ה' לחטתי
וירחיני ה' מירחי וירחיני ואלוהים
ה' מביב וכל פלגים ה' מגורר ומגור
גורר ודוריקס ה' מירדן ודודנה ודורנים
והבנים ה' והם ודחם והחם ודמוניהם
ה' מונות ארום ושמעלים וילדיהם ה'
המחלוק נטח ונטח וציתם ה' מחתי וירחי
והחתי וילדיהם ה' מירכלאי אפר-ש
אבנתי וטפחריהם ה' מנין ויתרן וילדיהם
ה' מבוט וכות וכות וכות וכות ה' מכלב וכלב
וילדיהם ה' ממשל וממשל וממשל וממשל
וילדיהם ה' מונות וירחי וירחי וירחי וירחי
וילדיהם ה' מכלב וכלב וכלב וכלב
וילדיהם ה' מכלב וכלב וכלב וכלב

ופו

ומנו ופול ופליטיהם ה' מנור ולידן ולידן
וילדיהם ה' מקני וקני וקני וקני
ה' מראונה ורעונה ורעונה ורעונה ה'
וילדיהם ה' מנשכח ונשכח ונשכח ונשכח
וילדיהם ה' מנשכח ונשכח ונשכח ונשכח

ענה בהשענה

ענה אחי ארבעת חטאים
הנני ארבעתם ובעתם
עב ענה ביום אחריו דמי' לב' שרוא חכמה
על דהרודי כלב עב ענה ביום שורתם כלוב
רוע ירם יכר כלוב עב ענה דמי' ביום
הרם קרית עינים יכר הרם עב ענה דמי'
בטחיתם לערבה ופנח שפתים הכר הערבה
עב ענה ומשולים בארבעתם בירוש' ארבעת
יכרו בעדתם עב ענה ימים במעט ודחם
טחוסים באחריו בריח ובעתם עב ענה חטאים
כלה וכל מחט פמלים כחמד בטעם וכל ריח
עב ענה ימים במעט ואי' כס אחרי כולם
כדמו כלדס בריח וכל טעם עב ענה ימים
מחט ומחט ריח משולים בערבה כל טעם וכל

ריח

ריח " עב ענה בוללים זה עם זה להשוותם זה לזה
 לבן נחשלו בס עם זה להבן זה על זה " עב הושענא
אנא א אחד הנקדש בקדושות שלשה ברא במעלה
 בראשית בכל יום שלשה " ובסטי לו ולשביעי
 שלשה " הושיענו בחגיגת ימים שלשה תבנה
אנא זכור חב נאך מלאכים שלשה " ויחיד
 להפטידס קמח סא" שלשה הלכו אהו בשלי
 בריהו שלשה " הושיענו בחגיגת ימים שלשה תבנה
אנא זכור בן הובן לעקידה לימים שלשה
 ברת ברית עם מלך ומרעהו ושר נכחו שלשה
 בזכותו נחלו בניו בתריס שלשה " הושיענו " תבנה
אנא זכור הם הז סולם בעולים ויזרדים שלשה
 המנול ברתים פנלות שלשה " וישלח בגו
 לווען מוצים שלשה " הושיענו " תבנה
אנא גוואינו על ידי אחים שלשה " קלס
 בניו מטלות בדנים לויס ושראים שלשה
 המנחילנו הורה נביאים בהובים שלשה " הושיע תבנה
 הושענא תהפיקון וכו' וקדש ופנתה סת וקור' כוד' גוכר
 כפ' וביס גלי "

ליום

ליום ד' הושענא

גפ אנא ד' הושיע נא
 גפ אט' והוא הושיע נא
 גפ הושענא למענך אדניו " הו' למענך בוראניו
 למענך גוואינו " למענך דוראנו " למענך
 אהי האב " למען אב ידעך מבי' מנאנים
 למען בן נעקד על המזבח מומעל לענים
 למען גביר נסיתו ביחס ברורים אמנונים " למען
 דגלים מקדישים שחק ומערינים " למען הזכור
 בר ועלתה דארץ לקמנים " למען ודדרד עם מ
 עקד לוחנים ואנים " למען נחמן לשרתך בחריטס
 משוכנים " למען חמך ולבנד הדמים והעם
 לחולים " למען מעמנו שידך להגיה מקול מחזנים
 למען ישת מזבח בעל פאנני גיד מנוכרים
 למען כפעס בפעס נקדח ארבעה קולות אמנונים
 למען לקול הצעדה ועד בעל פרנים
 למען מלכיל בכל חבמך לא ישו' בד כל חפנים
 למען נושע בהשקיפו על מטלה תלנים
 למען שח ונשא עם ואסח נפולים " למען עפה ימנו
 כל דערים הנהולים " למען כץ ילאו מלאכים ב
 גלים

באים " למען לפה רוח חזק רבים מומנו מהפגונים
 למען קטב לגיד קח קטח חנים " למען י
 רבים ידע לעד מועדים וקנים " למען שוטר מזיר
 בחכמה בוענים " למען הרשעא שובר בחומות
 אשר הם כרמים " הו

ענה בהושענה

ענה אומני חזק נסוכה
 בהקדמות מלות קובץ " ענ
 ענה גובדיר עטרה טפחים " דעת מתחזק ער
 שבעה טפחים " עב ענה הקובצך בראש כל רוח
 ואין להזקיק עב עטרים אמה " ענה אורד ירד
 כל יד מחובר חלמה וגפן ודלעת לשבר " ענה
 טעמות בג לא יטמון חנה " יטח חתיה באהל אחר
 לא ינח " ענה בונני לה דפנות שלוש לעלות
 לה אם ביד אדם שלוש " ענה מעטרה במקדש
 חוגדים ושבליס ומינידים " נספחים מזהם אם התנו
 עליהם " ענה שחתם ומחבל ומשתה בה ובח
 עקמות ארבע וכל שלשה כלבוי " ענה פוסל
 בפרוס עליה קדך " כל ימער סוכך יודעי דת ודין
 ענה קושרי למהי מים וסוככי עני מים דבר
 מליציהם

מליציהם על פאילת מוצר מים " ענה שוקדי רכל
 שבעה ומוצה " קחט להם רועים שבעה ונקיבים
 שמונה " עב הושענה

אנה

השם מכסאו חיות ארבע זמכידים ארבע
 היומר בעוקמו יסודות ארבע המליצ פמה
 ארבע בתקופות ארבע " הושי בחגי ימי ארבע תבנה
 זכור אב העיד ממוצה באור לימים

אנה

ארבע " דע חלק על מלכים ארבע " ז
 בשרנו בשוג ורעו לדורות ארבע " הושיענו תבנה
 זכור בן הוגט על קרנות ארבע " חזר

אנה

בנלעות שארות ארבע " ויעתק לחברת קרית
 ארבע " הושיענו בהגינת ימים ארבע תבנה
 זכור תם בעור באמדות ארבע " חזר

אנה

להציל משפטים ארבע " בתפלתו כלכלת
 בניו בדברים ארבע " הושיענו " תבנה
 המוליכנו במדבר דגלים ארבע

אנה

וצוק למולאיתנו בחשן כורים ארבע " ז
 המצוינו בלכלנו בחג במינים ארבע " הושיענו תבנה
 וקדיש התקבל וקורא בקט כמנו חתנו

הושענה תתפרקון

ליום ה' הושענא

גפ אבא יז הושיענא
 גפ אבא יז הושיענא
 גפ הושענא למענך להינו " הו' למענך בוראנו
 למענך גואינו " הו' למענך דורשינו " הו' למענך
 תקיף להי קדם מעוכה " הו' למענך שלח את היונה
 הו' למענך רץ וגם ירח נא " הו' למענך קם ונעתר
 בתחנה " הו' למענך שלח בנאמו חרבה " הו' למענך
 כענך כנוח כהכנך " הו' למענך עלה להודות לפניו
 גשנה " למענך שח בתחן שלח נא " למענך
 נתעלה בראש לכהונה " למענך מוטרד בהוף רנה
 למענך למול הר עיבל מופח לכה
 למענך ביון להדמים חמה וככנך " למענך יום
 זכרני נא חזקני נא " למענך מלל ופץ בגור
 אנקה נא " למענך טלה חנה ולקנה " למענך
 בקרית חנה " למענך וכד וביית המוקדש בנה
 למענך ומהגורר עס האלמנה " למענך גיון
 כי שבים קנד " למענך דברו בגחלי אהובא
 למענך גר חלומות בחכמה ובינה " למענך
 בנח בית אלה דנא " למענך אתי וקם על עוננא
 ענה

ענה בהושענא

ענה אימיה אמרה
 לוחת " כה משתבחת
 וכף משבחת " עב ענה גינת נטעך הועלתה
 כפורחת " דופקה ובורחת ונורתה ברחת " עב
 ענה הדר שכינתך ראתה נוכחת " ענך גדול לנחת
 ואש מתלהת " ענה ולפנת בושם לפחת " ח
 ובבור נמשחת ולמלכודת נלחת " ענה טהורך
 בשובה ונחת " יקוצו מכל פחת ועלוק ומנחת
 ענה בבירה בשמך בנחת " לברכהך נשמת
 באסין ולפחת " ענה משולך מושל ברי
 והחת " נחת לבאר שחת נר עוצב תוכחת
 ענה סגולה ודערה ממלכתה " עס נ"י מושל
 חשתת וגם מביא מטפחת " ענה פדניך מ
 ממשובה נחת " נחתם נחלת וחטאתם נסלחת
 ענה קוטר רוקח מרחת " רחש כיב מלחת
 הגיג בועד בקלחת " ענה שרשי גפן אדרת סודות
 הבאתה לנחת מושל ומתחת " הושענא

אנא

המיחד לכבודו שמות חמשה בקוטר
 בשולמו

בעולמו קנינים חמשה " היוצר בברייתיו גבורים חמשה"
הושיענו בחגיגת ימים חמשה תבנה

אנא זכור את ברית לו ברית בביתים חמשה "
והשיב רבוט למולכים חמשה " חיצ על המדה

טרים חמשה " הושי בחגי ימי חמשה תבנה

אנא זכור בן נעקד בדר שטרים חמשה " ורש
מהורו בדרות חמשה " והשלים נפס נקובה

בשמות חמשה " הושיענו " תבנה

אנא זכור הם נעשו לו נסים חמשה " ניג
מבני אחים חמשה " ושה לנזיר המחליף

חמשה " הושיענו בחגי ימי חמשה תבנה

אנא המנחילנו דת ספרים חמשה "
המשימנו דבריתיו בקולות חמשה

הכותב על הלוחות חמשה חמשה " הושי תבנה
הושענא תתפרקו וקדיש

ליום ששי הושענא גפ אנא ימי
הושיענא

גפ אני והוא הושיענא גפ הושענא למען
לרנ

לרנ " ה' למענך בוראנו " ה' למענך בוראנו "
ה' למענך בוראנו " ה' הושענא

אנא בורא עולמו בימים ששה " בוכה שש
זלעות לסדרים ששה " היוצר שרפים ב

בבנידם ששה " הושיענו בחגי ימים ששה תבנה

אנא זכור את זנח תועבות ששה " אחרי
זקמיו נולדו לו בנים ששה " נטע אשר

זכור בקץ שנים ששה " הושי תבנה

אנא זכור בן נעקד במקום מטרפות ששה "
גנבה ומלכותו מטרות ששה " כרה מקוות

לדורשי בס מעלות ששה " הושי תבנה

אנא זכור הם הוליד מן הבכירה ששה "
וליד קחת מנחה מיצים ששה " והגביר אני

ששה המבורכים בו ששה " הושי תבנה

אנא המחבר לאכור שמות ששה " המעיל
נפשות בערי מקלט ששה " המורשנו

חממות קדרים ששה " הושיענו " תבנה

הושענא תתפרקו וקדיש התקבל
סדר

סדר השענה רבא

ביום שביעי שהוא יום הר' ננטל בו ערבה חדשה ובר' למקדש חוץ מערבה שבלולב ואופן כל ההשענות ומקמים ים בלולב ובערבה ומרבים החנונים לדמותו ליהי' ומרבים קצת בנירות לפי שהוא יום החיות ובו נחתמים חיי האדם אם לטוב אם להפכו ומרבי' החנונים על המים ומלכידין זכות ג' אבות ברית כמו שנכתוב וזהו ער דבל' מתחיל ההשענות של יום ראשון עד שמיני אר' והאובים שכלו במחשבה ע

אנה ומקדים לעולם דברים שבנה "המדרגה" ליתמים שבנה "הנוטה שמים שבנה והרקיע

ארצות שבנה "הנשענו בהקפת פעם אחת סבב" דיון ברבד העליון להופך פסוקה "ראו גוים

ויבשו ויבלמו אדים ודים" נהדרך בארבע מלות ונמליך ביום זה ערבה וכן נאמר בהבלות מלכינו "אנא א' נא' הושענא הושיענו נא" פזמון

יה איום ובור היום ברית שבנת המימיה" ברית ארצה אשר ארץ בחוקות דת נאמיה" אב רחמן קרב ומו' פדונו ברחמיה" וברינו יא' קרלן עמיה"

מחולל כל וכל יכל' היה נדח לדושיך" והמליך והתיר לך דושיך דלתיך" פהזכירך זכות אברהם ונדקת כל חסדיך" שנה ניבם בהתקדמות

בלולבם

בלולבם לשחרירך" **רחמנא** חזר ל' קימיה

ואברהם דהימא בו" ר' ארס ימיה" ואנחא מדרגך בו" ר' חתמינ' בספרא דחיי' בו" ר' חתמינ' בספרא דברנוסי ומאני בו" ר' פתח שמיא

לללות' בו" ר' ולא נהדר ריקן מעמך בו" ר' **ויעבר** שמיט ישרא יא' אהינו יא' אחד" יא' הוה האלים יא' הוא האלים" יא' מלך יא' מלך

יא' ומלך לעולם ועד" **אריצו** שבשמים לאברהם באורך בלתינו" אש חתמינו בספר חיים טובים" אש חתמינו בספר ישרים והמימיה" אש

חתמינו בספר מלכות ופרנסה טובה" **קריצו** אלהי המרבה" ט' הענה בעת דלון" ט' הענה בעת דהמים" ט' חנינו והמימיה" ובספר חיים

דכרינו וחתמינו" וחל' יא' ימיה נא רחמיה" טלית" **קריצו** עשה למען שמיה וחוסה על ידאל עמיה" וסעי' יא' עשה למען ארצה המימיה"

וא' עשה למען הרובים ושרופים על קדושת שמיה" **קריצו** לאברהם אבינו בדר המזריה" ענין דעני' לנדיך וחסדי המימיה דיבכל דר ודר"

הודיעני

תודיענו אורה חיים שובע שמחות את פניך געבוהות
בימיך נצח

הקפה ב יצחק
לומר השטנות של יום שני עד ודברים
שטיקים ולומר הושענא

אנא ואלה תבטחתי ברשת ארץ נושמים שבעה
ובכד בית לחממך וחנכ עמודיך שבעה

וכרת ברית לנגיד בבטות שבעה "הושיענו דדקפרי
כטמים טנים תבנה ברית נקד אשר נעקר

לדיעלות לפתך בטה נאסר וגם נמסר עלות
הטוב בעיניך רנה בטו וחק בעת בואם לפתך ואם

חובם בעת בם "עלה נא לחטן שטיך" וכדיו יגע
זכות יצחק בשחק חתום במדת הגבורה "הזכור אל

נור גואי לעם שוט מומך עורה "עקידתו
ונדקתו משוך לעם בשמך נקרא "חתום לפונה כנודה

א נאמר בגבורה מנחמתה וסגולתה לא תכלה רחמיך
רחמנא אדבר ל קימיה דיצחק עקידתו "ל

בכסופי אפי' אהינא לחברי קאד רחם
על בו "ל חתמינן בקפרא דחיי בו "ל חתמינן

בספרי

בקפרא דרחמי בו "ל חתמינן בקפרא דפרנס
ומלכי בו "ל פתח שמיא לצלות בו "ל ולא

כדדר ריקן מקמך בו "ל **ויצבר** שטיע "ל
הוא האלים "ל מלך "ל אש ברי דתך

זכור ואל תשכחנו "ל אש חתמינו בקפרי חיים טונים
אש חתמינו בקפרי ישרים ותמימים "ל אש חתמינו

בקפרי מלכות ופרנסה טובה "ענינו ופחד יצחק
ע המוכה בעת נדה "ע יא חנינו

והקיימנו ובתו "יא ביום שבעתה בשר יא
ובחמינו "יא עשה לחטן שטיך וחוסה ער

ישרא עמיך "יא עשה לחטן נעקר באוהליך
יא עשה לחטן קדושים וצדקים על קדושת

שטיך "רעני ליצחק על גבי מדפחא "ע
רעני לודיך וחסדי ותמימי די בכל דר ודר

הקפה ב יצחק
לומר השטנות של יום ג עד
לחג לז על לז נאסר לומר

הושענא **אנא** זכור יחד בשלח בו לקץ נסים
שבעה ודועכל על דר שביעי

לקדים שבעה למח במחא מים ויקרא אותה שבעה
הושי

חשיטנו בדקת פנמיס שלטה תבנה **לבוך**
 וגם ידירך ישרא לך מקורא אשר חלם וה
 קולם במרוס לו מורא א אחד כל פחד ויאמר מה
 כורא וכו' נדקו וגם נאקו בשארית נשארק בחלוקה
 אשר נשאר זה כמה אימך וכינו **זכור** אחו
 וגם שבין חתום במדת הנארת מדת **אמת**
 באמת ידעה לרבותרת הנארתו באמתו תמיד
 בו נקשרת ודמותו ולורתו הקורה בעטרת הוא
 איש הם כטמך נחתם שלמותו על פס רחמיך
רחמינו אדבר כל קימיה דיעקב שלימא בו
 ר גלי בצורתך עול בו ר חתמינו
 בספרא דחי בו ר חתמינו בספרא דרחמי בו ר
 חתמינו בספרא דפרנסי ומנוכי בו ר פתח שמי
 ללכות בו ר ולא נדיר דיק מקמך בו ר
 ויעבר שמי יא הוא דאליס יא מלך יא
 גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה
 אש חתמינו בספר חיים טובים אש חתמינו בספר
 ישרים ורחמיים אש חתמינו בספר מנוונות ופרנו
 טובה ענינו אפיר יעקב ע ענינו העונה סת
 רחמים

רחמים ע ולא חנינו ורחמינו וכתו יא גלגל
 חמו רחמיך עלינו יא עלה לחנו נענה ב
 בקולם מרחמיך ונינו יא עלה לחנו רחמים
 ולרופים על קדושת שמיך ונינו רענו לנטיקו
 ע רעני ליעקב בבית א ע רעני לנדיקי וחסדי
 ורחמימי די בכל דר ודר ע תודיענו
הקפה ר' חשה חומר דאשכנות של יוס' ער
 ונסיכים שמונה ואח' חומ' הושענה
אנא זכור הם המשתחוד אפים ירנה שבעה
 על שם שבע יפול נדיק וקם שבעה
 נרפתו בשני שבע שבעה ורעב שבעה הושיטנו
 בדקת פנמיס ארבע תבנה **זכות** משה אל
 הנסה חתום במדת הנצח בנאותו ועבורנו
 אונינו תרצה ובהר המור שיר מומור נשיר ולחננו
 א נצח לנצח רחם עס רחמיך זכינו **תורה**
 תמימה וטמימה ירא עניו בהר סיני
 עס א חיים ארבעים יוס עמוד שם עס יא לקבר
 הורה ובה ובה משה משה א אמות הנדת אמות
 הנחיל לעם נאמני נדקתו ותורתו זכור כל משמיך
רחמינו אדבר כל קימיה דמשה נביא בו ר
 חתמינו

התמינ' בספרא דחיי' בו' ר' התמינ' בספרא דרחמי' בו'
 ר' התמינ' בספרא דפרנסי' ומנוני' בו' ר' כתיב
 שמיא לזכות' בו' ר' ולא נהדר ריק' וקמך בו' ר'
 ויעבר' שמי' י' הוא האלים' י' מלך' אש
 דשנוך דמנח' לכו' אש התמינ'
 בספר חיים טובים' אש התמינ' בספר ישרים ותמימים'
 אש התמינ' בספר מנוחות ופרנסה טובה' אש
 ענינו' רעונה בעת רון' ע' רעונה בעת רחמים'
 ע' ר' חנינו ודקדקנו ובספר חיים ובריינו
 וחתמינו' י' יהמו נח' רחמי' עולינו' חזו' י' ר'
 עשה למען' שמיך' ועי' י' עשה למען' משה' מ'
 חמימך' ועי' י' עשה למען' הדגים' ושרופים'
 על קדושה פמוד' ועי' רעני' למטה ואבותינו' על
 ים סוף' ע' רעני' לנדיך' וחסדי' ותמימי' די' בכל' דר'
 וזר' ע' הודיענו' ע'

הקפה ה' אחר
 חומר הדושטנות של יום ה' ער'
 חמטל ומתחת ולומר הושענא
אנא הודיענו' על יד' שביעי' לרועים שבעה'
 המוליכנו במדברות שבעה' דמכבינו' ב'
 בענינים שבעה' רש' בדקדקת פעמים חמשה' תבנה

בזכות

בזכות

אחד' רון' ירו' עמוד באחד' הושענא'
 נחתם בכבוד מלכותך הוד' לשמש במונה'
 בגדי' פאר' לפאר' שחק' לבש' באמונה' הוד' דמאד' לטס'
 נבחה' רס' שופ' במוענה' ובזכות' המלכו' תושבי' ע'
 לעומת' זכרי' קדש' לקח' לקדש' לשאת'
 אש' לפני' לפני' אש' בפני' אש'
 כמלאך' י' בקדושת' ועולותיו' היה מוכר' על עובי'
 תפלותיו' ותפלותיו' וכו' היום' לעם' אמוני' (תנעם)
 ותרגי' נס' במהרה' הודיע' זכרי'
רחמנא אדבר' ב' קמיה' דאחד' כדנא' בו' ר'
 הודך' שוי' עול' בו' ר' התמינ' בספרא דחיי' בו' ר'
 התמינ' בספרא דרחמי' בו' ר' התמינ' בספר דשמי'
 ותמימי' בו' ר' התמינ' בספרא דפרנסי' ומנוני' בו' ר'
 פתח' שמיא לזכות' בו' ר' ולא נהדר ריק' וקמך בו' ר'
 ויעבר' שמי' י' הוא האלים' י' מלך' אש
 היעתר' לכו' היום' ובכל' יום' ויום'
 בתפלתנו' אש התמינ' בספר חיים טובים' אש
 התמינ' בספר ישרים ותמימים' אש התמינ' בספר
 מנוחות ופרנסה טובה' אש ענינו' רעונה בעי'

רענו

רצון" ע' העונה בעת רחמים" ע' יא חכמו ודקדקו
 ובהו" יא כחותם על לב היום שימכו" וחלו" יא
 עשה למען שמיך ועי"ע" יא עשה למען מכה
 בחוריק ותמיד" ועי"ע" יא עשה למען דרוגים
 ודרומים על קדושת שמיך" ועי"ע" רעני לאהרן
 במהרה" ענין רעני לאהרן וחסידו ותמימי
 די בכל דר ודר" ע' תודיענו ע'

הקפדה מיוחדת

ולוהי המועדות של יום שמי עד
 למען דורשינו ואח"כ לומר הושענא

אנא

המחילנו שבת לימים שבעה" וטת מאוה
 לשנים שבעה" וטת היכל לפנה שבועים

שבעה" הושיענו בהקפת פעמים ששה הבנה

צבאות

פינתם המיוחס למדת נדיר יסוד עולם
 לבדית קנא ויפכל עם קונו" המבי

במשפט על כל נעלם" ותעצר משלחת נר' והוא
 נבחר ביום עולם" הגם הלוס בדית שלום חייס
 לכהנת עולם" ובזכותו לעדו קרב קז ימיך

וכרינו בזכות מקנא דיד עונה לשועת עם מקדשיך
 דכה א' ח' בניהוחי חלק קרבני לחמי לאשיך" ושה

כזר

מורה" ש' למורא יובילו א' כזה קדשיך" חתום לגילה
 ונהלה וקבצם למגדשיך" הושע נא ורחם נא לכנה
 אשר נטעה ימיך" **רחמנא** אדבר לך קדוה

דפינתם הנאה ב' ו' וכל
 פ' ש' מיין ב' ו' ר' חתמינ' בספרא דחיי ב' ו'
 חתמינ' בספרא דרחמי ב' ו' ר' חתמינ' בספרא דפרנס'
 ומנוני ב' ו' ר' פתח שמיא לללוות ב' ו' ר' ולא בדר
 רינ' מקמך ב' ו' ר' ויעבר שמע" יא הוא נאליס
 יא מלך" א"ש ונקרה ואתה תענינו

א"ש חתמינו בספר חייס טובים" א"ש חתמינו
 בספר ישרים חתמימים" א"ש ענינו העונה בעת
 רצון" ע' העונה בעת רחמים" ע' יא חסדיך
 יקדמונו ורחמינו" ובהו" יא עשה למען שמיך
 ועי"ע" יא עשה למען הרומים ודרומים על קדושת
 שמיך" נעי"ע" רעני לפניהם פגמים" ע' רעני
 לאהרן וחסידו חתמימי די בכל דר ודר" ע'

הקפדה ד' דור

לומר המועדות עד למען דורשינו

הושענא **אנא** חק ומן
 חירותינו ימים שבעה" ובכרינו
 לימים שבועים
 שבעה

שבעה "לולב וערבה וחג סוכה וזמן המים שבעה" והוא
 בדקת פטמים שבעה תבנה **זכור** פגן אשר
 נישן ענין ששור וגם נבל בסירותיו וזמיר ופזי וזר
 לך בבל הכל לך נמשח ונגדך שח נשאת לך עול וגם
 קבל "מר נבחר וקדושה לך נחלה וגם חבל" להושיע
 להדיעיה הגנה מחרוץ וזכרנו **בזכות** דור
 איש ידיו נחתם בבית מלכותך תרחם
 וגם הנחם עמך ונחלתך בזכותו הראה לעם נכחה
 בני ביתך ונותן "זכות אבות וערבות זכור נח
 לעדותך" ונעלם ונשחם בזכות שבעת המינים
 זכרנו זכור לנו אדנינו ונות דוד בנו ישי "הזנונו
 חשור בקרב את חבורי וזכותו אפוק נדחו ואר
 בני ואת נש" ונגילה במלכותך ודבר נפלאותך
רחמנא אדבר לך קימיה דדוד ושיחא בו "ר
 זבון חפץ ואשכח לך בו" ר חתמינו
 בקפרא דחיי בו "ר חתמינו בקפרא דרחמי בו" ר
 חתמינו בקפרא דישרי ורחמינו בו "ר חתמינו בקפרא
 דסרחמי ורחמינו בו" ר כחה שמיא לזכות בו "ר
 ולא נהדר ריקן מקור בו "ר ויטבר שמיא

יין הוא האלים יין מלך ש אש זכרנו בזכרון טוב
 מלכך "אש זכור לנו ברית אבותינו"
 אש חמול עלינו ועל טפינו ועל עוללנו אש
 חתמינו בקפרא חיים טובים אש חתמינו בקפרא שרים
 חתמינו אש חתמינו בקפרא חזונות וזכרון טובה
 אש ענינו מנן דוד "ע אלהי המלכה" ע הענינה
 בעת רצון ע הענינה בעת רחמים ע רחום
 חסון ע יין חסון וקדמינו וזכור יין ריבה ריבנו
 ולחם לוחמינו וחן יין בך את לחמנו ואת מרימנו
 וחן יין עשה לחמנו שמיך ועי"ע יין עשה לחמנו
 נעים ומידותיך ועי"ע יין עשה לחמנו רחמים
 ושרמים על קדושת שמיך ועי"ע דעני לך דוד
 ולשלמה בנו בירושלים ענינו דעני לך דודי חסדי
 חתמינו בכל דר ודר ענין תודיענו הושענא
 תתפרקן ע וקדיש התקבל ופותח סת וקורא בו ענין דיוס וזיוס
 השני וכו' וזיוס השני ע ולומה קדיש וזמיר דהכלה ע ולחם
 חובטן הערבה כלל ברכה חומר ידיו רצון שיכבדו רחמינו
 את בעסיך ויגלו רחמיך על מדותיך חביט חביט
 ולא ברין

תפלת שמיני עצרת

למנצח

על השמינית מומזר ברור "חשיעה
 יא כי מור חסיד כי פסו אומנים ומי
 אדם "לא ידברו איש את רעהו שפת חלקות כלבולב
 ידברו "יכרת יא כל שפת חלקות פסו מדברת גדולות
 אשר אמרו כלשוננו בגביר שפתינו יתנו מי ארץ לבנו
 משור נעים מאנקת אכזבים ענה אקום יאמר יא אשה
 בישע יפחלו "אמרות יא אמרות טדורות פסו צדקה
 בעליל לארץ מוזקק שבעתים "אתה יא השמרת צדנו
 מן המור או לעולם "פביב רשעים יתחבטן ברום ולות
 לבני אדם "ואמר אשר וגו' הללויה דללו אבקדו וכו' (ומתפלל)
 כתבולת חג הסכות לא שאמר (את יום המזבח הזה) את יום טוב
 מקרא קדש הזה את יום חג שמיני עצרת הזה ומן שמחת
 בארבע וכו' (ומטילין) התפלה ופסוק לשלום ויהללים
 לבתיאם ונכבדים לסוכה ומקדש שם ולינו מברך על הסוכה שאל
 קשיבה בד לא מפני הפסק

תפלת שחרית

כנשאר ימים טובים והעמידה כשרגיה
 וכשגומר החזרה מברך על ההלל ה
 תחלה וקח ואמר קדים ומנצח סוף וקורץ בו ה' גוברי ב' כ
 הבכור ואם הוא שבת קורץ א' מתחיל עשר העשר ואחר בשלמות
 הקוראים אומר קדים ומנצח ספר שתיקודץ המפטיר בפ' פסח
 ביום השמיני ומברך על הדפסרה דהי ככלות שלמה תחלה
 ואם "ה'

תקון הגשם

שפעת

רביבים יוריד מוזכליו "לחיות ורע
 ולתת פרי יבוליו "מטר יורד ומלקוט
 יוריד עם אגליו "היות דשן ואמן עול פרי עץ ופלו
 חש ושלח עזר טרם ימסון נפלו "זכור זכור פ
 נוטע אשכנז "היום גן נטול זרדס רמון שתינו
 קרית חנה דוד ומגדל עזו חיליו "סוכה לזמור השן
 מלואי הוד כליליו "בני לתלפיות ונדרו כל הגוים ליו
 אה המגן תבלי עכיו

חבבה

שמנים בעבים ומלביש "ומחלק ומצים
 עכיו חוק ורשם "אלכך קטוב פתח ב' א'
 להחיות בו כל נפח נשם "משיב רוח ממזיק
 הגשם "אשר יגשמו מקלות הארץ ועו
 קלות "אדם ובהמה וכל יציר ארצות משיב רוח
 לעתות קלות "וטולח מים על פני חוצות
 למחון ושרב וכל חרבות קטוב "תשלח
 רוחך ויהיו כגן קטוב "אדם ובהמה אשר קחשן משוב
 הפתח ירך ישכנו טוב "תלמי ליה אשר נותנה
 פרוטה "מתנבות שרה חניר וקמה "הכריח נפיה
 ותלביש רמה "ותחיש פני אדמה "אם רחמן
 נושא

נושא חובת לב עקוט "פרה נפש תורה" מיד יהושע "שלמה
נא דברך ואם אין בני-מתקוטש וקוט" ונתתי פטו
אך לכם בעתו יורה ומלקוט

לשון בוננת להי והבחר "פסידים שלמות פני
טוב מוחסר" ונגדך בוננת נעדי מ
מוגשח "ולי גרין הקה בקרתי לא ניהר" וינרי הלנת
פמו צמר נחר" וכבן לא טקה לבבי בי סחרחר" היה
סרי טנה באתמול ובמחר" מגני אהר להי אב
האחר" ילבעין ידיך מאוצרות שמים" ז
ושבע אדמה לא שבעה מים" פדות תשלח לשחריים
כשמים" יחיצו מיומים

אלה יפתי אוצרות שמים" יטב רוחו ירלו
מים" בגשמי רלון תברך עדה
פכחי יגון בלפור לבורה פדרקת אב המון הכי קעורה
ואמר יוקח נח מעט מים" גשם נדבות ומטמי
מלייה" תוריד בליה רב עליה פדרקת נעקד בדר
תמוריה" ושב וחקר בארות המים" האר פטס
על רב בשועו" נלכד ועל מן אחר ישמו פדרקת
עמו נח מוכרעה" ושב על באר המים

חשדה

חשדה מים על יבשה "תניל" ותוציא אבן קראשה" ב
פדרקת לרה נכוחת חשדה" ועל ידו נרכאו המים

טרכי נוח אדמה המלא" הפק ר-נוני
חוקי ואמלי" בגשמי נדבות למענך מוניא מחלמט
למטיני מים" אדינו ואלה אבותינו בגשמי

אורה תאיר אדמה" בגשמי ברכה תברך אדמה"
בגשמי גילה תגיל אדמה" בגשמי רינה תרנן אדמה
בגשמי חוד כהדר אדמה" בגשמי ועוד טוב תושב
אדמה" בגשמי זמרה תזמר אדמה" בגשמי חיים
תחיה אדמה" בגשמי טובה תטיב אדמה" בגשמי
ישועה תושיע אדמה" בגשמי כלכלה תכלכל
אדמה" כמו טהרה הוא יא אדינו רב להושיע ומשיע
הרוע ומוריד הגשם לברכה" אנה הוריה ולאהר
לברכה לגילה לרינה להוד לוועד טוב ל
לזמרה לחיים טובים לטובה לישועה לכלכלה
ואמורים אשרי ל' מה רב טובך וכו' ועומדין ומתפללין רבפלות
מוקף ואמורים בברכות אלה גבור בשיב הרוח ובחור יר
הגשם ועומדין תפלל ונפטרין ל' למנוחה מתפללין כשאר
יין ואם חל במוח מתיאץ סת קורין כפ' זאלת הכרכה ל'

לל

אלים "משה עלה ליהודי רע"ו ויהו ראה המצות להם" נ
 כט"א נט"א ד"ה משה רבינו אב לחכמים וראש לנביאים
 סגורים בהנהגתו ועל יד שכלו חרון אף הטיב "ענין
 י"א ואמר לעמו אב"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י
 מוריס מובית עבדים "פתחו כולם ופתחו כל א"י
 דבר י"א נט"ה ונט"ו "ועק משה נט"ה גדולה בעת
 שאמר לו החוקים עלה מות בדר "קרט בגדי ויהר"ס
 קט"ו יהושע בן נון שמו נא לא"י "ראה משה מר"א
 הנסגרה קדחת שבטים עומדים לכנ"ז "שם מות משה
 עבד י"א מות בית פעור אט"ו אלים "הנבל משה קדש
 קדש"ע ונחמא לעמו בעת נדקס יהושע קס א"י
 משה תורה ומצות חקים ומשפטים את ישראל לימוד וגורל
 נעים בנחלתם נח"ן ברוך כותה) התורה ונחמא בנביאים
עבדו בשמחת תורה משה כי נתנה ליה"ס
 משה "על דר סיני יד"ב עבד
 שמחו בשמחת תורה אר"י כי נתנה
 ברוך למשה "על שמחו בשמחת תורה
 גבור כי נתנה רגל למשה "על שמחו בשמחת
 תורה קדור כי נתנה ועד למשה "על שמחו

בשמחת

בשמחת תורה וכ"א כי נתנה חנון למשה "על
 שמחו בשמחת תורה טהור כי נתנה יחיד למשה
 על שמחו בשמחת תורה כבד כי נתנה
 לזכר למשה "על שמחו בשמחת תורת מוכן
 כי נתנה כורא למשה "על שמחו בשמחת
 תורה קומך "כי נתנה עומר למשה "על
 שמחו בשמחת תורת פורה "כי נתנה לזכר למשה
 על שמחו בשמחת תורת קדוש "כי נתנה רחם
 למשה "על שמחו בשמחת תורת שדי כי נתנה
 הקיה למשה "על שמחו בשמחת תורת תורת
 כי נתנה תמים למשה "על
אנה משה רחמא ספרא דמלכא רמא דלכ
 וקבל חכמה תורה אורה תמימה
 סגור בל"ד שכל"ה כפא"ר שכל"ה שכל"ה
 בסיני גמא קטר ליה "על די משה רחמא
 חג"ל אדון בחכמה "על דר סיני באימרה אורה
 לוח קדוש עינא "ברקים וקולות קדשים
 משה רחמא חכמה "כנת רת שכל"ה

שיר עד שחקים "אולי יקרב עת להקים דברו
לשונות פחדים ועומך כולם נדחים לעולם ירשו
אד"ן" א מלך

רובוה ליום שמוך לחדש ובימי קדם נקדשה החדש
וחיון הוקעי שופר בחדר לחדש ביום אדרון
הדומה ונקדא קדש "אשרה יום זה שוכן מעוננים"
בו הביא במשפט ראשונים וחרושים" גם הוא
נחשב בראש ארבעה ראשי שנים" לכל שנה מהן
הדש" הלכה ארבעה פדחים לדון

עלמך אן בחדש האביב על הבאות הדימויה"
ובעדה על האילן ובחג על מימיו" ביום נראה
לפניך במהדש וקדש" זקפת יום

זו לכל באי עולם חולפים כבני מרון לפניך
כולם" היותך יחד לבם המביין א כל מעשכם
לעובדים היטוב ולרשעים ענש"

טובה יום זה לפניהם שלש ספרים "ישרים וביננים
ופושעים ומורים" כולם למולך עובדים יוצר הרים
א בעדן בסוד שרפי קדש" א חלף

בליל זה בראש השנה נדדנו שנתינו (נח שפכנו
החמנו) כתבינו בה לחיים והיפס אחריתנו"
שמענו הפלתינו להי ישועתינו"

שנה זו הבאה יהיה שנת תורה כתבינו בה לחיים א נאמר
בגבורה" והחיים בה ישועה לקבץ שה פורה" וגלה
גבורתך א איום ונורא" וחלץ כל ישראל מיזם ועם
ועבדה" וראה את עמיתו וקבל שועתו"

שנה זו הבאה יהיה שנת ישועה
כתבינו בה לחיים א רופב שבעה" והשלח בה מצור
לחסות הצולעה" ושוב מחרון חפץ והנחם פכ
הרעה" וקבל שועתו ושטר החוב קדשה" וראה
גלותו וחוסה לעזרתו" שנה זו

הבאה יהיה שנת גאולה כתבינו בה לחיים א שוכן
מעלה" קלח נח לעוננו והנציאנו מליחה ומחילה"
בראג רחם הזכור עם נקדחים פגולה" ומחר נח
ישועתנו להי יעקב חלה" ונקום את נקמתנו תיד בע
עולך" ופרוק את טולינו והתר מוקדוהינו"

שנ

מלחמה לר"ה

שנה זו הבאה הקיה שנה דווחה "כה בינו בה לחיים
 והן לנו מנותה" (העלינו לארצנו בהשקט ובבטחה"
 ומחטינו הישועה נשחב בששון ובשמחה" ומכאובינו
 הרפא ונפו יגון וחנכה" י"י שמע" י"י סלחה" וראה
 דלתינו וכפר חטאתנו" א מלך
 בנאותם בעת קומם להמליכך בע החומים" שעה
 שטם היה ישעם וכדבם לחיים ורחמים"
 המול אבי כי הביא במשפט על כל טולעים" שלח
 מדוך מלכותך מלכות כל עולמים"
 ביום חקרא היה נודא סינך עלי לטובה" ולאט
 נחה דל ומחה עון וחטאת כתובה" שא פשע' ושא
 יטע' בהשקט ונחה וטובה" ולך אשיר כי תישי ר'
 משונה בה שבבה" ולא אעלים כי חבלים נפלו
 לי בנעיותי"ם"
 איום יצר ראש פעולתו" ודוהו והדרו ולא שמר
 מצוהו" ובו נספג כי למשפט נברא מתחלתו"
 זה לאידו וזה לצידו וזה לחייו זה למותו" גדוד פרצי
 ל

מלחמה לר"ה

לאור הוציא דיני כשמש בצאתו בשמים שבעתם
 כאור שבעת הימים" אע עבדך
 ברוח חסדך עשה עמי לטובה חות" וכימי צאתי
 בחץ יוצאת הדתני נפלאות" ושא הנס צור לנפס
 הכוזרים בכל פאות" המעזורים המעזרים חור
 להם לא יאות" בבוא מלכי בוש כי כי מלך י"י
 צבאו" רצה נשפי נדבות כי כמו עולה ושלמים"
 א מלך
 נשירו לל שיר חדש בהדועה היטב נגעו" הזכיר
 שמו כי נשגב ודרו ימהק לחכינו שימו כבוד
 תהלתו אמרו מה נודא מלכנו" תקטו בחדש שופר
 ברכא ליום חגיגו"
 תיאות המונלכה והגדולה" הוא י"י אבם צבאות
 היושב קדם סלה" עשה לבדו נפלאות ומלכותו בכל
 משלה" נודא א הקודאות ומחמם על כל תהלה" ברכה
 נשגב בגבורות כליאות מי כ"י לאינו"
 והיום המלך יתמה להביא ספר זכחות" לידוש כל
 מעשה בשר ראשעות ואחריות" לעלות במאזנ
 יושו

היוסף הקנייב והעמוני וכל אדם במפעלו יישר
לחיים נכתב בפקדונות וחסד הכתוב הוצר בשבת
אפו יבנו " **לחיים אס החמא גובר**
ומעשים ישרים נעדרו אהה על פשט טובד' וחסדיך
גברו " רחם והעין דכפר ואל השחה עם אשר סרו
והתבס לחיים בספר ולדצון יקדו " זאת מל יחלכו
כי מל בעל לביו " **לפני המלך יי**
בחול השופר הדיעו " הקיעה הדועה במעונו ועמיה
שברים השמינו " להשלים שלשים במניני " כאשר
הורים הדיעו " ביום זכרון להמוני יצריחו את ידיעו
" לדינו ממבזן שבהו יסגיה עלינו " **ל מלך**
יום זה למול מלך ישפר שיר מהלל עדתינו והיטב
לל משור פר נחקק נעקק קהלינו " וברוך יחד
מדי מספר הדיעו לדור מלכינו " הקעו בחדש שופר
בכקא ליום חנו " **שחקים היום**
נבראו והארץ היה תהו " ומחיל ליש נמצאו קו
הוה נאבני בזה " ויחדו היום נקראו עד היום שכבר
עשו " במלחמה מי כמוהו " קדוש יי מלכינו "

ריבוב

ריבוב היום נגשים לפני שופר
הארץ " ובריות היום נדעשים בקומו לעדון הארץ
וכבני מדון היום נדעשים בשמים ובארץ " תרעס
והגעש הארץ לפני יי מלכינו " **אשרי**
העם יודעי תדעה שמלך במעבדו " ויפזר לעמו
השביעה היום תדעה מלך בו " לבאים בארץ לא
תדעה רוח יי נשבה בו " ימחוק ויקדע שער חובו
כי הוא ידע יצדנו " **לדעות עבדים**
נשברים קומה שלח לנס אדוכה " יען ברית בין
הבתים שמורה בכל ועדוכה " ויבשו נוהלי שנים
אשר למזמה ימרוך " והיה ליי המלכה לשכון
כבוד בארצנו " **ל מלך**

735

[illegible]

לכר מנחם" וגם מדבר עלהתם וזהו ובהר
מקנה כפר מאד" ואפוא אתה דבוק אשר הוציאו
ממצרים עובד מצות פירא חמץ פירא ממצרים
ולא יכלו להמנהגו וגם צדק לא עשו להם" ומושב
בני ישראל אשר יסבו במצרים שלשים שנה וארבע
מאות שנה" והי מקץ שלשים שנה וארבע מאות
שנה והי מענם היום הזה יתא כל צפחות" יצ
מארץ מצרים" ליל שמרים הוא ליל להוציאם
מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליל שמרים לכל
בני ישראל לדרתם" וימאד יין למשה ואהרן את
חקת הפסח על צנפר לא יאכל בו" וכל עבד
איש מקנה עסוק ונפחה חתו אל יאכל בו" בבית
אחד יאכל לא הוציאמן הבית מן הבשר חוץ
ועצם לא יאכלו בו" כל עדה ישראל יעשו חתו
וכי יאד אחד גר ועם כחצו המול לו ילד זכר
ואז יקרב לעשתו והיה כאחד הארץ וכל עדר לא
יאכל בו" תורה אחת יהיה לאנחה ולגר הגר
בהרצם" ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה" י

הוא צדק
לא יאכל בו

חז

את משה ואת אהרן פקעשו" ויהי בעצם היום הזה
הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צפחותם
ואמא קדיש והמפניד קורא בספר שב

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום בחדש פסח
ליל" ובחמשה עשר יום בחדש הזה חג
שבעת ימים מצות יאכל" ביום הראשון מקרא
קדש כל מלאכה עבודה לא תעשו" והקדש חמשה
עולה ליל פרים בני דקר שנים וחיל אחד ושבעה
לצבים בעשנה תמימים יהיו לכם" ומחרם סלת
במולד בשמן שלשה עשרים לפר ושני עשרים
לאיל העש" עשרון עשרון תעשה כעש האחר
לשבעת הפסחים" ושעיר חטאת אחד לכל טלח
מלבד עולה הצור אשר לעלה התמיד תעשו את
אלה" פלה תעשו ציור שבעת ימים לחם אשר
ריח ניחח ליל על עולה התמיד יעשו ונפמן
וביום השביעי מקרא קדש יהיו לכם כל מלאכה

עבד

עבד לא תעשו" ומבדק על ההכנה

בעת ההיא אמר יי' אלהי ישראל עשה לך חרות צדים
 ושוב מול את בני ישראל שניה" ויעש כן
 יהושע חרות צדים וימל את בני ישראל שבעת
 הערלות" וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם
 היצא מאורים הכרים כל אנשי המלחמה מתוך
 המדבר בדרך בנחלם ומאזים" פירמלים היו
 כל העם היצאים וכל העם היכלים במדבר
 בדרך בנחלם ומאזים לא מלך" פירמלים
 שם הלכו בני ישראל במדבר עדתם פלדו אנשי
 המלחמה היצאים מאזים אשר לא שמעו בקול
 אשר נאמרו" וכן כללתי החוקים את הארץ
 אשר נאמרו" לאבהם להם לאו ארץ וכל הלכ
 ונצט" וזה צדים הקים חתם אלה מל יהושע
 פירמלים היו כי לא מל אלהם בדרך" ויהי
 חתם חתם כל העם להמול וישבו חתם במחנה
 עד

קריאה לכמה

עד חיותם" ויאמר יי' אלהי ישראל עשה לך חרות צדים
 חרות ומצדים מעליכם ויהיה שם המקום ההוא
 מלך עד היום הזה" ויהי בני ישראל מלך ויעשו
 את הלכה בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות
 ירחו" ויחללו מעבד הארץ מאחרת הכחמא
 וקלי מעמם היום הזה" וישב המן מאחרת
 באכלם מעבד הארץ ולא היה עוד לנצט ישראל
 מן ויחללו מתבואת ארץ כנען בשנה ההוא" ויהי
 בהיות יהושע ביריחו וישא עינו וירא והנה היום
 עמד כנגדו וחרבו שלמה בידו וכל יהושע אכיו
 ויאמר לו הכנו אתה תם לצדיקו" ויאמר לא כן
 אני שר צבא יי' עתה באתי ויפלי יהושע א פטיו
 ארצה ושהחן ויאמר לו מה ארצי מדבר טבדו
 ויאמר צבא יי' אלהי ישראל שכל עמך מוטל רגליך
 כי המקום אשר אתה עומד עתה קדש הוא ונגש
 יהושע מן" ויריחו סגרת ומקדרת מכל בני ישראל
 אין יצא ויציבא" ויהי יי' את יהושע ויהי שמעו
 בכל הארץ

ומבדק חזרין

קריאה ליום ב' וידבר יצא משה לאמר "
 שור או כשב או עז
 כיוולד והיה שבעת ימים תחת אמנו ומיום
 השמיני והלאה ירעה בקרבן אשה ליו"
 שר אלה ואת בנו לא תשחטו ביום אחד" וכי
 תזבח זבח תודה ליו" לרענכם תזבחו ביום ההוא
 יאכל לא תהיהו מאנו עד צהר אנ"י ושחרים
 וצוקי וטוים אלה אנ"י" וכן תחללו אתכם
 קדש וקדשתי בתוך בני ישראל אנ"י וקדשכם
 הוודית אתכם מאדך מצרים להיות לכם לאלהים
 אני י"י
 וידבר יצא משה לאמר
 דבר שבע ישראל ואמרת אליהם מועד הן אשר
 תקדשו אתם מקדש קדש אלה הם מועדי ששת
 ימים תעשה וכל אחד וביום השביעי שבת הן
 מקדש קדש כל מלאכה לא תעשו שבת היא ליו"
 בכל מושבתכם
 אלה מועדי
 מקדש קדש אשר תקדשו אתם במועדים
 בחדש הראשון באדפת עשר בחדש בין הערבים
 פסח

פסח ליו"
 ובחמשה עשר יום בחדש הזה חג המצות
 ליו" שבעת ימים מצות האכלו ביום הראשון
 מקדש קדש יהיה לכם כל מלאכה טענה לא תעשו
 והקדשם אתם ליו" שבעת ימים ביום השביעי
 מקדש קדש כל מלאכה טענה לא תעשו
 וידבר יצא משה לאמר דבר שבע
 ישראל ואמרת אליהם פיהבחו לאדך אשר אתם
 נהג לכם וקדשם את קצירה והבאתם את עומר
 ראשית קצירכם להבין" והניח את העומר לפני
 י"י לרענכם ומחרת השבת יצאו דמך" ומסירתם
 ביום העיכבם את העומר כבש תמים בין שבע
 לטלה ליו" ומחרת פני עשרתם סלה בעולה
 בשמן אשה ליו" יח נחת ונספד י"י רביעת דין
 ולחם חקל ופרמל לא תאכלו עד ערס היום הזה
 עד הביאתם את קרבן שלמים חקת טוים לזרעם
 בכל מושבתכם" ומסירתם לכם ממחרת השבת
 מיום הביאתם את עומר התנוה שבע שבתות

תמימות הדין " עד מאחרת השבת השביעית
 חסרנו חמשים יום והקדבתם מנחה חדשה ליום
 מווסתתים הביאו לכם הנופה שהם שני עשרים
 סלה בדיניה חמץ תאכלו פסחים ליום והקדבתם
 על הלחם שבעת פסחים תמימים בני שנה וכן
 בין בקר אחד ואילים שנים יהיו עליה ליום ומנהגם
 ונחלתם אשר דיוח נוח ליום ועשייתם שיעור טוים
 אחד לחמץ ושני פסחים בני שנה לזבח שלמים
 וזבח חמץ ואלהם על לחם הבכורים הנופה לפני
 יי על שני פסחים קדש יהיו ליום לזבח והקדחתם
 בעצם היום הזה מקדש קדש יהיה לכם כל מנחת
 עבדך לא תעשו חקת עולם בכל משבת יום
 לדתכם ובקדשם את דור ארצכם לא
 תפלו פאת שדה בקדש וקטן קדש לא תלכו
 לעט ולזר העמל תיש אבי יי ליום
 ודבר יי לא תאמר לחמץ ודבר יי
 ושרא לחמץ פחדש השביעי באתר לחמץ יהיה
 לכם

לכם שבתון וזרין חדשה מקדש קדש " כל מנחת
 עבדך לא תעשו והקדבתם אשר ליום
 ודבר יי לא תאמר לחמץ אך בעשור לחמץ השביעי
 הזה יום הבכורים הוא מקדש קדש יהיה לכם
 ועניתם את נפשתיכם והקדבתם אשר ליום
 מנחת לא תעשו בעצם היום הזה כי יום פסחים
 הוא לכפר עליכם לפני יי ליום " כי כל הנפש
 אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכחה מעתה
 וכל הנפש אשר תענה כל מנחת בעצם היום
 הזה וסבדתי את הנפש היא מקדש עמך " כל
 מנחת לא תעשו חקת עולם לדתכם בכל
 מווסתתים " שבת שבתון הוא לכם ועניתם את
 נפשתיכם בהשען לחמץ בערב מערב שבת
 השבת שבתכם " ודבר יי
 משה לאמר " דבר לפני שרא לחמץ בחמץ
 עשר יום לחמץ השביעי הזה חג הסוכות שבעת
 ימים ליום " ביום הראשון מקדש קדש כל
 מנחת עבדך לא תעשו שבעת ימים

קריאה לפסח

קריבו אשה ליום ביום האני מרחיקה יהיה
 כלם והקדשם אשה ליום עדרה היא כל מלאכה
 עבדה לא עשו" אלה מועדי" אשר הקדשו
 חלם מרחיקה ליהודים אשר ליה" עליה ומנחה
 זבח זבחים וזבחים ביום" מלבד שבתות
 ומלבד מועדותם ומלבד כל נדירותם ומלבד כל
 נדירותם אשר תתנו ליה" אך בהשגחה עשר יום
 לחלש השביעי בחמשים חת הצואה הארץ החבו
 חת חת" ושבועת ימים ביתם הראשון שבתון וביום
 השני שבתון" ובהם כלם ביום הראשון ו
 כרי עץ הדור ככר המרים וענף עץ עדר וערב
 נחל ושמחתם לפע" ויהיכם שבעת ימים וחגם
 חלו חת ליה" שבעת ימים בשנה סקת עולם ליהודים
 פחדש השביעי תחגגו חלו" בשבת השבת שבעת
 ימים כל החג ביהודים ושבועתם כמנהג העו
 דותים כי בשבת השבת חת בני יגאל בלוצא
 חלם מתוך אנשים חת" ויהיכם" וידבר משה
 את מועדי" לבני ישראל

ואמר

קריאה לפסח

ואמר קדש ומפגור קורא בס' שני כמו
 חמול ומבדך

בן שמנה שנה יאמרו במלכו ושליש וזאת
 שנה מבדך בידשלים ושם אמנו וידברת עמו
 מבדך" ויעש הישר בעיני" ויכר בכל דרך
 דור חביו ולא חל ימיו ומאז" ויהי בשמונה עשר
 שנה למלך המצרים שחל המבדך חת שכן בן אפליהו
 בן משלם הסוכר בית" ו" לחמר" עליה ל חלקיה
 חתה המדול" ויהי חת המבדך בית" אשר
 חלכו סגרי חת מזה העם ויהיה על ידי עמי
 המלכה המפקדים בבית" ויתנו חתו לעשר
 המלכה אשר בבית" כחוק חת ביה" לחתם
 ולפנים ולפדריס ולקנות ענים ואבני מחצב לחוק
 חת הבית" אך כל יחשב חתם הכסף הנתיק על ידם
 כי באמנה הם עשים ויצו המלך חת כל העם
 לחמר עשו פסח ליה" ויהיכם ככתוב על ספר הדבית
 קנה" כי לא נעשה פסח קנה מימי השופטים אשר
 שפטו

שָׁכַן אֶת־יִשְׂרָאֵל וְכָל־יְמֵי־מַלְכֵי־יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי־
יְהוּדָה כִּי־אִם־בְּשִׁמְנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה כְּמֹלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
נִעְשֶׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיֵּץ בִּירֹשָׁלַם "וְגַם־חֵת־הָאֲבֹת
וְאֶת־הַיִּדְעָנִים וְאֶת־הַתַּרְפִּים וְאֶת־הַגִּלְלִים וְאֶת־
כָּל־הַשְׂדֵּי־סָאֵר נִדְחֵי־בְּאֶרֶץ־יְהוּדָה וּבִירֹשָׁלַם
בְּעַר יִשְׂרָאֵל לְמַעַן־הָיִים־אֶת־דְּבַר־יְהוָה
הַפֶּסַחִים עַל־הַפֶּסַח אֲשֶׁר־נִצָּח חֲלָקֵיהֶם הַמִּזְבֵּחַ בֵּית
יְהוָה לֹא־יִהְיֶה לְפָנֵינוּ מֶלֶךְ־אֲשֶׁר־שָׁב־אֵלֵינוּ
בְּכָל־לְבָבוֹ וּבְכָל־מַחֲלֹו כְּכֹל־הַדֹּרֹת מִשָּׁה וְאַחֲרָיו
לֹא־קִם־כִּמְהֵרָה" לענין

ומבירך כמו אהמול

קריאה יום ג' דחה וידבר על אשה לחמור
קריאה כל בכור
פסח כל דחם בבני ישראל בארץ וצבהמה כי
הוא" ויאמר משה ליעקב זכור את היום הזה
אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק
יד הוציא יי אלהים מנה ולא יחלף חמץ היום
אלה ינאים בחדש האביב" והיה כי ביאת יי
ל

ל ארץ הפנעט והחתי והחמורי והחתי והיבוס
אשר נשבע לאבותיך לכת לך ארץ זבת חלב ודבש
ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה שבעת ימים
החל מלמדת וביום השביעי חג בין" מצות יחלף
את שבעת הימים ולא ידחה לך חמץ ולא ידחה
לך שחר בכל גבולך" והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים" והיה לך
לחיות על ירך ולגדלך בין עיניך למען תהיה קורא
בפיה כי ביד חזקה הוצאת יי ממצרים" ושאת
את החקה הזאת כמועדה מימים ימינה"

(והיה כי באך יי ל ארץ הפנעט
כאשר נשבע לך ולאבותיך ונהנה לך" והעבדת כל
פטר דחם ליי וכל פטר שגר במנה אשר יהיה לך
הזכרים ליי" וכל פטר חמור תכלה בשנה ואם לא
תכלה ועדפתו וכל בכור אדם בבית תפדי" והיה
כי שאלך בנך מחר לאמר מה זאת ותאמר חנו
בחזק יד הוציאנו יי ממצרים מבית עבדים ויהי
כי לקחו פדעו לשלחנו ויהיה לך כל בכור בארץ
מצרים

קריאה לפניה

מזכרים מבכר חדרם ועד פסח ביהמה על עקב
 גבה כלי כל פסח דחם הזכרים וכל פסח בע חסד
 והיה לאות על ירך ולכונן ביד עיניך פי בחוק
 יד הוציאנו יצ מונכרים

ואילו חסד קדיש והרביעי קורא בספר
 מן הקדשות וכו' ועל זה הסדר קורא המבטיר בכל
 יום וקדיש ומחזירין קה

ליום שני דחה אם כסף תלוה את עמי את
 העני שמך לא יהיה לו
 פנה לא השימנין עליו נשך אם חבל החבל שלמי
 רעך עד בא השמש השיבנו לו כי הוא כסותה
 לבדו הוא שאלתו לעדו בזה יסכב והיה כי יצוק
 חלי ושמעתי כי חנין את אלפים לא תקלל ונשיא
 בעמך לא תאד מכאן ודמעת לא תאחר
 פסח פניך תתן כי תעשה לשדך לצורך שבעת
 ימים יהיה עם חסדו ביום השמיני תחננה וחנה
 קדש קהיון לי ובשר בשדך טרפה לא תאכלו לפניה

ה

קריאה לפניה

השלכין אתו לא השא שמע שוא להשה ידך
 עם דשע להיות עד חמס לא יהיה אחרי דבים
 לרעך ולא תענה על רב לננות אחרי דבים לרעך
 ודל לא תהדר בדיבו כי תפגע שור חיבך חן
 חמרו העה השב השיבנו לו כי תראה חמור שאת
 רבץ החת משאו וחללה מעוב לו עוב העוב עמו
 לא תנה משפט אבי נה בדיבו מרצרי שדך תרחק
 וקדי צדיק אהרן כי לא תנדיק דשע זשחר
 לא תקה ביה שחר יעור פקחים ויסלף עבדי נדיים
 וגר לא תלחץ וחתם דעקם את נפש הגר ביהדים
 חיים במדן מזכרים נש שנים תודע את חרצך
 ואמרת את הבוחר והשביעל השמטנה
 וגטסה ואכלו חביע עמך ויהיה החכל חית
 השדה כן העשה לכרמך לזיתן ששת ימים תעשה
 מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך
 וחמור ונגש בן חמור והגר ובכל אשר
 חמור חליכם השמרו ושם שנים אחדים לא
 תופדו לא שמע על כרך שלש דגלים תהא לו
 בשנה

קריאה לפתחים

בשנה " את חג המצות השמור שבעה ימים האכל
מנח בשר דג ודגל למנועך חרש החביב פי בו
יצא ממצרים ולא יראו פני ריקם " וחס הקציר
בבדי מעשיך אשר תגדע בשדה וחס החסד בצאת
השנה בחרפך את מעשיך מן השדה " שלש פעמים
בשנה יראה כל זכורך לפני ה' אלהיך " לא תזבח
על חמץ דם ובחי ולא ילין חלב חגי עד בקר
ראשית בכורי אדמתך הביא בית " להיך לא
הבשל גדי בחלב אמו "

ובס' ש" וקדבתם כמו להמונ'
ליום ג' דחה קודין בפ' כי השא פסל כך עד בחג
אמו וכשחל חג בשבת מזהיל
ראה חתה וגי' וקודין ז' גוברי

ויאמר משה א' יי' ראה אתה אמר לי העל את
העם הזה ואתה לא הודעת את אשר
השליח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאתי
חן בעיני " ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני
נא

קריאה לפתח

נא את דרכך ואדעך למען אמצחתי בעיניך
וראה כי עמך הגוי הזה " ויאמר פני ילכו
והנחתי לך " ויאמר חליו אם אין פניך הלכים
לעלינו מזה " ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן
בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו
אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה
ו"אמר " לא משה גם אתה הדבר ב
הזה אשר דברת עשה כי מצאתי חן בעיני
ואדעך בשם " ויאמר הראני נא את כבודך
ו"אמר אני מעביר כל טובי על פניך וקראתי
בשם " לפניך וזהו את אשר חתך ורחמתי
את אשר ארחם " ויאמר לא הולל לדת את
פני כי לא יראני האדם וחי " ויאמר " הנה
מקום חתי ונצבת על הצור " והיה בעבד כבודי
ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עבדי
והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו
ו"אמר יי' אשה פסל לך שני ד

לחם אבנים כראשנים וכתבתי על הלחם את
הדברים אשר היו על הלחם הראשנים אשר
שברתי והיה נכון לבקר ועליה בבקר א
הר קיני ונצבה לי שם על ראש ההר ואיש לא
יעלה עמך וגם איש לא ירא בכל ההר גם הצאן
והבקר לא ירעו ומוט ההר הוא "ויפסל שני
לחם אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל
א הר קיני כאשר צוה ייאלתו ויהי בידו שני לחם
אבנים "וירד יי אל בענין ויתיצב עמו שם ויקרא
בשם יי "ויעבר יי על פני ויקרא יי אל
רחום וחנין ארך אפים ורב חסד ואמת נצח
חסד לחלפים נשא טון ופסע וחמאה ונדד לא
ינקח פקד ימאן אבות על בנים ועל בני בנים
על שלשים ועל רבעים וימחר משה ויקד
אדניו וישתחו ויאמר אם נח מצאתי חן ר
בעיניך יי ילך נח יא בקדבנו כי עסקנו עמך
הוא וסלחת לעוננו ולחטאנו ונחלנו ויאמר

כנה

הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה
נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים
וראה כל העם אשר אתה בקרבן את מעשה יי
כי נורא הוא אשר אני אני עשה עמך "שמד
לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך
את האמורי והכנעני והחתי והכנעני והחתי והחתי
השמד לך כן תכרת ברית לי שם הארץ אשר
אתה בא עליה כן יהיה למוקש בקרבך כי את
מגובחוקם הצדק ואת מצבתם השברין ואר
אשריו תכרתו כי לא תשהחור כל אחד כיו
קט שמו א קט הוא "כן תכרת ברית לי שם
הארץ וגו' אחרי אלהים ונבחן לאהיה וקדח לך
ואכלה מזבחך וקחתה מעבתי לפעך וגו'
בנתו אחרי אלהים והנני את בניך אחרי אלהים
אכלה מסכה לא העשרהך "את חג המצות השמר
שבעה ימים האכל מצות אשר צויתך כמועד
חדש החביב כי בחדש החביב יצאת מאמצרים כל

כ

פטר רחם לי וכל מקלך הזכר פטר שור ושה
 ופטר חמור הכר בשה ואם לא הכר ועדפתו
 כל בכור בעל הבד ולא ירחם פטר ריחם ששה
 ימים העבד וביום השביעי השבת בחרש ובקנין
 השבת "והב שבעה העשה לך בכור קדיר חטים
 וחבב חטים הקומת השנה" שלש פעמים בשנה
 יראה כל זכורך את פני האדון יי' אלהי ישראל
 כי אורש גויים מפניך והרחבתי את גבולך ולא
 יחמס איש את אדניך בענהך לרחוק את פני
 יי' אלהיך שלש פעמים בשנה "לא השחטו על
 חמץ דם זבחיו ולא ילין לבקר זבח חמץ הפסח"
 ראשית בכורי אדמהך הבאת בית יי' אלהיך לא
 הבשל גדי בחלב חמץ

הפ' שבת חה כזה אמר יי' אלהים עוד זאת
 אדרש לבית ישראל לעשות
 להם חידושים כדאין אדם כדאין קדשים כדאין
 יחול

ירושלם במועדיה כן ה' יונה העדים החרפות
 מבחות דאין אדם ודענו ביאני יי' "היה עלי
 יי' ויוציאתי ברוח יי' וניחתי בדרך הבקעה
 והיא מלאה עצמות" והעבירני עליהם סביב
 סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יצאת
 מאד ויאמר לי בן אדם ההחיינה העצמות
 הלא ואמר יי' אלהים אלהי דעת ויאמר אלו
 הנבא על העצמות הלא ואמר אלהים העצמות
 היבשות שמעו דבר יי' "כה אמר יי' אלהים
 לעצמות הלא הנה אתי מבית בכס רוח וחיותם"
 ואתי עליכם גידים והעליות עליכם בשר
 וקדמתי עליכם עור ונהתי בכס רוח וחיותם
 וידעתם כי אני יי' "מבחי כאשר צויתי ויהי
 קול כהנבחי והנה דעש והקדשו עצמות פסל
 עצמו" וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עליהם
 וידעם עליהם עור מלמעלה ורוח חיה בהם
 ויאמר לי הנבא בן אדם ואמר אתי הרוח
 כה

כה אמר יי' אלהים מארבע רוחות באי הרוח
והאחי בהרובים הלא ויחיו והנבאחי כאשר צונו
והבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על דגליהם חיל
גדול מאד מאד ויאמר לי בן חלום העצמות
הלא כל בית ישראל המה הנה אמרים ישנו ר
עצמותנו ואברהם הקויתנו נגזרנו לנו לכן
הנבא ואמרת אליהם כה אמר יי' אלהים הנה
אני מביא את קברותיכם והעליתי אתכם ועקבותי
עמי והבאחי אתכם לאדמת ישראל וידעתם
כי אני יי' בפרחי את קברותיכם ובהעלותי ר
אתכם מקברותיכם עמי ונתתי רוחי בכם
וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם
כי אני יי' דברתי ועשיתי נאם יי'

קריאה ליום ד' דחה וידבר יי' למשה
במדבר סיני
בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחודש
עשר

הראשון לאמר ויעשו בני ישראל את הפסח
במועדו בארבעה עשר יום בחודש הזה בין
הערבים תעשו אותו במועדו ככל חקתי וככל
משפטי העשוי חתו וידבר משה לבני ישראל
לעשות הפסח ויעשו את הפסח בראשון
בארבעה עשר יום לחודש בין הערבים במדבר
סיני ככל אשר צוה יי' את משה כן עשו בני
ישראל ויהי אנשים אשר היו מומחים לנפש חלום
ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקראו לפי
משה ולפי אתר ציוס ההוא ויאמרו האנשים
ההמה אליו אנחנו טומאים לנפש תרם למח
ונרע לכלי הקדש את קרבן וצמערנו בתוך
בני ישראל ויאמר אלהים משה עמדו ואשמעה
מה יצוה יי' לכם וידבר יי' אל
משה לאמר דבר לבני ישראל לאמר חש חש
כי יקח טומא לנפש אר בדדך רחקה לכם חו
לדורתיכם ועשה פסח לאי בחודש השני בארבעה
עשר

קריאה לכמחים

פי השבע השביע את בני ישראל לחמור פקד
 יפקד להם את הארץ והעליתם את עצמותי מגד
 ארץם ויטעו מסכת ויחננו בארץ בקצו המדבר
 ויין הלך לפניהם וימס בעמוד ענן ללחותם
 הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת
 ימס וילך לא ימס עמוד הענן וימס
 ועמוד האש לילה לפני העם

וידבר יי א משה לחמור דבר לבני ישראל
 וישבו ויחננו לפני פיה חירות בין מגדל ויין הים
 לפני בעל צפון נכחו החנו על הים וחמור
 פרעו לבני ישראל נכחם הם בארץ סגור עליהם
 המדבר וחזקתי את לב פרעו ודרת אחריהם
 ואכבדו בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי
 אע"י ויעשו כן ויגד למלך מצרים כי ברח
 העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו להעם והאמרו
 מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו
 ואמר את רכבו ואת עמו לקח עמו וינח שש
 מחות

עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ר
 ומדרים ואכלו לא יאמרו ומנו ער פני ומנס
 לא יאמרו בן ככל חקת הפסח יעשו אתו והאיש
 אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחרל לטעות
 הפסח ונברה הפסח היתה מעמיה כי קרבן
 לא הקריב במעדרו חטאו יאח האיש ההוא
 וכי יגור ארץ גר ועשה פסח ליי כחקת הפסח
 וכמשפטו כן יעשה חקת אחת יהיה לכם ולגר
 ולאורה הארץ

קריאה ליום ד' של פסח ויהי בשלח פרעה
 את העם

ולא נחם להם דרך ארץ כלשנים כי קרוב
 הוא כיתאמר להם פן ינחם העם בראותם
 מלחמה וסבו מצרימה ויגד להם את העם
 וירא המצרים סגת וחמשים עלו בני ישראל
 מארץ מצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו

קריאה לפסח

מאות רלב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על
כל" ויחזק" את לב פרעה מלך מצרים וידר
תחרי בע ישראל ובע ישראל יצחיים ביד דמה
וירדפו מצרים אחריהם ושיגו אתם חנם על
הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי
החורת לפג בעל צפון ופרעה הקריב וישאו
בע ישראל את עיניהם והנה מצרים נקב
אחריהם ויירחו מאד ויצעקו בע ישראל י"
ויאמרו ל מטה המבלי אין קברים במצרים
לקחנו למוות במדבר מה זאת עשית לנו
להוציאנו ממצרים" הלא זה הדבר אשר
דברנו לך במצרים לאמר חדל ממות ונעבד
את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים
ממתנו במדבר" ויאמר משה ל העם ל יהוה
הוציאו את ישראל וישועה ין אשר עשה לכם
היום כי אשר דחיתם את מצרים היום לא
תפיקו לדאגם עוד עד עולם" יצ ילחם לכם
ואתם

קריאה לפסחים

ואתם תחדשו" ויאמר י"ל ל
משה מה הצעק חלי דבר ל בע ישראל ויסעו
וחלה הדם את מצרף ונטה את ידך על הים
ובקעה ויבאו בע ישראל בהוך הים ביבשה ואז
הנע מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם
ואכבדו בכרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו
וידעו מצרים כי חני"ל בהכבדי בפרעה ברכבו
ובפרשו" ויסע מלאך הים הלך לפני מחנה
ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם
ויעמד מאחריהם" ויבא בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את
הלילה ולא קרב זה ל זה כל הלילה ויט משה
את ידו על הים ויורד י"ל אב הים בדוח קדים
עלה כל הלילה ושם את הים לחרב ויבקעו
המים" ויבאו בע ישראל בהוך הים ביבשה
ואמרים להם חומה מימינם ומשמאלם וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו

א הוֹך הִים " וַיֵּלֶךְ בַּת־מִוֶּדֶת הַבְּרָד וַיִּשְׁקֶה יַיִן אֶל־
 מַחֲנֵה מַצְרַיִם בַּעֲמֹד אֵשׁ וְעָנָן וַיִּהְיֶה אֵת מַחֲנֵה־
 מַצְרַיִם " וַיֵּדֶךְ אֵת אֹפֶק מִרְכְּבוֹתָיו וַיִּנְהֲגוּ בַּכְּבֹּד
 וַיֵּאמְרוּ מִצְרַיִם חֲלוֹסֶה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יֵין נִלְחַס לָהֶם
 בַּמַּצְרִים " וַיֵּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה נִטָּה
 אֵת יָדְךָ עַל־הִים וַיֵּשְׁבוּ הָמִים עַל מִצְרַיִם עַל־רִכְבּוֹ
 וְעַל־פָּרָשָׁיו " וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הִים וַיֵּשֶׁב הִים
 לַכְּנֹת בְּרָד לֵאחֲתָנּוֹ וּמִצְרַיִם נָקִים לִקְדָּאתָם וַיִּנְעֲרוּ
 יי' אֵת מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הִים " וַיֵּשְׁבוּ הָמִים וַיִּכְסּוּ אֶת־
 הָרֶכֶב וְאֵת הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פָּרֹעַ הַבָּתִּים
 אַחֲרֵיהֶם בִּים לֹא נִשְׁאָר בָּהֶם עַד־אֶחָד " וּבֶן־
 יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּישֵׁן בְּתוֹךְ הִים וְהָמִים לָהֶם חֹמֶה
 מִיַּמִּינֵם וּמִשְׁמָלָם " וַיֹּשַׁע יי' בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־
 יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵרֶגֶל
 עַל־שַׁפְתֵּי הִים " וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר־
 עָשָׂה יי' בַּמִּצְרַיִם וַיִּרְאוּ הָעָם אֶת־יי' וַיֵּאמְרוּ בְּיַיִן
 וּבְחַטָּא עָבְדוּ "

אז

קריאתה לנבחים

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי' ויאמרו לאמר
 תשירנו ליי' כי גדול נחלת
 פוע ורכבו רמה בים עזי זמור יה
 ויהי לו לי שועה זה חלי טאנו והו חלקי
 אבי ואדמוניה יי' חיש מלחמה יי'
 שמו מרכבות פרעו וחילו ירה בים
 ומבחר שלשין טבעו בים סוף להמית
 יכנימו ירדו במצולות כמו אבן ימינך
 נהדרי בכח ימינך יי' הדעץ
 חניב וברב גאונך ההרס קמית השלח
 חלגך יחלמו קדש וברח אפך
 נערמו מים נדבו כמו נד נזלים
 קפחו להמית בלבים אמר אויב
 חדרף אשג חחק שלל המלחמה נכסי
 חריק חרבי הורסאמו יי' נשפת
 ברוחך כסמו ים צללו כעונותי בלם
 אדירים מני כמלכה באלם יי' מ
 כחוד נאור בקדש מרתה חלק טושה

קריאה לפסחים

אֶל מַדְבַּר שׁוּר וַיִּלְכְּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא
מָצְאוּ מַיִם וַיִּבְחֹוּ מְרִירָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁהוֹת מַיִם
מִמֶּנּוּ כִּי מָרִים הִם עַל כֵּן קָרָא שְׁמֵהּ מִדֵּי וַיִּלְכְּוּ
הָעָם עַל מַנֶּה לֶחֱמֹד מִדֵּי נִשְׁהָה וַיִּצְעַק אֶל יְיָ וַיֹּאמְרוּ
יְיָ עֲזָר וַיִּשְׁלַח אֶל הָאֵלִים וַיִּמְתְּקוּ הָאֵלִים שֶׁשֶׁם לֹא חָזַק
וַיִּשְׁכַּח וְשֶׁם נִסְחָה וַיִּחְמֹד חֵם שְׁמוֹת הַשָּׁמַיִם
לִקְדֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵינוּ הַעֲשֵׂה וְהַחֲזֹנֵת
לְמַדְוֹתֵינוּ וְשִׁמְרֵת כָּל חֲקֵינוּ כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שָׁמַיִם
בְּמַנְדִּים לֹא אֲשִׁים עֲלֵיךְ כִּי אַתָּה יְיָ רַחֵם

הפטרה ליום ז' של פסח וידבר דוד ללוי אהב

למדי-השירה

הַיָּמָה בְּיוֹם הַחַיִּים יֵלֶךְ אִתָּנוּ מִכָּכָה כָּל-חַיִּיבֵינוּ וּמִכָּכָה

ש"ח" (ואמר י"ט סע"י ומערה"י ומכ"ל"י - כ"י)

חפזי- צורית חקקתו- מלגה ודדן

ישע"י משגבי חנוכה

השעה

256

פלא נבילת ימינך תכל עמנו
 ארץ נחית בחדר עסנו קדשך שנתנו עמים
 נהלת בעוף שמה חיל חזן ישיב פלשת
 ידנח נבלל אלפי הדום חיל מוחב יחזמו
 רעד נמנו כל ישיב כנען הפל
 עליהם אימנה וחד בנרוח ודמך ידמו
 כחבן עד יעבר עמך עד יעבר
 עם זרקה הבחמו וקטעמו בהר
 נחלקך מכן לשבתך כטלה
 מקדש יז כנענו ידיך יז מלך לעולם
 ועד כי בא סוף פרטה ברכבו
 ובכרשין בים וישב עליהם אלה מיהים ובנה
 ישרא הלכו ביבשה בתוך הים
 והקח מרים הנביאה אחות אהרן אלה הדם בידו
 והצאן כל הנשים אחריה בהקים ובמחלה ותע
 להם מרים שירו ליה כיצאה גאל סוס ורכבו
 רמז בים ויסע משה אלה ישראל מים סוף ויצאו

b

קריאה לפסחים

אושע" כו אפלי משרימות נחלי
 בליעל יבעתה" חבלי שחול סבת
 קדמני מקשימות בעל לי חקרא
 ול להי אבנא ושמע מה יכלר קולי
 ושוטתי בחוני" והגעשורעש הארץ
 מוקדות השמים ידגון והגעשו כי
 חדרלו" עלק עשן בחפו ואש
 מכין האכל גחלים בעדמונתו ויט
 שמים וידר ועדכל כחה רגליו
 וירכב על כדוב ויעפ וירא על
 כנפי רוח" וישה חשך סביבתיו
 קצות חדרה מים עבי שחנים מנגה
 נגדו בעדו גחלי אש ידעם תך
 שמים יי ועליו יתן קולו" וישלח
 חלים ופיצם בדיק ויהם וידאו
 אפקי ים יגלו ממליות הכל בגערה
 יי מנשמת רוח אפז" יסלח

מ

ממרוס יתחנ תילע
 מתעבי ען משחתי כי אמתו
 מנע" יקדמני ביום אידיו ויהי יי
 משען לי ויצא למרחב חתי
 יחלצני כי חפץ בי" יגמלני יי כצדקתי
 כבד ידיו שיב לי" כי שמרתי
 דרכי יי ולא דשעה מלתי כי כל משפטו
 לנגדי וחקתיו לא חסר ממנה
 ואהיה המים לו ואזהמרה מעונו
 יי לי כצדקתי כבדי לנגד
 עיני עס חסד ההחסו עס גבור
 המים ההוא עס נבר התבר
 ועס עקש ההפך" ואה עס עני השוע
 ועיניך עס דמים השכיל" כי חתה
 ידיו יי ויי יגיה חשכו" כיבכתי אהני
 גרוד בלתי חרלה סוד" הש
 המים דרכו אמרה יי צדוכי מנגן הוא

לפני

קריאה לפקחים

לכל החסידים ב"כ מ"י
 י"א וי"א דוד מבלטדי
 חיל ויהר המים דרכי
 רגלי כאילות ועל
 מלמד ידי למלחמה ונחה
 נחשה ודעה
 וענה רבנו הרחוב
 החתני ולא מעדו
 ואשמידם ולא אשוב עד
 ואכלם ואמחצם
 רגלי ויהר חיל למלחמה
 קמי החתני ואיבי
 ואמחצם יסעו ואיז מושיע
 ולא ענש ואשחקם
 חנוכה אדקם אדנעם
 מריבי עמי השמרני
 ידעה יעברני בני נבר
 ש"א מבלטדי
 חיל ויהר המים דרכי
 רגלי כאילות ועל
 מלמד ידי למלחמה ונחה
 נחשה ודעה
 וענה רבנו הרחוב
 החתני ולא מעדו
 ואשמידם ולא אשוב עד
 ואכלם ואמחצם
 רגלי ויהר חיל למלחמה
 קמי החתני ואיבי
 ואמחצם יסעו ואיז מושיע
 ולא ענש ואשחקם
 חנוכה אדקם אדנעם
 מריבי עמי השמרני
 ידעה יעברני בני נבר
 ש"א מבלטדי

יהי חסיד
 ל"כ לשמוע
 חסיד ויהר חיל
 יסעו ויהר חיל
 חתני ויהר חיל
 רגלי כאילות ועל
 מלמד ידי למלחמה ונחה
 נחשה ודעה
 וענה רבנו הרחוב
 החתני ולא מעדו
 ואשמידם ולא אשוב עד
 ואכלם ואמחצם
 רגלי ויהר חיל למלחמה
 קמי החתני ואיבי
 ואמחצם יסעו ואיז מושיע
 ולא ענש ואשחקם
 חנוכה אדקם אדנעם
 מריבי עמי השמרני
 ידעה יעברני בני נבר
 ש"א מבלטדי
 חיל ויהר המים דרכי
 רגלי כאילות ועל
 מלמד ידי למלחמה ונחה
 נחשה ודעה
 וענה רבנו הרחוב
 החתני ולא מעדו
 ואשמידם ולא אשוב עד
 ואכלם ואמחצם
 רגלי ויהר חיל למלחמה
 קמי החתני ואיבי
 ואמחצם יסעו ואיז מושיע
 ולא ענש ואשחקם
 חנוכה אדקם אדנעם
 מריבי עמי השמרני
 ידעה יעברני בני נבר
 ש"א מבלטדי

המקום אשר יבחר יי' להיות לשכנו שמו שם כ-
 יבדכך יי' להיות ונתתה בבקשה ונתתה הכסף בידך
 והלכת אל המקום אשר יבחר יי' להיות בו ונתתה
 הכסף בכל אשר תחנה נפשך בבקר ובצאן וב"ן
 ובשאר ובכל אשר תשאל נפשך ואכלת שם לפני
 יי' להיות ושמתה אתה וביהך והלוי אשר בשעריך
 לא תעבדנו כי אין לו חלק ונחלה עמך
 מקדש שלש שנים תוציא את כל מעשר
 קצורתך בשנה ההוא והנחת בשעריך ובית
 הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגד והיתום
 והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יבדכך
 יי' להיות בכל מעשה ידך אשר תעשה
 מקדש שבע שנים תעשה שמיטה ואל דבר
 השמיטה שמונת כל בעל משקל אשר ישה
 בדעתו לא יגש את רעהו ואחיו כי קדש שמיטה
 ליי' את הנכרי הגש ואשר יהיה לך את אחיך
 שמונת ידך אכס כי לא יהיה בך חנין כי בדרך
 יבדכך

יבדכך יי' בארץ אשר יי' נתן לך נחלה
 לרשיתך רחמים שמונת השמנה בקול יי' להיות
 לשמור לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי
 מצוה היום כי יי' להיות בדכך כאשר דבר לך
 והעבדת גוים רבים ואתה לא תעבד ומשכרת
 בגוים רבים ובך לא ימשלו כי יהיה בך אביון
 מאחר אחיך באחר שעריך בארץ אשר יי'
 להיות נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ
 את ידך מאחורי האביון כי פתח הפה את ידך
 לו והעבד העבד יאמר די מחסרו אשר יחסר לו
 השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בלעל לאמר
 קדש שנה השבע שנה השמיטה ורעה עיניך
 בתחית האביון ולא תהן לו וקדש עליך ליי'
 והיה בך חטא נתון תהן לו ולא ידע לבבך
 בהתק לו כי בגלל קדש הוה יבדכך יי' להיות
 בכל מעשך ובכל משלח ידך כי לא יחסר
 אביון מקדש הארץ מלכך חנני מצוה לאמר
 פיה

קריאה לפתחים

פתח הפתח את דרך לחיך לעטר ולביתך
 בארץ " כי ימנע כל חיוך העני
 או העבירה ועבדך ששנים ובשנה השביעית
 השלחנו חפשי מעמך " וכן השלחנו מעמך לא
 השלחנו דיהם " העניק העניק לו מצאנו ומגדלך
 ומינך אשר ברכך " אלהיך ההן לו " וברך כי
 עבד ה"ל בארץ מצרים ויפדך " אלהיך על כן
 חנני מעדך את הדבר הזה היום " והיו כי יאמר
 לך לא חנני מעמך כי אהבך ואת ביהך כי
 טוב לו עמך " ולקחת את המדע ונתת בחננו
 וברכת ויהי לך עבד עולם ואף לאמנה העשה
 כן " לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך
 כי משנה שכר שכיר עבדך ששנים וברכך " אלהיך בכל אשר העשה
 כל הזכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכור
 הקדוש ל"י אלהיך לא תעבד בבקר שורך ולא
 הקן בכור צאנך " לפני " אלהיך האכלנו שנה
 בשנה

קריאה לפתחים

בשנה במקום אשר יבחר " אתה וביהך " וכי
 יהיה בן מוס פסח או עור כל מוס דע לא תזבחנו
 ל"י אלהיך " בשעריך האכלנו הטמא והטהור יחון
 כצבי וכאיל " רק את דמנו לא האכל על הארץ
 השפכנו כמים " שמור את הדם החיים ועשית
 פסח ל"י אלהיך כי בחדש החציו הוציאך יי אלהיך
 ממצרים ל"ל " וזבחתי פסח ל"י אלהיך צאן ובקר
 במקום אשר יבחר " לשכן שמו שם " לא האכל
 עליו חמץ שבעה ימים האכל עליו מצות לחם
 עני כי בחפז יצאת מארץ מצרים למצות
 הזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך
 ולא ידאך לך שחר בכר גבולך שבעת ימים ולא
 יל"י מן הבשר אשר הזבח בערב ביום הראשון
 לבקר " לא הוכל לזבח את הפסח באחו שעריך
 אשר " אלהיך נתן לך " כי אם לא המן אשר
 יבחר " אלהיך לשכן שמו שם הזבח את הפסח
 בערב כזאת השמש מועד צאתך ממצרים
 וצאן

קריאה לפסחים

ובשלל ואכלת במקום אשר יבחר יי' להיות
 ופעת בדבר והלפת לתהליך ששת ימים תחבט
 מזות ופיוס השביעי עזרת ליי' להיות לא העשה
 מלאכה שבעה שבעת הקפר לך
 מהחל חרות בקנה החל להפך שבעה שבעות
 ועשית את שבעות ליי' להיות מקה נדבת ידך
 אשר הנין כאשר יבדלך יי' להיות ושמחת לטוב
 יי' להיות אלה ובנה ובעדך ואמרת והלוי
 אשר בשעריך והגר והיהודי והלמנה אשר בנדבך
 במקום אשר יבחר יי' להיות לשכן שמו שם
 ונדרת כי עבד היות במצרים ושמרת ועשית
 את החקים האלה חג הסכות
 העשילך שבעת ימים באספך מגדנך ומיקבך
 ושמחת בחגך אלה ובנה ובעדך ואמרת
 והלוי והגר והיהודי והלמנה אשר בשעריך
 שבעת ימים החג ליי' להיות במקום אשר יבחר
 יי' כי יבדלך יי' להיות בכל הבנותך ובכל מעשה

עזר היום בנוב לעמוד יפס ידו הר ברת
 ציון גבעת ירושלים הנה האדון יי' צבאות
 מסעך כארץ במערתו ורמי הקמה גדעיים
 והגבאים ישכנו ונקפ קבכי היער בבחל והלבנון
 באדיר יפול ויצא חמר מגזע ישי ונצח משדשיו
 יפרו ונחה עליו רוח רוח חכמה ובינה רוח
 עצה ובגדה רוח דעת וידאת יי' והדיוח בידת
 וכלא למדא עניו ישכנו וכלא למשמע חניו
 יזכח ושכט בלדך דלים והזכח במישור לסנוי
 חרץ והכה ארץ בשבט כיו ובדוח שפניו ימית
 רשע והיה צדק חניו והאמנה חניו חלעיו
 וגר

והר' זאב עם כבש ונמר עם גדי ירדן ועגל וכפר
 ומדא יחדו ונער קטן נהג בשם" (פרק ודב' ו'
 בדעינה יחדו ירבענו ילדיהן ואחריה כפקדן יאכל
 הבן" ושעשע יונה על חר פתן ועל מחברת
 דכענו נמוט ידו הדן" לאירענו ולא ישתיתו
 בכל הד קדש כי מלכה הארץ דעה את יי'
 כמים לים ומכמים" והיה ביום ההוא שדש ישי
 אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידלו והיה
 מנחמו כבוד" והיה ביום ההוא יוסף יי' שנית
 ידו להקנא את שחר עמו אשר יאחר מאשר
 ומנוצרים ומפחדים ומלש ומיעולם ומשגער
 ומנחמת ומאיי הים" ונשא נס למים ואסף נדח
 יאדל ומפצות יהודה יקבץ מאדבע פנפות הארץ
 וסדה קנאת אפרים תדרי יהודה יבדו אפרים
 לא קנא את יהודה ויהודה לא יד את אפרים"
 ועלו בכתף כלשתיים ימה יחדן יבנו את בני
 קדם אדום ומנחב משלוח ידם ובני עמון

מ

משגערותם" והחרים יי' את לשון ים מצרים
 ותנף ידו על הנהר בעים רוחו והפכה לשבעה
 נחלים והרדיך בעולם" והיה מקלה לשחר
 עמו אשר יאחר מאשר פאשר היה לישר
 ביום עתה מארץ מצרים" ואמר ביום ההוא
 אודך יי' כי אפכת בי ישב אכך והנחמני" הנה
 ל יצועה אבנא וכל אכחד כי עני ומרר יה
 יי' ויהי לי יצועה" ושאבה מים בששון י'
 מתעני היצועה" ואמרה ביום ההוא הודו
 ליי' קדמו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו תפלו
 כי נשגב שמו" אמרו יי' כי גחית עשה מעדע
 ואת בכל הארץ" דהלי ורני יושבת ציון כי גדול
 בדבר קדוש ישר"

קריאה ליום א' דשבועות בחדש השלישי
 לזאת
 בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר
 סיני" ויסעו מדבר סיני ויבאו מדבר סיני ויחכו
 בת

במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר ומשה עמד
האלהים ויקרא לו יי' מן ההר לאמר כה אומר
לבית יעקב והגיד לבני ישראל אלהם רחמים
אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי
נשרים ואביא אתכם לי" וענה אס שמוע
השמע בדבלי ושמרתם את ברית והייתם לי
סגל מכל העמים כי לי כל הארץ ואהם קהי
לי מתלכת כהנים וגוי קדוש לה הרבדים אשר
הדבר לי בני ישראל ויבא משה ויקרא לקני העם
וישם לפניו את כל הרבדים האלה אשר צוהו יי'
ויעלו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יי'
נעשה וישב משה את דברי העם לי" ויאמר
יי' למשה הנה אנכי בא לך בעב הענין בעבור
שמע העם בדברי עמך וגם בק יאמינו לעולם
ויגד משה את דברי העם לי" ויאמר יי' למשה
משה לך אל העם וקדשתם היום ואחר וכתבו
שמעתי והיו נכבים ליום השלישי כי ביום
השלישי ירד יי' לעיני כל העם על הר סיני

וה

והגבלת את העם קבץ לאמר השמיעו לכם
עלות בהר וגע בהריו כל הנגע בהר מזה ימות
לא הנגע בו יי' כי יקול יקול תורידה יי' אס
בהמה אס איש לא יחיה במשך היוכל המה יעלו
בהר יי' וירד משה מן ההר אל העם ויקרא את העם
ויכבדו שמעתי ויאמר אל העם הויו נכבים
לשלוש ימים אל הגשו אל אשה ויהי ביום השלישי
בהיות הבקר ויהי קולת בדרים וענין כבד על ההר
וקל שפר חוק מחד ויחדד כל העם אשר במחנה
ויבא משה את העם לקראת האלהים מן המאחז
ויתצבו בתחתית ההר והר סיני עשן כמאמץ
אשר ירד ענין יי' באש ויעל עשנו בעשן העבשן
ויחדד כל ההר מחד ויהי קול השפר חולך וחד
מחד משה ידבר והאלהים יענוו בקול וירד יי'
על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יי' למשה אל ראש
ההר ויעל משה ויאמר יי' אל משה רד העד בעם
כך יקדשו לי לדורות וכל מאמץ רב וגם
הכנים הנגשים לי יתקדשו כן יכרז בהם יי'

י)

קריאה לשבועות

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לַיהוָה לֹא יוכל הָעָם לַעֲלוֹת לְהֵרָעָה
כִּי אִתָּה הָעֵדוּתָהּ בָּעוֹלָם לֵאמֹר הִגֵּבֵל אֶת הָהָר וְנִשְׁכַּח
וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ לֵךְ דֹּד וְעֲלִית אִתָּה וְהִדְרִן עֲבוּרָךְ
וְהִכְהַנְתָּ וְהָעָם לֹא יִדְרֹנוּ לַעֲלוֹת לַיהוָה כִּי יִכְרַח
בָּם וַיֹּדֶד מֹשֶׁה אֶת הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
וַיִּדְבֹר אֲלֵהֶם אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְחֹמֶר
אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבְּתֵי טַבָּרִים לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים
אַחֲדִים עַל פִּי לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִלְּעֵל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִבְּחַר וְאֲשֶׁר
בַּמַּיִם מִמַּחֲוֶה לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא
תַעֲבֹד כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶתְּחַדֵּק עִינֵי תַבַּת
עַל בָּנִים עַל שָׁלֹשִׁים וְעַל דַּבְעִים לִשְׁנֵי וְעַשֶׂה
חֲדָי לְחַלְפִים לְחֹרְבֵי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי
לֹא תֵשֶׂה אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ כְּשֵׁם כִּי לֹא יִקָּרָא יְיָ
אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שֵׁמוֹ לְשׁוֹן
זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְהַדְּשׁוֹ שֶׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וְעָשִׂיתָ כָּל מַלְאכְיֶיךָ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מַלְאכְיֶיךָ אֵתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עֲבֹדֶךָ
וְאִמְתְּךָ וְהַמִּתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעַר יְיָ כִּי שִׁשְׁרֵי
יָמִים עָשִׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֵת הַיָּם
וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כָּל בָּרֶךְ
יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ
אֲבֹתְךָ וְאֵת אֲמִתְּךָ לִמְעַן יִירָכְבוּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַתָּה הֵאֱמַנְתָּ
אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נִתָּן לְךָ
לֹא תִנָּחֵק לֹא תִגְנוֹב לֹא תִשְׁחָד
בְּרֵעְךָ עֹד שֹׂדֵד לֹא תִחְמוֹד בֵּית רֵעֶךָ
לֹא תִחְמוֹד אֶת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ וְשׁוֹרְךָ וְחִמְלֶיךָ
כָּל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ וְכָל הָעָם רַאֲיִם
אֵת הַקְּדוֹשׁ וְאֵת הַלְּפִידִם וְאֵת קוֹל הַשָּׁפָר וְאֵת קוֹל
עֵשׂ וַיִּדָּח הָעָם וַיִּנָּעוּ וַיַּעֲמִדוּ מִדְּחָק וַיֹּאמְרוּ
לְמֹשֶׁה דַּבֵּר אֵתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְשִׁי יִדְבֹר עִמָּנוּ
אֱלֹהִים כִּי נִשְׁמָעָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְהָעָם לֵאמֹר
לְבַעֲבֹד נִתָּה אֲתֶכֶם בְּאֵי הָאֱלֹהִים וּבַעֲבֹד
הָיִיתָ יִרְחָמוּ עַל פְּעֻכֶּם לְבַלְתִּי הַחֲסָאוֹ וַיַּעֲמִדוּ

קריאה לשבועות

העם נדחק ומנשה נגש א הערפל אשר שם השמים
 ויאמר יי' למשה כה האמר לפני ישראל אתם
 ראיתם כי ימץ השמים וברתי עמכם לא העשון
 אתי להי לסף ואני זהב לא העשו לכם מזבח
 אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלותך ואחר
 שלמך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר
 אזכיר את שמי אבוא איך וברכה'ך ואם מזבח
 אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גוית כי חרבך
 הנפת עליה ותחללה ולא העלך במעשרת עול
 ומזבח אשר לא תגלה עדותך עליו

מפטיר

וביום הבצירים בהקליבכם מנחה חדשה
 בשבעתכם מקדש קדש יהיה לכם כל מלאכת
 עמלני לא העשו והקדבתם עולת לריח ניחח
 לפני כרים בעי בקר שנים חיל אחד שבעת בשנים
 בע שנה ומנחתם קרב בלולה בשמן שבעה
 עשרנים לפר בהאחר של עשרנים לחיל האחד

עשרון

קריאה למועדים

עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים שער
 ענים אחד לכבד עליכם מלכד עלת התמיד
 ומנחתו העשו המימים יהיו לכם ועדכיהם

הפ' יום א' של שבועות ויהי בשלשים שנה
 בדביעי בחמשת

לחדש ואני בהוך המולה על צהר פבר נפתחו
 השמים ואראה מראות להים בחמשה לחדש
 היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין היה
 היה דברי' א' יחזקאל בין בני העין בארץ כשדים
 על צהר פבר והיו עליו שם יי' וארא והנה
 רוח מערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת
 ונגה לו קביב ומחולה כעין החשמל מקור האש
 ומחולה רמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות
 אדם זהו וארבעה פנים לאחת וארבע פנים
 לאחת להם ורגליהם רגל ישר וכף רגליהם
 כסף רגל ענן ונצנים כעין נחשת קלל וידי
 אדם

אדם מלחל כנפיהם על ארבעת רבועיהם ופניהם
וכנפיהם לארבעתם "חברת אשה ל אחותה
פניהם לא יקבו בלכתן איש לעבר פניו ילכו"
ודמות פניהם כע אדם ופני ארוה ל ימין לארבעתו
ופני שור מה שמל לארבעתו ופני נמר לארבעתו
וכנפיהם וכנפיהם כרדות מלמעלה לאיש שתיים
חוברות איש ושתיים מכפות את גויהנה "ואיש
ל עבר פניו ילכו ל אשר יהיה שמה הדוח ללכת
ילכו לא יקבו בלכתן" ודמות החיות מראיהם
כנחלי אש בערות כמראה הלפידים היא
מהלכת בין החיות ונה לאש ומן האש יוצא
בדק "והחיות דמות ושוב כמראה הבזק" וארת
החיות והנה חופן אחד בארץ אצל החיות
לארבעת פניו "מראה האופנים ומעשיהם
כעין הדשים ודמות אחד לארבעתו ומראיהם
ומעשיהם כחשך יהיה החופן בחור החופן
על ארבעת רבועיה בלכתם ילכו לא יקבו בלכתם

וגביהן וגבה להם וידאה להם וגבהם מלחל עינים
קבוב לארבעתן" ובלכת החיות ילכו האופנים
אחלם ובהמשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים
על אשר יהיה שם הדוח ללכת ילכו שמה הדוח
ללכת והאופנים ינשאו לעומתם כי דוח החיה
באופנים בלכתם ילכו ובטמדם יטמדו
ובהמשא מעל הארץ ינשאו האופנים לעומתם
כי דוח החיה באופנים "ודמות על דאשי החיה
רקיע כעין הקרח הנוהא נמו על דאשיהם
מלמעלה" ודמות הרקיע כנפיהם ישדות אשה
ל אחותה לאיש שתיים מכפות להנה ולאי שתיים
מכפות להנה את גויהנה "ותשמע את קול
כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם
קול המלה כקול מחנה בטמדם הדפנה כנפיהן
ויד קול מעל לרקיע אשר על ראשם בטמדם
הדפנה כנפיהן" וממעל לרקיע אשר על ראשם
כמראה חבץ ספיר דמות כדא ועל דמות הכדא

דמות הכהן דמות כמראה אדם עליו מלמעלה
וארץ כעין השנהל כמראה אש בית לה פביב
ממראה מותנו ולמעלה וממראה מותנו ולמעלה
דאיה כמראה אש ונגה לו פביב "כמראה דק שר
אש ירה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה
פביב הוא מראה דמות כבוד יין וחדא ותפל
על פני ואשמע קול מדבר" ובשמי רוח
ואשמע אחרי קול רעש גדול בדוך כבוד יין
מוחק ומו

קריאה ליום שני כבר כתובה בסדר קריאה דפסח
כל הבכור

הפ' ליום שני ויח' בהיכל קדשו יס מפניו
כל הארץ הפלה
לחבוק הנביא על שגינות יין שגטות שמעך
יראני יין פסלך בקרב שנים חיה בקרב שנים
הזריע ברגן דחם תזכור "אלוה מתימן יבוא
וקדוש מהר לארץ סלה כסה שמים הורו והתלחמו

מ

מבאה הארץ" ונגה כאור היה קדנים מידו
לו וספ חביון ענה" לפניו ילך דבר ויצא דשפ
לרגליו" עמוד וימדד ארץ דחה ויתר גוים
ויתפצצו הדרי עד שחו גבטות עולם הליכות
עולם לו "החת און דאיה אהל כושן ירגמן
יריעות ארץ מדין" הבנה דים חדר יין אס
בנה דים אכף אס בים עברתך כי תרכב עכ
סוסך מרכבתך ישעה" ערוה העור קשתך
שבקות מעות אמר סלה נהרות תבקע ארץ
ראון יחיל לה רים זרם מים עבר נתן תהום
קולו רום ירה נשא" שמש ירח עמר וכלה
לאור חציך יהלכו לנגה ברה חניתך" בועם
הצער ארץ באח תדנש גוים" יצאת לי שש
עמך לי שש חת משיחך מחצת ראש מבית
רשע עדות יסוד עד צוא סלה" נקבת במעון
ראש פרזיו יסערו לה כיצט עלי דהם כמו לאכל
על במתך" דרכת בים סוסך חמר מים
דבים

וישמע להם את קול הנער ויקרא מלאך להם
 להגיד ואלה השמים ויאמר לה מלאך הגדל להגיד
 כי שמע להם את קול הנער באשר הוא שם
 קומו שחי את הנער והחזיקי את ידך בו כי
 לגוי גדול אשומנו ויפקח להם את עיניה
 והרא באר מים והלך והמלאך את החמת מים
 והשק את הנער והי להם את הנער וגדל
 ושב במדבר והי רבה קשת וישב במדבר פארן
 והקח לו חמו אשר מאריך מצדים
 והי בשם הוא ויאמר תבימלך ויכנל שר
 צבאו אברהם לאמר להם עמך בכל אשר
 אתה עשן ועתה השבעה לי באלהים הנה חס
 השקר לי ולנני ולנכלי חסד אשר עשית עמך
 העשה עמדי ועם הארץ אשר גרתי בה ויאמר
 אברהם תנכי חשבע והזכית אברהם את
 תבימלך ער אדות באר המים אשר בקו
 עבדי תבימלך ויאמר תבימלך לא ידעתי
 מי

ה
 ה
 ה

קריאה לר"ה

מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי
 וגם תנכי לא שמעת בלתי היום ויקרא אברהם
 צאן ובקר ויהי תבימלך ויכרתו שנים ברית
 ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדד
 ויאמר תבימלך אברהם מה הנה שבע כבשות
 הלא אשר הצבת לבדד ויאמר כי את שבע
 כבשות הקח מעדי בעבור הקידה לעמך כי חסדתי
 את הבחר הזה על כן קרא למקום ההוא
 באר שבע כי שם נשבעו שניהם ויכרתו ברית
 בבאר שבע וידם תבימלך ויכנל שר צבאו
 וישבו ארץ כנענים ויטע חסד בבאר שבע
 ויקרא שם בשם אלוהים ויגר אברהם בארץ
 כנענים ימים רבים
 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
 יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא
 תעשו ויום תרועה יהיה לכם ועשיתם טלה
 לרוח נוח ללוי כל בן בקר אחד איל אחד כנעני
 בע

בַּעַ שְׁנֵה שְׁבַע הַמִּינִים" וּמִנְחָתָם כֹּלָה בְּלוֹכֶם
 בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִלִּפְרֵי שֵׁי עֲשָׂרִים בְּלִיל
 וְעֹשֶׂדֶן אֶחָד לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים
 וְשֹׁעִיר עֲזִים אֶחָד חֹטֵאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם מִלִּבְד
 עֹלֶת הָחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלֶת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
 וְהַזֵּיתִים כַּמִּשְׁפָּט לְרִיחַ נִיחָח אֲשֶׁר לַיהוָה

הַפ' יוֹס' ח' שֶׁל ר"ה וַיְהִי-אִישׁ אֶחָד מִן-הַמִּינִים
 צוּפִים מִהַר-אֶפְרַיִם
 וַשֵּׁמ אֶלְקָנָה בֶּן-יִרְמְיָה בֶּן-אֶלְיָהוּ בֶן-תָּחוּ בֶּן-
 צִיִּם אֶפְרַיִם" וְלוֹ שְׁנֵי נָשִׁים שֵׁם אֶחָת חַנָּה
 וְשֵׁם הַשֵּׁנִי פִנְחָס וַיְהִי לַפְּנֵה יָלְדִים וּלְחַנָּה
 אֵין יָלְדִים" וְעֹלֶת הָאִישׁ הַהוּא מִנְעִירוֹ מִיָּמִים
 יְמֵימָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּלְזָבַח לַיהוָה צִבְאוֹת בְּשִׁילָה
 וְשִׁסְיָה בַּעַל-עֲזִי חֹמֶל וּפְנֹחַם כְּהֵנִים לַיהוָה
 הָיוּ וּזְבַח אֶלְקָנָה וְנָקָן לַפְּנֵה אִשְׁתּוֹ וּלְכַבֵּר
 בָּעֵה וּבְנוֹתֶיהָ מִנּוֹת" וּלְחַנָּה יָתָן מִנָּה אֶחָת
 חָפִים

אִפִּים כִּי אֶת חַנָּה אָהַב וַיֵּן הָגֵד רַחֲמָה" וְכַעֲסָהּ
 צִדְקָה בַּסִּפְּטָה בַּעֲבוּר הַדַּעְמָה כִּי-הָגֵד יוֹ
 בַּעַד רַחֲמָה" וְכֵן יַעֲשֶׂה שְׁנֵה בְּשָׁנָה מִגְדִּי עֲלֵתָהּ
 בְּבֵית יוֹ" כֵּן תִּכְעַסְנָה וְהַבְּכָה וְלֹא תִחַכַּל" וְהָאִמָּה
 לָהּ אֶלְקָנָה תִּישָׂה חַנָּה לְמָהּ רַבִּי וְלָמָּה לֹא תִאֲכָלִי
 וְלָמָּה יָרַע לְבַבְךָ הַלֹּא אֲנִכִּי טוֹב לָךְ מִנְעִשְׂרָה
 בָּנִים" וְתָקַם חַנָּה אַחֲרֵי אֲכָלָה בְּשִׁלָּה וְאַחֲרֵי
 שָׁהָ (וְעַלִּי הָרֶקֶן) יֹשֵׁב עַל-הַמִּקְדָּא עַל-מִנְחָה וְיִכָּל
 יוֹ" וְהָיָה וְנָרָה נִכְשׁ (וְהַתְּכַלֵּל עַל-יוֹ) וּבְלוֹ גִבְעָה
 וְהָיָה לְדָד (וְהָאִמָּה יוֹ) צִבְאוֹת אִם-דָּאָה הַדָּאָה
 בַּעַל חַמָּהּ וְזִכְרָתִי וְלֹא הִשְׁכַּח אֶת-חַמָּהּ
 וְנִתְּתָה לְחַמָּהּ זֶרַע אֲנָשִׁים וְנִתְּתָיו לַיהוָה כֹּל
 יְמֵי חַיָּיו וּמִנְחָה לֹא יַעֲלֶה עַל-רֹאשׁוֹ" וְהָיָה כִּי
 הִרְבֵּתָה לְהַתְּכַלֵּל לִפְנֵי יוֹ" וְעַלִּי שֹׁמֵר אֶת-פִּיהָ
 וְחַנָּה הָיָה מְדַבֶּרֶת עַל-לִבָּהּ דֶּק שִׁפְתֶּיהָ נִעְוֹת
 וְהוֹלֵלָה לֹא יִשְׁמַע וְיִחַשְׁבֶּה עַלִּי לְשִׁכְרָה" וְהָאִמָּה
 לֵאמֹר עַלִּי עַד-מָוֶה הַשְׁתַּדְרִין הַסִּידִי אֶת-יְיָ

מקום מעט דל מתשכח ידים חבין להשיב
עם נדיבים וכתב כבוד ינחלם כי כין מנדי
ארץ ושה עליהם הכל רגלי חקידיו שאל השם
בחשך ידמו כי לא בכח וגבר חיש יחברו
מריבו עליו בשמים ידעם יין ידיו חפסי ארץ
ויהי עוז למלכו וירם קרן משיחו

קריאה ליום ב' של ר"ה ויהי אחר ידברים
השם והלהים
נקה את אברהם ויאמר ליו אברהם ויאמר הנני
וילמד קחצא את בנך את יחידך אשר אהבת
את יצחק ולך לך ארץ המריה והעליו שם
לעלה עב אחד ההרים אשר אמר לך וישלם
אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני
נעריו אהו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ויקם וילך אברהם תשד אמר לו הלהים
ביום השלישי וישא אברהם את עינו וירא את

הנ

המקום מרחק ויאמר אברהם לעריו שבו לכם
פה עם החמור ואני והנער נלכה עד ר"ה ונשהחון
ונשבה חליכם ויקח אברהם את עצי העלה וישם
על יצחק בנו ויקח בידו את החם ואת המחבל
וילכו שניהם יחד ויאמר יצחק אברהם חביו
וילמד אבי ויאמר הנני בעי ויאמר הקד השם
והעצים ואת השם לעלה ויאמר אברהם לוי
יראה לו השם לעלה בעי וילכו שניהם יחד ויבחו
אברהם אשר אמר לו השם וכן שם אברהם
את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק
בנו וישם אהו על המזבח ממעל לעצים ושלח
אברהם את דו ויקח את המחבל לשחט את
בנו ויקרא חליו מלאך יין מן השמים ויאמר
אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אברהם
ידך לנער ולעש לו מאונה כי עתה ידעתי
כי ירא לך אלהים ולא חשבת את בנך את יחידך
ממני וישא אברהם את עינו וירא והנה

חין

איל אחר נאחז במקבך בקדניו וילך אברהם
ויהא את האיל ויעלהו לעלה החת בנו ויקרא
אברהם שם המקום ההוא י"ן יהיה אשר יאמר
היום בהר י"ן וראה ויקרא מלאך י"ן אברהם
שניה מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאס י"ן
כי יעץ אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת
את בנוך את יחידך כי ברך אבדכך והרבה
ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר
על שפת הים וירש זרעך את שער איביו
והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר
שמעת בקלי וישב אברהם א נעריו ויקמו
וילכו יחדו א באר שבע וישב אברהם בבאר
שבע

הפ' יום שני של ר"ה כה אמר י"ן מלא חן
במדבר עם שרידי
חרב הלך להדגינו ישראל מרחוק י"ן נראה
לי ואתה עולם אהבהך על כן משכנך חסד

עור

עור אבנך ונבניה בתולה ושרט עוד תעדי
תכך ויצאת במחול משחקים עוד הטעי כחלים
בהר שגרון נטעו נטעים וחללו כי יש יום
קראו נצרים בהר אפרים קומו ועלה ציון י"ן
להינו כי כה אמר י"ן רנו ליעקב שמה וזהל
בדאש הגוים השמינו הללו ואמרו הושע י"ן את
עורך את פאריה ישראל הנני מביא אותם
מארץ צפון וקבצתים מירדני ארץ בס עוד
ופקח הדת ויולדת יחדו קהל גדול ישבו הנה
בבכי יבחו ובהחוננים תובלים אוליכס לחל
מים בדרך ישר לא יבטלו בה כי הויה לישראל
לחב ואפרים בכרי הוא שמענו דבר י"ן גוים
והגידו בא"ם ממרחק ואמרו ממרה ישראל
יקבצנו ושמרו כדעה ערדו כי פדה י"ן חרת
יענב וגלו מיד חזק ממנו ובחו ורננו במרום
ועדו א פאב י"ן על דגן ועל תירש ועל ידנה
ועל בני צאן ובהר נפאס כגן ריה
ולא

ולא יומיו לדאבה עוד" אז השמח בתוכה
במחול ובחרים וזקנים יחדיו והפכתי אכלם
לששון ונחמתיים ושתיחים מניגונים" ורויתי
נפש הכתים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם
י"ז" כה אמר י"ז קול בדמיה נשמע נהי בכי
המדרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם
על בניה כי איננו" כה אמר י"ז מנעי קולך
מבכי ועיניך מדמעה כי יש שחר לפעלתך
נאם י"ז ושבנו מארץ אויב" ויש הקוה לאחריהך
נאם י"ז ושבנו בנים לגבולם" שמוע שמעתי
אפרים מהנודר יסרתני ואסתר כעגל לא למד
השיבני ואשובה כי אלה י"ז אלהי" כי אחרי שובי
נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשרי וגם
נכלמתי כי נשאתי חרפה נעורתי" הבן יקיר לי
אפרים חס ילד שעשעים כי מדי דברי בו
זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם
ארחמנו נאם י"ז

קריאה לסחריה כמורים וידבר י"ז א משה
אחרי מות
שני בני אהרן בקברתם לפני י"ז וימחו" ויאמר
י"ז א משה רבך א אהרן אחיך וא יבא בכל עת
א הקדש מבית לפרדת א פני הכפרה אשר על
הארץ ולא ימות כי בטנן אהיה על הכפרה"
בזאת יבא אהרן א הקדש בכר בן בקר לחטאת
ואיל לעלה" כותנת בד קדש ילבש ומכנסי בד
יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמזנפרת
בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו
ולבשם" ומאת עדר בני ישראל יקח שני שעירי
עזים לחטאת ואיל אחד לעלה והקריב אהרן
את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובגד
ציתו" ולקח את שני השעירים והעמיד אתם
לפני י"ז כהה אהל מועד" ועבד אהרן על שני
השעירים גדלות גודל אחד ל"ז וגודל אחד
לעזאזל" והקריב אהרן את השעיר אשר עלה

קריאה לכמרים

עליו הגורל ל"ן ועשהו חטאת" והשעיר אשר עליו
עליו הגורל לעזוזל יעמד חי לפני י"ן לכפר
עליו לשלח אהו לעזוזל המדבריה והקריב
אחרך את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו
ובעד ביהו ושחט את פר החטאת אשר לו
ולקח מלא המזבח גחלי אש מעל המזבח
מלפני י"ן ומלא חפצו קטרת קמח דק והביא
מבית הכפרת ונהן את הקטרת על האש לפני
י"ן וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על
העדות ולא ימות" ולקח מדם הפרי והזה
באזננו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת
י"ה שבע פעמים מן הדם באזננו ושחט את
שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו
ל מבית הכפרת ועשה את דמו כחשד עשה
לדם הפרי והזה אהו על הכפרת ולפני הכפרת
וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעים
לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן
אתם

אתם בהוך טמאתם" וכל אדם לא יהיה באהל
מועד בבחו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו
ובעד ביהו ובעד כל קהל ישראל ויצא ל המזבח
אשר לפני י"ן וכפר עליו ולקח מדם הפרי ומדם
השעיר ונהן על קרנות המזבח סביב" והזה
עליו מן הדם באזננו שבע פעמים וטהרו
וקדשו מטמאת בני ישראל" וכלה מכפר את
הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב
את השעיר החי" וסמך אחרך את שני ידיו
על ראש השעיר החי וההודג עליו את כל
עונות בני ישראל ואת כל פשעים לכל חטאתם
ונהן אתם על ראש השעיר ושלח ביד א"י
ערי המדבריה" ונשא השעיר עליו את כל
עונותם ל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר
ובא אחרך ל אהל מועד ופסג את צגרי הבד
אשר לבש בבחו ל הקדש והניחם שם" ורחץ
את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו

ותם

קריאת לכתובים

ויצא ועשה את עולתו ואת עולת העם וכפר
בעדו ובעד העם ואת חלב החטאת יקטיר
המזבחה והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס
בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא ל
המחנה ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת
תשר הובא את דמם לכפר בקדש ויציא ל
מחוז למחנה ושדפו בחש את ערהם ואת בשרם
ואת פרישם והשרף אתם יכבס בגדו ורחץ
את בשרו במים ואחרי כן יבוא למחנה
והיה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור
לחדש העו את נפשיכם וכל מלאכה לא
תעשו האזרח והגר הגר בהוככם כי ביום הזה
יכפר עליכם לעהר אתכם מכל חטאתיכם לפני
י' תהיה שבת שבתן היא לכם ועניהם את
נפשיכם חקת עולם וכפר הכהן אשר
ימשח אהו ואשר ימלא את ידו לכיין תרחק
אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש וכפר
את

את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח
יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר
והיה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני
ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ועש כאשר
צוה י' את משה

ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש
והיה לכם ועניהם את נפשיכם
כל מלאכה לא תעשו והקדרהם עולה ל'י
ריח ניחח פר בין בקר תחד תיל אחד כבשים
בני שנה שבעה המימם יהיו לכם ומנחתם
חלת בלולה בשמן שלשה עשרים לכר שני
עשרים לחיל האחד עשרון עשרון לכבש
האחד לשבעת הכבשים שעיר עזים אחד
חטאת מלכוד חטאת הכפרים ועלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם

הפ' מכפורים ואחור סלו סלופנו דרך
הדיומו מכשול

מדרך

קריאה לכפורים

מדרך עמי " כי כה אמר דם ונשא שכן עד
וקדוש שמו מרום וקדוש תשכון זאת דבא
ושכל רוח להתיות רוח שפלים ולהתיות לב
נדבאים " כי לא לעולם אריב ולא לנצח
אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשמות את
עשיתי " בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר
ותקצוף וילך שוב בדרך לבו " דרכיו דאיתי
וארפאהו ואנחהו ואשלים נחומים לו ולאבלי
בורא נב שפתי שלום שלום לחוה ולקדוש
אמר יי ורפאתיו " והרשעים כים נגרש כי
השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש ומיט
אין שלום אמר להי לרשעים " קרא בגדיו
ל החשך כשופר הרם קולך והנר לעמי פשעם
ולבית יעקב חטאתם " ואותי יום יום ידרשון
ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה
ומשפט אהיו לא עזב ישאלו משפטי צדק
קרבה אהים יחפצון " למה צמנו ולא דאית

ע

עצנו נפשינו ולא הדע הן ביום צמכם תמצאו
חפץ וכל עצביכם הנגשו " הן לריב ומצדה
הצמנו ולהכות באגרופ רשע לא הצמנו כיום
להשמיע במרום קלכם " הכנה יהיה צום תבחרו
יום ענוה אדם נפשו הלכך כאגמון ראשו ושא
ואפי יציע הכנה הקרא צום ויום רצון ליון "
הלוא זה צום תבחרו כהה חרצבות רשע ההר
אגדות מוטא ושלח רצונים חפשים וכל מוטא
הנהקו " הלוא פרק לרעב לחמך ועניים
מדודים הביא בית כי תראה ערום וכסיהו
ומבשרך לא תנעלם " אז יבקע כשחר אורך
וארבתך מזהה תצמח והלך לפניך צדקך
כבוד יי יאספק " אז הקרא יי יענה השוע
ויאמר הנני אם הפיר מתוכך מוטא שלח
אדבע ודבר יוץ " והפק לרעב נפשך ופש
נענה השביע וזרח בחשך אורך ואפליתך
כדודים " וחק יי המיד והשביע בצחצחות

נ

קדשה ליום כבוד

נפשך ועצמתיך יחליץ והיית כבן דור וכמוצא
מים אשר לא יכזבו מימיו ובנו ממך חרבות
עולם מוקדי דור ודור הקומם וקרא כל גדר
כדף משובב נתיבות לשבת" אם השיב משבת
רגלך עשוה הפעך ביום קדשי והקדש לשבת
ענג לקדוש" מכובד וכבודו מעשות דרכיך
מאדוא הפעך ודבר דבר" אז הנהנוג על"י
והדכתיך על בנותי ארץ והאכלתיך נחלת
יעקב אביך כי פי"י דבר"

קדשה למנחת כבודים וידבר"י ש משה
לאמר דבר
ש בני ישראל ואמרת אליהם אני"י אלהים
כמעשה ארץ מצרים אשר ישבה בה לא
העשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מגביה
אליהם שמה לא העשו ובתקניהם לא הלכו
את משפטי העשו ואת חקתי השמרו ללכת
בהם

בהם אני"י אלהים" ושמרתם את חקתי ואת
משפטי אשר יעשה אלהם החדש וחי בהם אני
אני"י" תיש אים לכל שחר בשחר לא
הקדשו לגלות עדות אני"י" עדות
אביך ועדות אמך לא הגלה אמך היא לא י-
הגלה עדותה" עדות אשה אביך לא
הגלה עדות אביך היא" עדות
אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או
מולדת חוץ לא הגלה עדותה" עדות
בת בן או בת בן לא הגלה עדותה כי עדותך
הנה" עדות בת אשה אביך מולדת
אביך אחותך היא לא הגלה עדותה"
עדות אחות אביך לא הגלה שאת אביך היא"
עדות אחות אמך לא הגלה כ-
שאת אמך היא" שחת אחי אביך
לא הגלה ש אשבו לא תקרב דרכך היא"
עדות כלתך לא הגלה אשה בן היא
לא

קריאה לכפורים

לא הגלה עדותה" עדות אשת אחיך
 לא הגלה עדות אחיך הוא" עדות
 אשה ובה לא הגלה את בת בנה ואת בת בתה
 לא הקח לגלות עדותה שארה הנה זונה היא"
 ואשה א אחותה לא הקח לצרר לגלות עדותה
 עליה בחייה" ולא אשה בנות טומאה לא תקח
 לגלות עדותה" ולא אשה עמיתך לא תתן
 שכבתך לזרע לטומאה בה" ומזרעך לא תתן
 להעביר למלך ולא החלל את שם אדון אב
 יי" ואת זכר לא השכב משכבי אשה הוטבה
 היא" ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטומאה בה
 ואשה לא תעמוד לפני בהמה לרבעה הכל הוא"
 א תטמאו בכל זה כי בכל זה נטמאו הגוים
 אשר אתם משלח מפניכם" והטמא הארץ
 ואפקד עונה עליה והקח הארץ את ישיבה"
 ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא
 תעשו ואתם הוטבת הלא הארץ והגד דבר

ב

בתוככם" כי את כל הוטבת הלא עשו אנשי
 הארץ אשר לפניכם והטמא הארץ" ולא הקיף
 הארץ אתכם בטומאתם אתה כאתר הקח את
 הגוי אשר לפניכם" כי כל אשר יעשה מכל
 הוטבת הלא ונכרתו הנפשות העטות מקרב עמם"
 ושמרתם את משמרת לבתי עשות מחקורי
 הוטבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם
 אתם יי" אלהים

הפ' מנחה כבוד ויהי דבר יי" א יונה בך
 אמת לאמר" קום
 לך א נעוה העיר גדולה וקרא עליה כי עלתה
 רעם לפני" וקום יונה לברח הרשיש חלפני
 יי" וירד יפו וימצא אתה באה הרשיש ויהי שבת
 וירד בה לבוא עמם הרשיש מלפני יי" (יי")
 העיל רוח גדולה א הים ויהי סער גדול בים
 והאנה חשבה להשבר" וייראו המלחים ויזעקו
 אים א אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה א
 לים

קריאתה למנועדים

היום להקל מעליהם ויונה ירד ל ידתי הקפינה
 וישכב וירדם" ויקדב אין רב החבל ויאמר לו
 מה כך נרדם קום קרא ל אהרן אולי יתעשת
 האלים לנו ולא נאבד" ויאמרו איש ל רעהו
 לכו ונפילה גודלות ונרעה בשלמי הרעה הזאת
 לנו ויסלנו מרדלות ויפל הגורל על יונה" ויאמרו
 לו הגדנו נח לו בחד למי הרעה הזאת לכו
 מה מלאכהך ומחין הבוא מה ארצך ואי מקה
 עם אלה" ויאמר איהם עברי אנכי ואלה"
 להי השמים חני ירא אשר עשה את הים ואת
 היבשה" ויראו האנשים ואת גדולה ויאמרו
 לו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני
 י"ה הוא ברח כי הגיד להם" ויאמרו לו מה
 נעשה לך וישהק הים מעלינו כי הים הולך
 וסוער" ויאמר איהם שאנוי והטילנו ל הים
 וישהק הים מעליהם כי יודע אני כי בשלי
 הקער הגדול קנה עליכם" ויחרדו האנשים

להשיב ל העבשה ולא יכלו כידים הולך וסוער
 עליהם" ויקראו לו ויאמרו אנה י"ה ל נח
 נאבדנו בנפש האיש הזה ול תהן עלינו דמך
 כי אלהי" כאשר חפצת עשית" וישאו את
 יונה ויטלנו ל הים ויעמד הים מועטן" וייראו
 האנשים ואת גדולה חל" וינבחו ויבחו בלוי
 וירדו כדורים" וימץ י"ה רב גדול לכלע את יונה
 ויהי יונה במעי הדג שלש ימים ושלש לילות"
 ויהפכל יונה ל י"ה אלהי מועי הדגה" ויאמר
 קראתי מצרתי ל" וי"ה ויענע מבטן שאל שוער
 שמעת קולי" והשליכני מזולת בלבב ימים
 ואת יסבבני כל משבדיך וגליך עלי עברו"
 ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך חוסית
 להביט ל היכל קדשך" תפני מים עד נפש
 ההום יסבבני סוף חבוש לדאשי" לקדבי הרים
 ירדתי הארץ ברחיה בעדי לעלם והעל משחר
 ח" י"ה אלהי" בהתענות עלי נפשי את י"ה זכרתי

והבוא אליך תכלית א היכל קדשך משמרים
הכלי הוא חסד יעצבו ואני בקול תורה
אזכרה לך אשר נדרתי אשכמה ישועה לך
ויאמר יי א לך ויקח את יונה א העבד ויהי
דבר יי א יונה שנית לאמר קום לך א טוה
העיר הגדולה וקראת אליה את הקדושה אשר
אנכי דבר איך ויקם יונה וילך א נצוה בדבר
יי וטוה היתה עיר גדולה לשלמים מהלך שלש
ימים ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד
ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום וטוה נהפכת
ויאמינו אנשי טוה שלמים ויקראו צום וילבשו
שקים מגדולם ועד קטנם ויגע הדבר למלך
טוה ויקם מבקאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס
שק וישב על האפר ויצעק ויאמר בטוה
מנעם המלך וגדליו לאמר חסד והבהמה
הבקר והצאן א יטעמו מאומה א ידעו ומים
א ישבו ויהכנו שקים האדם והבהמה ויקראו

א

א שלמים בחזקה וישבו איש בדרכו הרעה ומנן
החומה אשר בכפיהם מי יודע ישוב וניחם
השלמים ושב מחרון אפו ולא נאבד וידא
השלמים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה
וניחם השלמים על הרעה אשר דבר לעשות
להם ולא עשה וידע א יונה רעה גדולה ויחר
לו ויהפכל א יי ואמר אנה יי הלוא זו דברי
עד היותי על אדמותי על כן קדמתי לברח
הדשש כי ידעתי כי אהיה א חנון ורחום ארך
אפים ורב חסד וחס על הרעה ועתה יי
קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי
ויאמר יי הריטה חרני לך ויצא יונה מן העיר
וישב מקדש לעיר ויש לו שם סכה וישב
החיה בצל עד אשר יראה מנה יהיה בעיר
וימץ יי שלמים קיקיון ויעל מעל ליונה לדור צל
על ראשו להכיל לו מדעתו וישמח יונה עד
הקיקיון שמחה גדולה וימץ השלמים הולעת
בסוף

בעלות השחר למחרת והך את הקיקיון ויבש
 ויהי כגדח השמש וימנן אהים רוח קדים חרישה
 ובך השמש על האש יונה והעלף וישל את
 כפשו למות ויאמר כוב מורי מחי " ויאמר
 אהים א יונה הריטב חרה לך על הקיקיון
 ויאמר היטב חרה לי עד מות " ויאמר יי אלה
 חסד על הקיקיון אשר לא עמלה בו ולא
 גדלתו שבין לילה היה ובן לילה אבד " ותע
 לא אחוס על נינו העיר הגדולה אשר שבה
 הדבה משרים עשרה דבו אדם אשר לא ידע
 בין ימיו לשמשו ובהמה רבה " מי א כמור
 נשא עין ועובר על פשע לשאדיה נחלתו
 לא החזיק לעד אכו כי חפץ חסד הוא " ישוב
 ירחמנו וכבוש עונותינו והשליך במתלות ים
 כל חטאתם " הן אמת ליעקב חסד יי
 לאבדנם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם "

קריאה ליום ח' דעובות ויום כ' שור חו כשב
 פבר

כפר נהב בדדר כחחים
 וזה המפטיר וקריאה של כל יום מימות החג

ובחמישה עשר יום לחדש השביעי מקרא
 קדש יהיה לכם כל מלאכה יי
 עבד: לא תעשו וחגכם חג ליי שבעת ימים
 והקרבנם עליה אשה ריח עחח ליי פדים בני
 בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה
 ארבעה עשר המימים יחיו " ומנחתם סלת
 כלול: בשמן שלשה עשרנים לפד האחד יי
 לשלשה עשר פדים שני עשרנים לאיל האחד
 לשני האילים " ועשרון עשרון לכבש האחד
 לארבעה עשר כבשים " ושעיר עזים אחד
 חטאת מלכוד עליה התמיד מנחתה ונקדה
 וביום השני פדים בני
 בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני שנה
 ארבעה עשר המימים " ומנחתם ונקדה
 פדים

לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם

וביום השלישי פרים עשרה עשר אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר המזבח ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה

וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר המזבח ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונסכה

וביום החמישי פרים הששה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר המזבח ומנחתם
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת

עלת התמיד ומנחתה ונסכה

וביום הששי פרים שמונה אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר המזבח ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה

וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר המזבח ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכה
עבדה לא תעשו והקרבנות עלה חטאת ריח
ניחח לית פר אחד איל אחד כבשים בני שנה
שבעה המזבח ומנחתם ונסכיהם לפר לאיל
ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה אלה העשו
לית

קריאה למזכרות

ל"ן במועדריכם לבד מנדריכם ונדבת יכם
לעלתיכם ולמנהגים ולנחיתים ולשלמים
ויאמר משה ל בני ישראל ככל אשר דבר יי' אלי
משה

הפ' יוס' של מזכרות והבאתי את השליש
באש ודפנים

כערף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב
הוא יקרא בשמי וחל' חלנה אתו אמר עמי
הוא והוא יאמר יי' אלי

בא ל"ן וחלק שללך בקרבך וחספה את כל
הגוים ל ירושלים למלחמה ונלכדה העיר
ונשקו הבתים והנשים השגלנה ויצא חצי
העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר
ויצא יי' ונלחם בגוים ההם ביום הלחמו ביום
קרב ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים
אשר על פני ירושלים מקדם ועדק הר הזיתים
מחצץ מזרח וימנו היא גרולה מאד ומש חת
זה

קריאה למזכרות

עבר צפונה ותציו נגבה ונקתם גיא קרי כי
ציע חלל ונקתם כאשר נקתם מפני הרעש
בימי עזיה מלך יהודה ובא יי' אלו כל קדשיו
ועמד ויהיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרורות
וקפחון והיה יום אחד הוא יודע ל"ן לא יום
ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור והיה ביום
ההוא יצאו ימים חיים מירושלים חצים ל הים
הקדמוני וחצים ל הים האחרון בקיץ ובחורף יי'
והיה יי' למלך על כל הארץ ביום ההוא ויקר יי'
אחר ושמו אחד יסוב כל הארץ כעדבה מגבט
לדמון נגב ירושלים ודאמה וישבה החמה למשער
בעומן עד מקום שער החשון עד שער הפנים
ומגדל חנוש עד יקבי המלך וישבו בה וחרס
לא יהיה עוד וישבה ירושלים לבטח
וזאת תהיה המזבח אשר יקח יי' את כל הגוים
אשר צבאו על ירושלים המק בשדו והוא עמד
על רגליו ועצו המקנה בחוריהן ולשנו תמק
בני

המגזב " והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש
לפי צבאות ובאו כל הגזבים ולקחו מהם ובשלו
בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית י"ן צבאות ביום
ההוא "

ה' יום ב' של סוכות וירושלם כל המלכה
אשר עשה

המלך שלמה בית י"ן ויבא שלמה את קדשי דוד
אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים כרתן
באוצרות בית י"ן את יקדל שלמה

את זקני ישראל ואת כל ראשי המדות נשיאי
התבות לבע ישראל המלך שלמה ירושלם

להעלות את ארון בית י"ן מעיר דוד היא ציון
ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון
ויעלו את ארון י"ן ואת אהל מועד ואת כל כלי
הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלויים

והמלך שלמה וכל עדת ישראל הצועדים עליו
אזו לפני הארון מגזבים צאן ובקר אשר לא
יספרו ולא ימנו מרב ויבאו הכהנים את בית

בפיהם " והיה ביום ההוא תהיה מהומות י"ן רבם
בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד
רעהו " וגם יהודה הלחם בירושלם ותקם חיל
כל הגוים קביב זהב וכסף ובגדים לבד מחד " וכן
תהיה מגפת הקוק הכרד הגמל והחמור וכל
הבהמה אשר במענות ההמה כמגפת הזאב ויהי
כל הנוקד מכל הגוים הבאים על ירושלם
ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך י"ן צבאות
ולחג את חג הסוכות " והיה אשר לא יעלה מאת
משכחות הארץ ל ירושלם להשתחות למלך י"ן
צבאות ולא עליהם יהיה הגשם " ואם משכחת
מצרים לא תעלה ולא באת ולא עליהם תהיה
המגפה אשר יגף י"ן את הגוים אשר לא יעלו
לחג את חג הסוכות " זאת תהיה חמלת מצרים
וחמלת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג
הסוכות " ביום ההוא יהיה על מצלות הסוכ
קדש ליון והיה הקירות בבית י"ן כמזדקנים לפני
המגפה

ויקדלו
המלך שלמה
כל איש
ישראל ביום
ההוא
בחדש
השביעי

י"א א מקומו א דביר הבית א קדש הקדשים א הבית
 כנמי הכרובים" כי הכרובים פורשים כנפים א
 מקום הארץ ויקבו הכרובים על הארץ ועל בור
 מלמעלה" ויאדרכו הכרובים ויראו ראשי הכרובים
 מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו
 שם עד היום הזה" איך בארון רק שני לוחות
 האבנים אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת
 י"ב עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים" ויהי
 בצאת הכהנים מן הקדש והענין מלא את בית
 י"ג" ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני
 הענין כי מלא כבוד י"ז את בית י"ז"

חז אמר שלמה י"א אמר לשכן בערמל" בנה
 בניתי בית גבול לך מכון לשבתך עולמים" ויב
 המנך את בניו ויברך את כל קהל ישראל
 וכל קהל ישראל עמד" ויאמר ברוך י"ז אהי
 ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא
 לאמר" מן היום אשר הוצאתי את עמי את
 ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי

ש

170
 אשר לבנות בית להיות שמי שם וחבחר
 בדוד להיות על עמי ישראל" ויהי עם לבב דוד
 אבי לבנות בית לשם י"ז אהי ישראל" ויאמר י"ז
 א דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית
 לשמי הטובה כי היה עם לבבך" רק חנה לא
 הבנה הבית כי אם בנך היוצא מחלצך הוא יבנה
 הבית לשמי" ויקם י"ז את דברו אשר דבר וחקים
 החת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כתשר
 דבר י"ז ואבנה הבית לשם י"ז אהי ישראל" ואשים
 שם מקום לארון אשר שם ברית י"ז אשר כרת
 עם אבותינו בהוצאתו אותם מארץ מצרים"

לשבת חולו של מועד ויהי דבר י"ז אהי
 לאמר" בן
 אדם שים פתך א גוג ארץ המגוג נשא ראש
 משך והובל והנבא עליו" ויאמר כה אמר י"ז
 שהים הנני איך גוג נשא ראש משך והבלי
 ושבתך ונתתי חום בלחיך והוצאתי חזקך

ואה

ואת כל חילך ממים ופרשים לבושי מכלות
 כלם קהל רב צנה ומגן הפשי חרבות כלם יצאו
 כוש וכמו אהם כולם מגן וכובע" גמר וכס'
 אגפיה בית הגרמה ירכה צפון ואת כל אגפיו
 עמנים רבים אתה" הכון והכץ לך אתה וכל
 קהלך הנהלים עליך והיית להם למשמנה"
 ומיתים רבים הפקד באתרית השנים רבוא ל
 אדן משוכבת מחרב מקצרת מעמנים רבים
 על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא
 מעמנים הוצתה וישבו לבטח כולם" ועלית
 כשמה תבוא כענין לכמות הארץ ההיה אתה
 וכל אגפך ועמנים רבים אתה"
 כה אמר יי' אלהים והיה ביום ההוא יעלו דברים
 על לבבך וחשבת מחשבת רעה" ואמרת
 אעלה על אדן פלגות תבוא השקטים
 ישבי לבטח כלם ישיבם באין חומה ובדיח
 ודלתים תין להם" לשלל שלל ולבון בן להשיב
 ירך על חרבות נושבות וא עס מאספך מגנים

עשה

עשה מקנה וקנין יסבי על טבור הארץ"
 שבא ודדן וחררי תרשים וכל כפירי יחמרו
 לך השלל שלל הלבון בן הקהלת קהלך לשאת
 כסף וזהב לקחה מקנה וקנין לשלל שלל גדול"
 לבן הנבא בן אדם ואמרת לגוג
 כה אמר יי' אלהים הלוא ביום ההוא בשבת עמי
 ישראל לבטח תדע" ובאת ממקומך מירכתי
 צפון אתה ועמנים רבים אתך רכבי קושים
 כלם קהל גדול וחיל רב" ועלית על עמי
 ישראל כענין לכמות הארץ באתרית הימים
 תקיה והביאתיך על ארצי למען דעת הגוים
 אתי בדהושי בך לעיניהם"
 כה אמר יי' אלהים האחתה הוא אשר דברתי בימים
 קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים
 בימים ההם שנים להבית אתך עליהם"
 והיה ביום ההוא ביום בנת גוג על אדמת
 ישראל נאם יי' העלה חומי באפי" ובקנחתי
 באש

באש עבדתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה
 דעם גדול על אדמת ישראל ודעם מוסר
 דבי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש
 הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני
 האדמה ונהדקו ההרים ונטלו המדרגות וכל
 חומה לארץ הפול וקראתי עליו לכל הדי
 חרב נאם יי' אלהים חרב איש באחיו תהיה
 ונשפתי אהו בדבר ובדם ובשם שומם ואבנ
 לגביש אש וגפרית אטעיד עליו ועל אנפיו
 ועל עמיתים רבים אשר אהו והגדלתי ויהקדשתי
 ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי'

הפ' שמיני עשרה ויהי ככלות שלמיה
 להקפלה א' יי' את
 כל התכלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח
 יי' מכרע על ברכיו וכפיו כדשות השמים
 ויטמר ויברך את כל קהל ישראל קול גדול
 מאד

לחמור ברוך יי' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל
 ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דבריו
 הטוב אשר דבר ביד משה עבד יי' אלהינו
 עמנו כאשר היה עם אבותינו א' ועזבינו א'
 יטענו להטות לבבנו א' וללכת בכל דרכיו
 ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את
 אבותינו ויהיו דברי א' אשר התחננתי לפני
 יי' קרובים א' אלהינו יומם ולילה לעשות
 משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו
 למען דעת כל עמי הארץ כי יי' הוא האלהים
 אין עוד והיה לבבכם שלם עם יי' אלהינו
 ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה והמלך
 וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יי' ויזבח
 שלמה אשר זבח השלמים אשר זבח ליי'
 בקר עשירים ושנים אף וצאן מאה ועשרים
 אלף ויחנכו את בית יי' המלך וכל בית
 ישראל ביום ההוא קדש המלך את תוך

החצר אשר לפני בית יי' כי עשה שם אלהים
העולה ואת המנחה ואת חלבי השלמים
מזבח הנחשת אשר לפני יי' קטן מהכיל את
העולה ואת המנחה ואת חלבי השלמים ויעם
שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמנו
קהל גדול מלכוא חמת עד נחל מצריים
לפני יי' שהיו שבעת ימים ושבעת ימים
ארבעה עשר יום ביום השמיני שלח את
העם ויבדלו את המלך וילכו לאהליהם
שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה
יי' לדוד עבדו ולישראל עמו

הפ' יום שמחת תורה ויהי אחרי מות משה
עבד ויאמר יי'
א' יהושע בן נון משרת משה לאמר משה עבדי
מת ועתה קום עבד את הירדן הזה אתה וכל
העם הזה א' הארץ אשר אנכי נתן להם לבני
ישראל

ישראל כל מקום אשר תדרך סף רגלכם בו
לכם נהיו כאשר דברתי א' משה מהמדבר
והלבוש הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל
ארץ החקים ועד הים הגדול מנבות השמים
יהיה גבולכם לא יתיצב איש לפניך כל ימי
חיך כאשר הייתי עם משה אתה עמוך לא
אחריך ולא אעגבך חזק ואמץ כי אתה
תנחיל את העם הזה את הארץ אשר
נשבעתי לאבותם לתת להם רק חזק ואמץ
מאד לשמור לטעות בכל הדור אשר דורך
משה עבדי א' הקוד מננו ימין ושמאל למען
השכיל בכל אשר הלך לא ימוש ספר הזה
הזה מפך והגית בו יומם ולילה למען תשמרה
לעשות בכל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך
ואז תשכיל הלא צויהך חזק ואמץ א' העדף
וא' החת כי עמוך יי' אהיך בכל אשר הלך ויהי
יי' את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ

שואר

נוסח פטום הקטורת

אתה הוא יי' אלהינו שהקטרת נאבותינו לפנך את
קטרת העמים באגן שבהמק כחשך עונות
אורם על יד נביאך ככהוב בתורתך ואמרת
א משה קח לך סמים נפח וסחלת וחלבנה סמים
ולבנה זכה בד בבד יהיה ועשית אותה קטורת
קח מעשה דוחק ומלח טהור קודש" ושחקת
ממנה דחק ונתת ממנה לפני העדות באהבה
מעד אשר אנשי לך שמה קדש קדשים יהיה
לכם" ונאמר והקטיר עליו אהרן קטורת קתים
בבקר בבקר בהיטעו את הנרות יקטירנה
ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים
יקטירנה קטרת המיד לפני יי' לדדתיכם
את פטום הקטרת כד שש מאות וששים
ושמונה מאות היו בה שלש מאות וששים
וחמשה עשר ימים חמשה ושש מאות ימים
שנים

174
סוטה מכנים כהן גדול מלא חפצו ביום הכפורים
ואמרת למכתשת בערב יום הכפורים כדי לניח
בה סמים דקה מן הדקה ואחד עשר סמים היו בן
אלו דין הדדי והצפורין החלבנה והלבנה מן שקר
שבעים שבעים מאה מור וקציצה ושבולת נדר
לחמם משהל ששה עשר ששה עשר חנה הקושט
סנים עשר קלמה שלשה קמחן השעה בודית
כדשינה השעה קבין יי' קפריסין סחין הלא
וקבין הלהא ותם לא מצא יי' קפריסין מביא
המר סיור עתיק מלח סדומית רובע הקב מועלי
עשן כל שזא רבי טרן הבבלי אמר את מכת
הידן כל שהא חס נהן בה דבש כסלה ואם חסד
אתה מכלל מאנה חייב מיתה ר"ש בן מנחם
אמר הדדי אינו לא שרף הנוסף מעני חסד
באית כדשינה לאו היא בזה כדי לשכות בה
את הצפורין כדי שההא נאה יי' קפריסין למנה
הוא באה כדי לשדות בו את הצפורין כדי שההא
ענה

עזה והלא מידגלים יפין לה לא שאין ממשק
 מי דגלים במקדש מפע הכבוד "תניא ר' נתן
 אומר כשהוא שוחן אומר הדין
 היטב הדין מפע שהקול יפה לבשרים פטמה
 לחצתין כשדה לשליש ולרביע לא שמענו את
 יהודה זה הכלל אם כמורה כשדה לחצתין
 ואם חיסר אחת מכל שמנה חייב מיתה
 תני בד קפרא אחת לששים או לשבעים
 שנה היתה צאה של שיירים לחצתין
 ומוז תני בד קפרא לו היה נורן בה קורטוב
 של דבש אין אדם יכול לעמוד מפע ריחה
 ולמה אין ממדין בה דבש מפע שבתורה
 אמרה כי כל שאר וכל דבש לא הקטור וממנו
 אשה לין וכן צבאות עמנו מסגב למ אלה
 יעקב וכן צבאות אשרי אדם ממנו
 בן וכן הושיעה המלך יטנינו ביום קראינו
 חנא דבי איתו כל השונה הלכות בכל יום
 יצא

מובנה לו שנות בן הערב שני הליכות טולם
 לו להקרי הליכות לא הלכות אתר שטור אתר
 חננא הלמודי חלצים מדבים שלום בעולם
 שני וכל בנך למורי ין ורב שלום בנך ש הני
 בנך לא בנך יהי שלום בחילך שלום בחננו
 למתן אחי ודעי אברהם נח שלום כך למען בית
 ין אלהינו אברהם טוב ליהודא בנים לבנך
 שלום על ישראל וכן לעמו וכן ין יברך את
 עמו בשלום

נוסח ההבדלה

כום ישועות אשא וכו' אברהם את ין בכל עת
 המיד הקלנו בפי קברי רבנן לחיי
 באי אלה בפהג באי אלה בורא עני
 בשמים באי אלה בורא מאורי האש
 באי אלה המבדיל בין קדש לחול ובין אור
 לחשך ובין ישראל לגוים ובין יום השביעי
 לששת ימי המעשה באי המבדיל בין קדש לחול